

PRZEPISY ANTYDOPINGOWE KOMISJI DO ZWALCZANIA DOPINGU W SPORCIE

Wersja 2.1

(opracowane na podstawie Światowego Kodeksu
Antydopingowego
z 2015 r.)

z dnia 23 października 2014 r.
ze zmianami z dnia 8 sierpnia 2016 r.

ZASTRZEŻENIE PRAWNE

Rada Założycielska WADA przyjęła wersję 4.0 Światowego Kodeksu Antydopingowego 2015 ze zmianami 15 listopada 2013 r. w Johannesburgu, Republika Południowej Afryki, dając zespołowi opracowującemu Kodeks mandat do wprowadzenia dalszych kosmetycznych zmian w wersji 4.0. Niniejsze przepisy antydopingowe zostaną odpowiednio zmienione po wprowadzeniu zmian do Światowego Kodeksu Antydopingowego.

WADA może opublikować nową wersję niniejszych przepisów antydopingowych.

SPIS TREŚCI

KRAJOWY PROGRAM ZWALCZANIA DOPINGU	3
ZAKRES	3
ARTYKUŁ 1 STOSOWANIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	4
ARTYKUŁ 2 DEFINICJA DOPINGU - NARUSZENIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH.....	6
ARTYKUŁ 3 DOWÓD DOPINGU.....	11
ARTYKUŁ 4 LISTA SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH.....	13
ARTYKUŁ 5 BADANIA I KONTROLE	17
ARTYKUŁ 6 ANALIZA PRÓBEK	22
ARTYKUŁ 7 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI	23
ARTYKUŁ 8 PRAWO DO SPRAWIEDLIWEJ ROZPRAWY.....	29
ARTYKUŁ 9 AUTOMATYCZNE UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW INDYWIDUALNYCH.....	32
ARTYKUŁ 10 KARYW SPORTACH INDYWIDUALNYCH	32
ARTYKUŁ 11 KONSEKWENCJE DLA ZESPOŁÓW	44
ARTYKUŁ 12 SANKCJE PRZECIWKO ORGANOM SPORTOWYM I KOSZTY, JAKIMI SIĘ JE OBCIĄŻA.....	45
ARTYKUŁ 13 ODWOŁANIA	45
ARTYKUŁ 14 POUFNOŚĆ I SPRAWOZDAWCZOŚĆ	52
ARTYKUŁ 15 STOSOWANIE I UZNAWANIE DECYZJI.....	55
ARTYKUŁ 16 WŁĄCZENIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH KDZDWS I OBOWIĄZKÓW FEDERACJI KRAJOWYCH.....	55
ARTYKUŁ 17 PRZEDAWNIE NIE.....	56
ARTYKUŁ 18 RAPORTY ZGODNOŚCI KDZDWS DLA WADA	56
ARTYKUŁ 19 EDUKACJA.....	57
ARTYKUŁ 20 ZMIANY I INTERPRETACJA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	57
ARTYKUŁ 21 INTERPRETACJA KODEKSU	58
ARTYKUŁ 22 DODATKOWE ROLE I OBOWIĄZKI ZAWODNIKÓW I INNYCH OSÓB.....	59
ZAŁĄCZNIK 1 DEFINICJE	61
ZAŁĄCZNIK 2 PRZYKŁADY STOSOWANIA ARTYKUŁU 10	69

Krajowy Program Zwalczenia Dopingu

KdZDwS funkcjonuje na mocy ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr .217, poz. 857, z późn. zm.) Jest ona niezależną Narodową Organizacją Antydopingową działającą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. KdZDwS posiada niezbędne uprawnienia i jest odpowiedzialna m.in. za:

- Planowanie, koordynowanie, wdrażanie, monitorowanie i usprawnianie systemu kontroli antydopingowej;
- Współpracę z innymi właściwymi organizacjami i agencjami krajowymi oraz innymi organizacjami antydopingowymi;
- Planowanie, wdrażanie i monitorowanie informacyjnych i edukacyjnych programów antydopingowych.
- Promowanie badań antydopingowych;
- Energiczne ściganie wszelkich potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, w tym dochodzenie w każdym przypadku czy w naruszeniu mógł brać udział personel pomocniczy zawodnika lub inne osoby oraz podejmowanie działań w celu właściwego egzekwowania konsekwencji;
- Współpracę z WADA podczas dochodzeń przeprowadzanych przez WADA zgodnie z Art. 20.7.10 Kodeksu.

Zakres

Zakres obowiązywania niniejszych Przepisów antydopingowych został określony w Art. 1.

ARTYKUŁ 1 STOSOWANIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH

1.1 Zastosowanie do KdZDwS

Niniejsze Przepisy Antydopingowe mają zastosowanie do KdZDwS.

1.2 Zastosowanie do Polskich Związków Sportowych

1.2.1 Jako warunek otrzymania finansowej lub innej pomocy od Rządu Rzeczypospolitej Polskiej lub Polskiego Komitetu Olimpijskiego każdy Polski Związek Sportowy zobowiązuje się do przestrzegania Polskiego Programu Zwalczenia Dopingu i niniejszych Przepisów Antydopingowych, w szczególności do reguł dyscypliny wiążących ich członków i uczestników. Ponadto każdy Polski Związek Sportowy przyjmuje, że zarządzanie wynikami i postępowania prowadzone przez Panel Dyscyplinarny przy KdZDwS będą przeprowadzane zgodnie z właściwymi regulaminami KdZDwS. Decyzje Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS, Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim i CAS są wiążące dla Polskich Związków Sportowych i będą przez nie uznawane.

[Komentarz do Artykułu 1.2.1: KdZDwS będzie współpracowała z organami rządowymi oraz Narodowym Komitetem Olimpijskim, aby przyjęcie oraz stosowanie niniejszych Przepisów antydopingowych stanowiło warunek wstępny otrzymania przez Polski Związek Sportowy jakiegokolwiek pomocy finansowej lub innej od rządu i/lub Narodowego Komitetu Olimpijskiego.

1.2.2 Przyjmując niniejsze Przepisy antydopingowe i włączając je do swoich dokumentów regulujących i do reguł dyscyplin sportowych, Polskie Związki Sportowe uznają uprawnienia i odpowiedzialność KdZDwS za wdrożenie Polskiego Programu Zwalczenia Dopingu i egzekwowania niniejszych Przepisów antydopingowych (łącznie z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej w odniesieniu do Osób wymienionych w Artykule 1.3 poniżej, które podlegają jurysdykcji Polskiego Związku Sportowego oraz będą współpracować i wspierać KdZDwS w jej działaniu. Uznają decyzje/orzeczenia podjęte zgodnie z niniejszymi Przepisami antydopingowymi, w tym orzeczenia organów dyscyplinarnych nakładających sankcje na osoby podlegające jurysdykcji Polskich Związków Sportowych.

1.3 Zastosowanie do osób

1.3.1 Przepisy antydopingowe stosuje się wobec następujących osób (w tym niepełnoletnich), każdorazowo, bez względu na to, czy taka osoba jest obywatelem lub rezydentem Rzeczypospolitej Polskiej:

1.3.1.1 wszystkich zawodników i personelu pomocniczego zawodnika, którzy są członkami lub którzy mają licencję Polskiego Związku Sportowego, lub członka lub filii dowolnego Polskiego Związku Sportowego (w tym klubów, zespołów, stowarzyszeń lub lig);

- 1.3.1.2 wszystkich zawodników i personelu pomocniczego zawodnika, którzy uczestniczą jako zawodnicy lub personel pomocniczy zawodnika w zawodach, konkursach i innych zajęciach zorganizowanych, zatwierdzonych lub uznawanych przez dowolny Polski Związek Sportowy, lub dowolnego członka lub filię dowolnego Polskiego Związku Sportowego (w tym klubów, zespołów, stowarzyszeń lub lig), bez względu na miejsce, w którym się odbywają;
- 1.3.1.3 wszystkich innych zawodników lub personelu pomocniczego zawodnika lub innej osoby, która z tytułu akredytacji, licencji lub innych uzgodnień umownych lub w inny sposób podlegają jurysdykcji dowolnego Polskiego Związku Sportowego, lub dowolnego członka lub filię dowolnego Polskiego Związku Sportowego (w tym klubów, zespołów, stowarzyszeń lub lig), dla celów walki z dopingiem;
- 1.3.1.4 wszystkich zawodników i personelu pomocniczego zawodnika, którzy uczestniczą w dowolnej roli w dowolnym działaniu zorganizowanym, odbywającym się lub zatwierdzonym przez organizatora Zawodów krajowych lub ligi krajowej, która nie jest powiązana z Polskim Związkiem Sportowym; oraz
- 1.3.1.5 wszystkich zawodników, którzy nie są objęci jednym z powyższych postanowień Artykułu 1.3.1 ale którzy chcą mieć prawo uczestniczenia w zawodach międzynarodowych lub zawodach krajowych (i którzy zgodnie z przepisami antydopingowymi muszą być dostępni do badań przez co najmniej sześć miesięcy zanim uzyskają prawo do uczestniczenia w takich zawodach).

[Komentarz do Artykułu 1.3.1: Takie organizacje będą włączone do krajowego programu walki z dopingiem.]

- 1.3.2** Przepisy antydopingowe stosuje się także do wszystkich innych osób, które na mocy Kodeksu podlegają jurysdykcji KdZDwS, w tym wszystkich zawodników, którzy są obywatelami lub rezydentami w Rzeczypospolitej Polskiej, oraz wszystkich zawodników przebywających w Rzeczypospolitej Polskiej.
- 1.3.3** Przyjmuje się że osoby objęte zakresem Artykułu 1.3.1 lub 1.3.2 zaakceptowały i są związane niniejszymi Przepisami antydopingowymi oraz podlegają KdZDwS w zakresie egzekwowania Przepisów antydopingowych oraz jurysdykcji organów dyscyplinarnych określonych w Artykule 8 i Artykule 13 rozpatrujących i orzekających w sprawach i odwołaniach wnoszonych na mocy niniejszych Przepisów antydopingowych jako warunek ich członkostwa, akredytacji i/lub uczestnictwa w wybranej przez siebie dyscyplinie sportu.

1.4 Zawodnicy klasy krajowej

1.4.1 Spośród wszystkich zawodników objętych zakresem Artykułu 1.3, zgodnie z definicją zawartą w załączniku nr 1 do niniejszych Przepisów antydopingowych zawodnikami klasy krajowej są wszyscy ci, którzy nie są zawodnikami klasy międzynarodowej.

Jeżeli zawodnicy zostaną zaklasyfikowani przez swoje Międzynarodowe Federacje jako zawodnicy klasy międzynarodowej, wówczas dla celów Przepisów antydopingowych będą również traktowani jako zawodnicy klasy międzynarodowej.

1.4.2 Przepisy antydopingowe stosuje się do wszystkich osób objętych zakresem Artykułu 1.3. Jednakże zgodnie z Artykułem 4.3 Międzynarodowego standardu badań i śledztw, w planie terminów i miejsc badań KdZDwS kładzie szczególny nacisk na zawodników klasy krajowej.

ARTYKUŁ 2 DEFINICJA DOPINGU – NARUSZENIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH

Doping definiuje się jako wystąpienie jednego lub więcej naruszeń przepisów antydopingowych określonych w Artykułach 2.1 do 2.10 niniejszych Przepisów antydopingowych.

Celem Artykułu 2 jest określenie okoliczności i zachowań, które stanowią naruszenie przepisów antydopingowych. Posiedzenia organu dyscyplinarnego w sprawach o naruszenie przepisów antydopingowych prowadzone są przy założeniu, że naruszony został jeden lub kilka przepisów antydopingowych.

Zawodnicy i inne osoby mają obowiązek wiedzieć, co jest naruszeniem przepisów antydopingowych i jakie substancje i metody znajdują się na Liście Zabronionych Substancji i Metod.

Poniższe stanowią naruszenie przepisów antydopingowych:

2.1 Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej zawodnika

2.1.1 Do obowiązków każdego zawodnika należy dopilnowanie, by do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Zawodnicy ponoszą odpowiedzialność za każdą substancję zabronioną, jej metabolity lub markery, których obecność zostanie stwierdzona w ich próbkach fizjologicznych. Zgodnie z Artykułem 2.1, do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych nie jest konieczne wykazanie zamiaru, winy, zaniedbania czy świadomego użycia przez zawodnika.

[Komentarz do Artykułu 2.1.1: Na mocy niniejszego Artykułu do naruszenia przepisu antydopingowego dochodzi bez względu na winę zawodnika. Na ten przepis często powoływał się Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu w Lozannie w swoich wyrokach nazywając go

„Odpowiedzialnością obiektywną”. Winę zawodnika bierze się pod uwagę przy ustalaniu konsekwencji za naruszenie przepisu antydopingowego zgodnie z Artykułem 10. Zasada obiektywnej odpowiedzialności jest konsekwentnie stosowana w orzecznictwie Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu w Lozannie.

2.1.2 *Wystarczającym dowodem naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.1 jest: obecność substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów w próbce A pobranej od zawodnika, gdy zawodnik rezygnuje z analizy próbki B i próbka B nie jest poddawana analizie lub gdy próbka B zawodnika jest poddana analizie i analiza próbki B pobranej od zawodnika potwierdza obecność substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów stwierdzonych w próbce A pobranej od zawodnika lub, gdy próbka B pobrana od zawodnika zostaje rozdzielona między dwie butelki i analiza drugiej butelki potwierdza obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów stwierdzonych w pierwszej butelce.*

[Komentarz do Artykułu 2.1.2: KdZDwS odpowiedzialna za zarządzanie wynikami może, według swego uznania, podjąć decyzję o analizie próbki B nawet, jeśli zawodnik nie zażądał analizy próbki B.]

2.1.3 *Z wyjątkiem tych substancji, dla których na Liście Substancji i Metod Zabronionych określony został próg ilościowy, naruszeniem przepisów antydopingowych jest obecność jakiegokolwiek ilości substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej od zawodnika.*

2.1.4 *W drodze wyjątku od ogólnej zasady określonej w Artykule 2.1, Lista Zabronionych Substancji i Metod lub Standardy międzynarodowe mogą określać specjalne kryteria oceny tych substancji zabronionych, które mogą być także produkowane endogennie.*

2.2 Użycie lub usiłowanie użycia przez zawodnika substancji zabronionej lub metody zabronionej

[Komentarz do Artykułu 2.2: Zgodnie z dotychczasową powszechną praktyką, użycie lub usiłowanie użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej można stwierdzić przy pomocy dowolnych wiarygodnych metod. Zgodnie z Komentarzem do Artykułu 3.2, w przeciwieństwie do dowodów wymaganych do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych na podstawie Artykułu 2.1, użycie lub usiłowanie użycia można także stwierdzić przy pomocy innych wiarygodnych metod, takich jak przyznanie się zawodnika, zeznanie świadka, dokumenty, wnioski wyciągnięte z długoterminowych badań profili zawodników, w tym dane zgromadzone jako część Paszportu biologicznego zawodnika lub inne informacje analityczne, które nie spełniają wymogów niezbędnych do ustalenia „obecności” substancji zabronionej zgodnie z Artykułem 2.1. Na przykład, użycie można stwierdzić w oparciu o wiarygodne dane analityczne uzyskane w wyniku analizy próbki A (bez potwierdzania analizą próbki B) lub wyłącznie w wyniku analizy próbki B, gdy organizacja antydopingowa przekonująco uzasadni brak potwierdzenia uzyskanego wyniku w drugiej próbce.]

2.2.1 *Obowiązkiem każdego zawodnika jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Aby stwierdzić naruszenie przepisu antydopingowego polegającego na użyciu substancji zabronionej lub metody zabronionej nie trzeba wykazać zamiaru,*

winy, zaniedbania, ani świadomego użycia przez zawodnika substancji zabronionej lub metody zabronionej.

2.2.2 To, czy użycie lub usiłowanie użycia substancji zabronionej bądź metody zabronionej przyniosło zamierzony efekt, nie jest istotne. Czynnikiem wystarczającym do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych jest samo użycie lub usiłowanie użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej.

[Komentarz do Artykułu 2.2.2: Udowodnienie „usiłowania użycia” substancji zabronionej wymaga udowodnienia zawodnikowi jego „intencji”. Fakt, że do udowodnienia tego konkretnego naruszenia przepisów antydopingowych konieczne jest udowodnienie intencji, nie narusza to zasady obiektywnej odpowiedzialności za naruszenia określone w Artykule 2.1 i a Artykule 2..2.

Użycie przez zawodnika substancji zabronionej stanowi naruszenie przepisów antydopingowych, chyba że używanie takiej substancji nie jest zabronione poza zawodami i zawodnik używa takiej substancji poza zawodami. (Jednakże obecność substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej podczas zawodów jest naruszeniem Artykułu 2.1 bez względu na to, kiedy substancja ta została podana.)]

2.3 Uchylenie się, odmowa stawienia się lub niestawienie się do pobrania próbki

Uchylenie się od pobrania próbki lub nieusprawiedliwiona odmowa lub niestawienie do pobrania próbki po powiadomieniu, zgodnie z Przepisami antydopingowymi lub innymi obowiązującymi przepisami antydopingowymi.

[Komentarz do Artykułu 2.3: Na przykład, „uchylanie się od pobrania próbki” będzie naruszeniem przepisu antydopingowego, jeśli ustalone zostanie, że zawodnik świadomie unikał członka zespołu kontrolującego, aby nie otrzymać powiadomienia o badaniu. „Nieusprawiedliwione niestawienie się do pobrania próbki” będzie naruszeniem przepisów antydopingowych w przypadku, gdy takie niestawienie się jest wynikiem świadomego i niedbałego zachowania zawodnika, natomiast „uchylanie” lub „odmowa” pobrania próbki stanowi świadome zachowanie zawodnika.]

2.4 Nieprzedstawienie wymaganych informacji na temat miejsca pobytu

Dowolne trzy przypadki niezgłoszenia się na badania lub niedostarczenia informacji na temat miejsca pobytu, zgodnie z definicją zawartą w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw, w okresie dwunastu miesięcy przez zawodnika zakwalifikowanego do zarejestrowanej grupy zawodników.

2.5 Manipulowanie lub usiłowanie manipulowania dowolnym etapem kontroli antydopingowej

Zachowanie, które niweczy proces kontroli antydopingowej, ale które nie jest objęte typową definicją metod zabronionych. Manipulowaniem jest, bez ograniczania, celowe zakłócanie procesu kontroli antydopingowej lub usiłowanie takiego zakłócania, podanie nieprawdziwych informacji Organizacji antydopingowej lub zastraszanie lub usiłowanie zastraszania potencjalnego świadka.

Skonkretyzowanie do czego odnosi się treści artykułu.

[Komentarz do Artykułu 2.5: Na przykład, niniejszy Artykuł zabrania zmianę numerów identyfikacyjnych na protokole kontroli antydopingowej podczas badania lub zbiecie butelki z próbką B w czasie analizy próbki B lub zmiana próbki poprzez dodanie do niej substancji obcej.]

Agresywne zachowanie wobec członka zespołu kontrolującego lub innej osoby uczestniczącej w kontroli antydopingowej, które w innej sytuacji nie stanowi manipulowania, zostanie uwzględnione w przepisach dyscyplinarnych organizacji sportowych.]

2.6 Posiadanie substancji zabronionych i stosowanie metod zabronionych

2.6.1 Posiadanie przez zawodnika podczas zawodów dowolnej substancji zabronionej lub stosowanie dowolnej substancji zabronionej lub posiadanie przez zawodnika dowolnej substancji zabronionej poza zawodami lub stosowanie dowolnej substancji zabronionej, która jest zabroniona poza zawodami, chyba że zawodnik wykaże, że posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych („TUE”) zgodnie z Artykułem 4.4 lub poda inne akceptowalne uzasadnienie.

2.6.2 Posiadanie dowolnej substancji zabronionej lub stosowanie dowolnej metody zabronionej przez personel pomocniczy zawodnika podczas zawodów bądź stosowanie lub posiadanie przez personel pomocniczy zawodnika poza zawodami odpowiednio dowolnej metody zabronionej lub dowolnej substancji zabronionej, które są zabronione poza zawodami, w związku z zawodnikiem, zawodami lub treningiem, chyba że personel pomocniczy zawodnika udowodni, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z Artykułem 4.4 lub poda inne akceptowalne uzasadnienie.

[Komentarz do Artykułów 2.6.1 i 2.6.2: Akceptowalnym uzasadnieniem nie będzie na przykład tłumaczenie, że substancja zabroniona została zakupiona lub znajdowała się w posiadaniu zawodnika lub personelu pomocniczego zawodnika w celu przekazania jej znajomemu lub krewnemu, chyba że chodzi o uzasadnione medycznie przypadki.]

[Komentarz do Artykułu 2.6.2: Akceptowalnym uzasadnieniem jest na przykład posiadanie przez lekarza zespołu substancji zabronionej używanej do leczenia przypadków o ostrym przebiegu lub zagrażającym zdrowiu lub życiu.]

2.7 Handel lub usiłowanie handlu dowolnymi substancjami zabronionymi lub metodami zabronionymi

2.8 Podanie/zastosowanie lub usiłowanie podania/zastosowania zawodnikowi/przez zawodnika podczas zawodów dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej bądź podanie/zastosowanie lub usiłowanie podania/zastosowania zawodnikowi/przez zawodnika poza zawodami dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej, które są zabronione poza zawodami.

2.9 Współdziałanie

Pomaganie, zachęcanie, ułatwianie, nakłanianie, ukrywanie i wszelkie inne formy współdziałania w naruszeniu przepisów antydopingowych lub próbie ich naruszenia lub naruszenie Artykułu 10.12.1 przez inną osobę.

2.10 Zabroniona współpraca

Współpraca zawodnika lub innej osoby podlegającej Organizacji antydopingowej z racji wykonywanego zawodu lub prowadzonej działalności sportowej z dowolną osobą z Personelu pomocniczego:

2.10.1 gdy podlegała Organizacji antydopingowej nałożona została kara wykluczenia; lub

2.10.2 jeśli nie podlegała Organizacji antydopingowej i gdy zakaz nie wynikał z procesu zarządzania wynikami zgodnie z Kodeksem, została skazana w postępowaniu karnym lub dyscyplinarnym stwierdzającym udział w zdarzeniu, które stanowiłoby naruszenie przepisów antydopingowych pod warunkiem, że przepisy zgodne z Kodeksem miałyby zastosowanie do takiej osoby. Zakaz współpracy z zawodnikiem obowiązuje tę osobę przez sześć lat od decyzji wydanej w postępowaniu karnym lub dyscyplinarnym. Jeżeli czas obowiązywania kary nałożonej w postępowaniu karnym lub dyscyplinarnym jest dłuższy od sześciu lat obowiązuje czas kary orzeczony we właściwym postępowaniu; lub

2.10.3 która jest przedstawicielem lub pośrednikiem osoby opisanej w Artykule 2.10.1 lub 2.10.2.

Aby powyższy przepis mógł być zastosowany, Organizacja antydopingowa, której zawodnik lub inna osoba podlega WADA, powinna poinformować na piśmie zawodnika lub inną osobę o karze wykluczenia nałożonej na osobę pomagającą zawodnikowi oraz o potencjalnych konsekwencjach kontynuowania zabronionej współpracy. Organizacja antydopingowa podejmie wszelkie wysiłki, aby poinformować osobę z Personelu pomocniczego zawodnika, która jest podmiotem powiadomienia dostarczonego zawodnikowi lub innej osobie, że osoba pomagająca zawodnikowi może, w ciągu 15 dni, przedłożyć Organizacji antydopingowej argumenty, że kryteria opisane w Artykułach 2.10.1 i 2.10.2 jej nie dotyczą. (Bez uszczerbku dla Artykułu 17, niniejszy Artykuł ma zastosowanie także wówczas, gdy zachowanie dyskwalifikujące osoby pomagającej zawodnikowi miało miejsce przed datą wejścia w życie podaną w Artykule 20.7.).

Ciężar ustalenia, że współpraca z osobą z Personelu pomocniczego zawodnika opisana w Artykułach 2.10.1 i 2.10.2 nie jest współpracą związaną z wykonywanym zawodem lub dotyczącą działalności sportowej spoczywa na zawodniku lub innej osobie.

Organizacje antydopingowe, które wiedzą o Personelu pomocniczym zawodnika spełniającym kryteria opisane w Artykułach 2.10.1, 2.10.2 lub 2.10.3 przekazują te informacje do WADA.

[Komentarz do Artykułu 2.10: Zawodnikom i innym osobom nie wolno współpracować z trenerami, lekarzami lub innym Personelem pomocniczym zawodnika, na których nałożono karę wykluczenia z powodu naruszenia przepisów antydopingowych lub którzy zostali skazani w postępowaniu karnym lub dyscyplinarnym w związku z dopingiem. Wybrane przykłady rodzajów zabronionej współpracy: uzyskiwanie porad na temat treningu, strategii, technik, odżywiania lub

lekarskich; poddawanie się terapii, leczeniu lub uzyskiwanie recept; dostarczanie dowolnych produktów produkowanych przez organizm człowieka do analizy lub pozwalanie osobie pomagającej zawodnikowi na występowanie w roli przedstawiciela.]

ARTYKUŁ 3 DOWÓD DOPINGU

3.1 Ciężar dowodu i standardy dowodowe

Ciężar dowodu naruszenia przepisów antydopingowych spoczywa na KdZDwS. Standardem dowodowym będzie wykazanie przez KdZDwS faktu naruszenia przepisów antydopingowych w sposób wystarczający dla organu dyscyplinarnego, z uwzględnieniem wagi przedstawianych zarzutów. Taki dowód jest zawsze silniejszy niż jedynie wykazanie prawdopodobieństwa, ale słabszy niż dowód ponad uzasadnioną wątpliwość. W sytuacjach, w których zgodnie z niniejszymi Przepisami antydopingowymi na zawodniku lub innej osobie podejrzewanej o naruszenie przepisów antydopingowej ciąży obowiązek przedstawienia dowodów lub określonych faktów lub okoliczności pozwalających odrzucić domniemanie naruszenia przepisów antydopingowych, za dowód przyjmuje się wykazanie prawdopodobieństwa.

[Komentarz do Artykułu 3.1: Standard dowodowy, jaki musi spełnić KdZDwS jest porównywalny ze standardem, który jest stosowany w większości krajów w sprawach dotyczących zawodowej odpowiedzialności dyscyplinarnej.]

3.2 Metody ustalania faktów i domniemania

Fakty związane z naruszeniem przepisów antydopingowych mogą być ustalone przy pomocy dowolnych wiarygodnych metod, w tym także przez przyznanie się. W sprawach dotyczących dopingu stosuje się następujące przepisy dowodowe:

[Komentarz do Artykułu 3.2: Na przykład KdZDwS może stwierdzić naruszenie przepisów antydopingowych na mocy Artykułu 2.2 w oparciu o przyznanie się zawodnika, wiarygodne zeznanie osób trzecich, wiarygodne dokumenty, wiarygodne dane analityczne z badania próbki A lub próbki B zgodnie z Komentarzami do Artykułu 2.2 lub w oparciu o wnioski wyciągnięte z profilu serii próbek krwi lub moczu zawodnika, takie jak dane z paszportu biologicznego zawodnika.]

3.2.1 Domniemuje się, że ważne z naukowego punktu widzenia są metody analityczne lub limity decyzyjne uznane przez WADA po konsultacjach przeprowadzonych w środowisku naukowym, które były przedmiotem rozważań naukowych. Każdy zawodnik lub inna osoba chcąc podważyć domniemanie o wiarygodności naukowej powinien najpierw powiadomić WADA o podstawie podważenia. CAS z własnej inicjatywy może także poinformować WADA o podważaniu wiarygodności naukowej. Na wniosek WADA skład orzekający CAS powołuje biegłego, który przedstawia swoją opinię w sprawie. W ciągu 10 dni od otrzymania takiego powiadomienia przez WADA i otrzymaniu przez WADA od CAS akt sprawy WADA ma prawo do wzięcia udziału w postępowaniu jako strona i występowania jako *amicus curie* przedstawiając organowi dyscyplinarnemu opinię prawną w sprawie przedmiotu postępowania lub przedstawić dowody w takim postępowaniu.

3.2.2 Domniemuje się, że laboratoria akredytowane przez WADA analizują próbkę oraz stosują procedury ochrony próbki zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów. Zawodnik lub inna osoba może podważyć to założenie poprzez udowodnienie, że nastąpiło odstępstwo od Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy. Jeśli zawodnik lub inna osoba podważy założenie wykazując, że nastąpiło odstępstwo od Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy, wówczas na KdZDwS będzie spoczywał ciężar dowodu, że takie odstępstwo nie miało wpływu na uzyskanie niekorzystnego wyniku analizy.

[Komentarz do Artykułu 3.2.2 Ciężar dowodu spoczywa na zawodniku lub innej osobie, która musi uprawdopodobnić, że nastąpiło odejście od Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, w wyniku czego mogło dojść do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy. Jeśli zawodnik lub inna osoba to uczyni, to ciężar dowodu spoczywa na KdZDwS która musi przedstawić wystarczające dowody przed organem dyscyplinarnym na to, że odstępstwo nie wpłynęło na uzyskanie niekorzystnego wyniku badania.]

3.2.3 Odstępstwo od przepisów jakiegokolwiek innego Międzynarodowego standardu lub innego przepisu antydopingowego lub polityki antydopingowej określonej w Kodeksie lub Przepisach antydopingowych, które nie spowodowało uzyskania niekorzystnego wyniku analizy lub innego naruszenia przepisów antydopingowych, nie powoduje unieważnienia takiego dowodu lub takich wyników.

Jeśli zawodnik lub inna osoba wykaże, że odstępstwo od innego Międzynarodowego standardu lub innego przepisu antydopingowego lub polityki antydopingowej mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy lub gdy miało miejsce inne naruszenie przepisów antydopingowych, wówczas ciężar dowodu, że takie odstępstwo nie przyczyniło się do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy lub przedstawienia faktycznej podstawy naruszenia przepisów antydopingowych spoczywa na KdZDwS.

3.2.4 Fakty ustalone na mocy orzeczenia organu dyscyplinarnego sądu lub właściwego trybunału dyscyplinarnego, które nie są przedmiotem odwołania, będą stanowiący niezaprzeczalny dowód przeciw zawodnikowi lub innej osobie, której decyzja dotyczyła, potwierdzający fakty, chyba że zawodnik lub inna osoba udowodni, że podjęta decyzja naruszyła zasady elementarnego poczucia sprawiedliwości.

3.2.5 Organ dyscyplinarny rozpatrujący sprawę naruszenia przepisów antydopingowych może orzec na niekorzyść zawodnika lub innej osoby, której zarzuca się naruszenie przepisów antydopingowych, jeśli zawodnik lub inna osoba mimo otrzymania powiadomienia o posiedzeniu organu dyscyplinarnego w czasie umożliwiającym jej przybycie na posiedzenie, na takim posiedzeniu nie stawia się (osobiście lub nie skontaktuje się telefonicznie, stosownie do wskazań organu dyscyplinarnego) i nie odpowie na pytania organu dyscyplinarnego lub KdZDwS twierdzącej, że nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 4 LISTA SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH

4.1 Włączenie Listy substancji i metod zabronionych

Do niniejszych Przepisów antydopingowych zostaje włączona Lista substancji i metod zabronionych, publikowana i aktualizowana przez WADA zgodnie z Artykułem 4.1 Kodeksu.

[Komentarz do Artykułu 4.1: Obowiązująca lista substancji i metod zabronionych jest dostępna na stronie internetowej WADA pod adresem www.wada-ama.org oraz www.antydoping.pl]

4.2 Substancje zabronione i metody zabronione wpisane na Listę substancji i metod zabronionych

4.2.1 Substancje zabronione i metody zabronione

O ile nie określono inaczej w Liście substancji i metod zabronionych i/lub jej aktualizacji, Lista substancji i metod zabronionych i jej aktualizacje wchodzi w życie, na mocy niniejszych Przepisów antydopingowych, po upływie trzech miesięcy od opublikowania Listy substancji i metod zabronionych przez WADA, bez potrzeby jakichkolwiek dalszych działań ze strony KdZDwS. Wszyscy zawodnicy i inne osoby są związane Listą substancji i metod zabronionych i jej aktualizacjami od dnia jej wejścia w życie, bez dalszych formalności. Zawodnicy i inne osoby mają obowiązek znać obowiązującą wersję Listy zabronionych substancji i metod i jej zmian.

4.2.2 Substancje określone

Na potrzeby Artykułu 10 wszystkie substancje zabronione są „substancjami określonymi”, z wyjątkiem substancji wymienionych na Liście substancji i metod zabronionych. Metody zabronione nie są traktowane jak substancje określone.

[Komentarz do Artykułu 4.2.2: Substancje określone, o których mowa w Artykule 4.2.2 nie powinny być traktowane za mniej ważne lub mniej niebezpieczne niż inne substancje dopingujące. Są to substancje, których prawdopodobieństwo zażycia przez zawodnika w celu innym niż poprawienie wyników sportowych jest większe.]

4.3 Kryteria WADA wpisywania substancji i metod na Listę substancji i metod zabronionych

Określenie przez WADA substancji zabronionych i metod zabronionych, które zostaną umieszczone na Liście substancji i metod zabronionych, oraz zaliczenie substancji do poszczególnych kategorii zawartych na Liście substancji i metod zabronionych oraz określenie substancji jako zabronionej przez cały czas lub tylko podczas zawodów jest ostateczne i nie może być podważane przez zawodnika ani inną osobę na mocy argumentu, że taka substancja lub metoda nie była środkiem maskującym ani nie mogła poprawiać wyników, stanowić zagrożenia dla zdrowia ani naruszać zasady ducha sportu.

4.4 Użycie do celów terapeutycznych ("TUE")

4.4.1 Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów i/lub użycie lub usiłowanie użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej, posiadanie substancji zabronionych i stosowanie metod zabronionych lub usiłowanie podania/zastosowania zabronionej substancji lub zabronionej metody zgodnie z postanowieniami odpowiedniego TUE, wydanego zgodnie z Międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych, nie są uznawane za naruszenie przepisów antydopingowych.

4.4.2 Jeśli w powiadomieniu umieszczonym na swojej stronie internetowej KdZDwS [www.antydoping.pl] nie określi inaczej, każdy zawodnik klasy krajowej, który musi zażywać substancję zabronioną lub stosować metodę zabronioną w celach terapeutycznych musi najpierw złożyć wniosek do KdZDwS o wyłączenie dla celów terapeutycznych [TUE]. Wniosek o TUE należy złożyć możliwie jak najszybciej (z wyjątkiem nagłych przypadków lub gdy zastosowanie ma Artykuł 4.3 Międzynarodowego standardu wyłączeń dla celów terapeutycznych) nie później niż 30 dni przed udziałem zawodnika w zawodach [korzystając z formularza umieszczonego na stronie internetowej KdZDwS]. KdZDwS powołuje komitet, który rozpatruje wnioski o udzielenie wyłączeń dla celów terapeutycznych lub uznaje wnioski o TUE („Komitet TUE”). Komitet TUE bezzwłocznie rozpatruje wnioski i podejmuje decyzję zgodnie z właściwymi postanowieniami Międzynarodowego standardu wyłączeń dla celów terapeutycznych [oraz właściwymi formularzami KdZDwS umieszczonymi na stronie internetowej www.antydoping.pl.] Decyzja Komitetu TUE jest decyzją ostateczną KdZDwS i jest zgłaszana do WADA i do innych właściwych Organizacji antydopingowych poprzez system ADAMS [a także do Polskiego Związku Sportowego zawodnika], zgodnie z Międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych.

[Komentarz do Artykułu 4.4.2: Zgodnie z Artykułem 5.1 Międzynarodowego standardu wyłączeń dla celów terapeutycznych KdZDwS może odmówić rozpatrzenia wniosków o TUE złożonych przez zawodników klasy krajowej reprezentujących dyscypliny, które nie znajdują się na priorytetowej liście KdZDwS w jej rocznym planie badań. W takim przypadku KdZDwS wyraża zgodę, aby taki zawodnik, który zostanie później poddany badaniom, złożył wniosek o wydanie TUE z datą wsteczną.

Podanie fałszywych lub niepełnych informacji wprowadzających w błąd we wniosku o TUE (w tym, między innymi, niepoinformowanie o odrzuceniu wcześniejszego wniosku o TUE złożonego w innej Organizacji antydopingowej) może skutkować oskarżeniem o manipulowanie lub próbę manipulowania zgodnie z Artykułem 2.5.

Zawodnik nie powinien zakładać, że złożony wniosek o przyznanie lub uznanie TUE (lub przedłużenie TUE) zostanie rozpatrzony pozytywnie. Każde użycie lub posiadanie lub podawanie substancji zabronionej lub stosowanie metody zabronionej przed datą przyznania TUE dokonywane jest na własne ryzyko zawodnika].

4.4.3 Jeśli KdZDwS podejmie decyzję o poddaniu badaniom zawodnika, który nie jest zawodnikiem klasy międzynarodowej lub zawodnikiem klasy krajowej KdZDwS umożliwi takiemu zawodnikowi złożenie wniosku o TUE z

datą wsteczną dla dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej, jaką zawodnik zażywa lub stosuje w celach terapeutycznych.

[Komentarz do Artykułu 4.4.3: Międzynarodowy standard wyłączeń dla celów terapeutycznych pozwala Krajowej organizacji antydopingowej na ograniczone przyznawanie TUE pewnym kategoriom zawodników klasy krajowej. Jeśli Krajowa organizacja antydopingowa podejmie decyzję o pobraniu próbki od zawodnika, który jest zawodnikiem klasy krajowej, od którego Krajowa organizacja antydopingowa nie przyjmie wniosku o TUE, wówczas Krajowa organizacja antydopingowa musi zezwolić takiemu zawodnikowi złożenie wniosku o udzielenie TUE z datą wsteczną, jeśli okaże się to konieczne.

4.4.4 TUE przyznane przez KdZDwS jest ważne wyłącznie na szczeblu krajowym; nie jest ono automatycznie ważne w zawodach międzynarodowych. Zawodnik, który jest lub zostanie zawodnikiem klasy międzynarodowej, musi:

4.4.4.1 Gdy zawodnik otrzymał TUE przyznane przez KdZDwS dla danej substancji lub metody, może złożyć wniosek do właściwej Federacji Międzynarodowej o uznanie takiego TUE, zgodnie z Artykułem 7 Międzynarodowego standardu wyłączeń dla celów terapeutycznych. Jeśli takie TUE spełnia kryteria określone w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych, wówczas właściwa Federacja Międzynarodowa uznaje je także na potrzeby zawodów na szczeblu międzynarodowym. Jeśli Federacja Międzynarodowa uzna, że TUE przyznane przez KdZDwS nie spełnia tych kryteriów i odmówi jego uznania, właściwa Federacja Międzynarodowa powiadamia o tym bezzwłocznie zawodnika klasy międzynarodowej oraz KdZDwS, przedstawiając uzasadnienie. Zawodnik klasy międzynarodowej lub KdZDwS ma 21 dni od otrzymania takiego zawiadomienia na zgłoszenie sprawy do WADA z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie. Jeśli sprawa zostanie przekazana do rozpatrzenia do WADA zgodnie z Artykule 4.4.6, TUE udzielone przez KdZDwS pozostaje ważne podczas zawodów na szczeblu krajowym i podczas badań poza zawodami (ale nie jest ważne podczas zawodów na szczeblu międzynarodowym) do czasu ogłoszenia decyzji przez WADA. Jeśli sprawa nie zostanie przekazana do rozpatrzenia do WADA, TUE staje się ważne do wszystkich celów po upływie 21-dniowego okresu przewidzianego na rozpatrzenie wniosku.

[Komentarz do Artykułu 4.4.4.1: Zgodnie z Artykułami 5.6 I 7.1(a) Międzynarodowego standardu wyłączeń dla celów terapeutycznych Federacja Międzynarodowa informuje na swojej stronie internetowej, że automatycznie uznaje decyzje TUE (dla kategorii podlegających takim decyzjom, np. odnośnie do konkretnych substancji lub metod) udzielone przez Krajowe organizacje antydopingowe. Jeśli TUE zawodnika mieści się w kategorii automatycznie uznanych TUE, wówczas zawodnik nie musi wnioskować do swojej Federacji Międzynarodowej o uznanie takiego TUE.

Zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu wyłączeń dla celów terapeutycznych, KdZDwS pomaga swoim zawodnikom w ustaleniu terminu, w jakim muszą przedłożyć TUE przyznane przez KdZDwS Federacji Międzynarodowej lub organizatorowi dużych zawodów sportowych w celu ich uznania oraz wspiera takich zawodników w całym procesie uznawania.

Jeżeli Federacja Międzynarodowa odmówi uznania TUE przyznanego przez KdZDwS tylko z powodu braku dokumentów medycznych lub innych informacji, jakie są potrzebne by udowodnić

spełnienie kryteriów określonych w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych, sprawy nie należy przekazywać do WADA. W takiej sytuacji należy uzupełnić brakujące dokumenty i ponownie przekazać je do Federacji Międzynarodowej].

4.4.4.2 Jeśli zawodnik nie ma jeszcze TUE przyznanego przez KdZDwS dla danej substancji lub metody, zawodnik musi złożyć wniosek bezpośrednio do właściwej Federacji Międzynarodowej o udzielenie TUE zgodnie z procedurą określoną w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych. Jeśli właściwa Federacja Międzynarodowa przyzna zawodnikowi TUE powiadamia o swojej decyzji zawodnika i KdZDwS. Jeśli KdZDwS uzna, że TUE przyznane przez właściwą Federację Międzynarodową nie spełnia kryteriów określonych w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych, ma 21 dni od otrzymania takiego powiadomienia na oddane sprawy do rozpatrzenia do WADA. Jeśli KdZDwS odda sprawę do rozpatrzenia do WADA, do czasu ogłoszenia decyzji przez WADA TUE przyznane przez Federację Międzynarodową jest ważne podczas zawodów szczebla międzynarodowego i na potrzeby badań poza zawodami (ale nie jest ważne podczas zawodów szczebla krajowego). Jeżeli KdZDwS nie odda sprawy do rozpatrzenia do WADA, TUE przyznane przez właściwą Federację Międzynarodową staje się ważne podczas zawodów szczebla krajowego z chwilą upływu 21-terminu na rozpatrzenie sprawy.

[Komentarz do Artykułu 4.4.4.2: Federacja Międzynarodowa i KdZDwS mogą uzgodnić, że KdZDwS rozpatrzy wnioski o TUE w imieniu Federacji Międzynarodowej].

4.4.5 Wygaśnięcie, anulowanie, cofnięcie lub uchylene TUE

4.4.5.1 TUE przyznane zgodnie z niniejszymi Przepisami antydopingowymi (a) wygasają automatycznie po upływie terminu, na jaki zostało przyznane bez konieczności zawiadomienia lub spełnienia innych wymogów formalnych; (b) może być anulowane, jeżeli zawodnik bezzwłocznie nie dostosuje się do wymogów lub warunków nałożonych przez Komisję TUE w chwili przyznania TUE; (c) może być cofnięte przez Komitet TUE, jeżeli po jego przyznaniu zostanie ustalone, że kryteria przyznania TUE nie zostały spełnione lub (d) może być uchylone i pozostawione do rozpatrzenia przez WADA lub po odwołaniu.

4.4.5.2 W takim wypadku zawodnik nie podlega żadnym konsekwencjom z powodu używania lub posiadania lub podawania substancji zabronionej lub stosowania metody zabronionej zgodnie z TUE przed datą wygaśnięcia, anulowania, cofnięcia lub uchylene TUE. Podczas rozpatrywania zgodnie z Artykułem 7.2 ewentualnego niekorzystnego wyniku analitycznego należy brać pod uwagę, czy wynik taki jest spowodowany używaniem substancji zabronionej lub stosowaniem metody zabronionej przed taką datą; w takim wypadku nie stwierdza się żadnego naruszenia przepisów antydopingowych.

4.4.6 Rozpatrywanie i odwołania od decyzji TUE

4.4.6.1 Jeżeli KdZDwS odrzuci wniosek o TUE, zawodnik może odwołać się wyłącznie do organu odwoławczego szczebla krajowego opisanego w Artykułach 13.2.2 i 13.2.3.

4.4.6.2 WADA rozpatruje wszelkie decyzje właściwej Federacji Międzynarodowej o nieuznaniu TUE przyznanego przez KdZDwS, które zostaną przekazane do WADA do rozpatrzenia przez zawodnika lub KdZDwS. Ponadto WADA rozpatruje wszelkie decyzje właściwej Federacji Międzynarodowej o przyznaniu TUE skierowane do WADA przez KdZDwS. WADA może rozpatrywać wszelkie inne decyzje TUE w dowolnym terminie, na wniosek osób zainteresowanych lub z własnej inicjatywy. Jeżeli rozpatrywana przez WADA decyzja dotycząca TUE spełnia kryteria określone w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych, WADA nie ingeruje w taką decyzję. Jeżeli decyzja w sprawie TUE nie spełnia tych kryteriów, WADA ją cofa.

4.4.6.3 Od każdej decyzji w sprawie TUE podjętej przez właściwą Federację międzynarodową (lub przez KdZDwS, gdy uzgodniono, że wniosek będzie rozpatrywany w imieniu Federacji Międzynarodowej), która nie zostanie rozpatrzona przez WADA lub zostanie rozpatrzona przez WADA ale nie zostanie cofnięta po rozpatrzeniu zawodnik i/lub KdZDwS może się odwołać wyłącznie do Sportowego Sądu Arbitrażowego zgodnie z Artykułem 13.

[Komentarz do Artykułu 4.4.6.3: W takich wypadkach decyzją, od której składane jest odwołanie, jest decyzja w sprawie TUE podjęta przez Federację międzynarodową, a nie decyzja WADA o nierozpatrzeniu decyzji w sprawie TUE lub (po jej rozpatrzeniu) o nie cofnięciu decyzji w sprawie TUE. Jednakże czas odwołania od decyzji w sprawie TUE rozpoczyna bieg dopiero w dniu, w którym WADA poinformuje o swojej decyzji. W każdym razie, bez względu na to, czy decyzja została rozpatrzona przez WADA, czy nie, WADA otrzymuje informacje o złożeniu odwołania, co pozwoli jej uczestniczyć w postępowaniu odwoławczym, jeśli uzna to za słuszną].

4.4.6.4 Od decyzji WADA o cofnięciu decyzji w sprawie TUE odwołanie może złożyć zawodnik, KdZDwS i/lub właściwą Federacją Międzynarodową, której decyzja dotyczy, wyłącznie do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu w Lozannie, zgodnie z Artykułem 13.

4.4.6.5 Niepodjęcie działania w rozsądnym czasie po otrzymaniu poprawnie złożonego wniosku o uznanie TUE lub rozpatrzenie decyzji w sprawie TUE będzie uważane za odrzucenie wniosku.

ARTYKUŁ 5 BADANIA I KONTROLE

5.1 Cel badań i kontroli

Badania i kontrole będą przeprowadzane wyłącznie w celach antydopingowych, zgodnie z postanowieniami Międzynarodowego standardu badań i śledztw oraz przepisami KdZDwS uzupełniającymi Międzynarodowy standard badań i śledztw.

5.1.1 Badania przeprowadza się w celu uzyskania dowodów analitycznych potwierdzających przestrzeganie (lub nieprzestrzeganie) przez zawodnika ścisłego zakazu obecności/używania substancji zabronionej lub stosowania metody zabronionej. Planowanie terminów i miejsc badań, badania, działania po badaniach oraz wszystkie inne działania przeprowadzane przez KdZDwS muszą być zgodne z Międzynarodowym standardem badań i śledztw. KdZDwS ustala liczbę badań wstępnych, badań wyrywkowych oraz badań ukierunkowanych, które muszą być przeprowadzone zgodnie z kryteriami określonymi w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw. Do wszystkich takich badań automatycznie zastosowanie mają wszystkie postanowienia Międzynarodowego standardu badań i śledztw.

5.1.2 Kontrole należy przeprowadzać:

5.1.2.1 w związku z nietypowymi wynikami analitycznymi, nietypowymi wynikami paszportowymi i niekorzystnymi wynikami paszportowymi, zgodnie z Artykułami 7.4 i 7.5, zbieraniem danych lub dowodów (w szczególności dowodów analitycznych) w celu ustalenia, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.1 i/lub Artykułem 2.2; oraz

5.1.2.2 w związku z innymi wskazówkami ewentualnego naruszenia przepisów antydopingowych, zgodnie z Artykułami 7.6 i 7.7, zbieraniem danych lub dowodów (w tym, w szczególności, dowodów nieanalitycznych) w celu ustalenia, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułami 2.2 do 2.10.

5.1.3 KdZDwS może uzyskiwać i przetwarzać dane antydopingowe z wszystkich dostępnych źródeł w celu informowania o skutecznym i proporcjonalnym planie terminów i miejsc badań, zaplanowania badań ukierunkowanych i/lub aby stworzyć podstawę do przeprowadzenia dochodzenia w związku z ewentualnym naruszeniem przepisów antydopingowych.

5.2 Prawo do przeprowadzania badań

5.2.1 Z zastrzeżeniem ograniczeń kompetencyjnych dotyczących badań podczas zawodów określonych w Artykule 5.3 Kodeksu KdZDwS ma prawo do przeprowadzania badań podczas zawodów i poza zawodami na wszystkich zawodnikach objętych zakresem Artykułu 1.3 powyżej.

5.2.2 KdZDwS może zażądać od zawodnika, którego ma prawo badać (w tym każdego zawodnika, na którego nałożona została kara dyscyplinarna), aby dostarczył próbkę w dowolnym czasie i dowolnym miejscu.

[Komentarz do Artykułu 5.2.2: Jeżeli zawodnik określił 60-minutowe okienko dostępności do badań między godziną 23.00 a 6.00 lub wyraził zgodę na badanie w tym czasie KdZDwS nie będzie badała zawodnika w tym czasie, chyba że ma poważne i konkretne podejrzenia, że zawodnik może stosować doping. Podważenie powodów do przeprowadzenia badań przez KdZDwS w tym czasie nie będzie stanowić obrony przed zarzutem o naruszenie przepisów antydopingowych opartych o takie badanie lub próbę przeprowadzenia takiego badania].

5.2.3 WADA ma prawo do przeprowadzania badań podczas zawodów i poza zawodami zgodnie z zapisami w Artykule 28.7.8 Kodeksu.

5.2.4 Jeżeli Federacja Międzynarodowa lub organizator ważnych zawodów zleci wykonanie dowolnej części badań KdZDwS (bezpośrednio lub poprzez Polski Związek Sportowy), KdZDwS może pobrać dodatkowe próbki lub polecić laboratorium wykonanie dodatkowych analiz na koszt KdZDwS. O pobraniu dodatkowych próbek lub wykonaniu dodatkowych analiz informuje się właściwą Federację międzynarodową lub organizatora ważnych zawodów.

5.2.5 Gdy inna organizacja antydopingowa mająca prawo badań zawodnika podlegającego Przepisom antydopingowym poddaje takiego zawodnika badaniom KdZDwS oraz Polski Związek Sportowy uznają takie badanie zgodnie z Artykułem 15, a (gdy uzgodniono z taką inną organizacją antydopingową lub gdy Artykuł 7 Kodeksu stanowi inaczej) KdZDwS może wszcząć postępowanie przeciw zawodnikowi na mocy Przepisów antydopingowych z tytuł każdego naruszenia przepisów antydopingowych powstających w związku z takim badaniem.

5.3 *Badanie podczas wydarzenia sportowego*

5.3.1 O ile nie przewidziano inaczej w Artykule 5.3 Kodeksu, tylko jedna organizacja powinna być odpowiedzialna za inicjowanie i przeprowadzanie badań podczas wydarzeń sportowych. Podczas międzynarodowych wydarzeń sportowych rozgrywanych w Rzeczypospolitej Polskiej pobieranie próbek do kontroli antydopingowej jest inicjowane i przeprowadzane przez Federację międzynarodową, będącą organem kierującym wydarzeniem. Podczas krajowych wydarzeń sportowych rozgrywanych w Rzeczypospolitej Polskiej, pobieranie próbek antydopingowych jest inicjowane i przeprowadzane przez KdZDwS. Na wniosek KdZDwS (lub organu kierującego danym wydarzeniem) każde badanie przeprowadzane w czasie trwania wydarzenia sportowego poza miejscem wydarzenia będzie koordynowane przez KdZDwS (lub danym organem kierującym wydarzeniem).

5.3.2 Jeżeli organizacja antydopingowa, która w innej sytuacji miałaby prawo do inicjowania i przeprowadzania badań na wydarzeniu sportowym ale nie ma takiego obowiązku chce przeprowadzić badanie zawodników w miejscach wydarzenia sportowego w czasie trwania wydarzenia sportowego, organizacja antydopingowa musi najpierw uzyskać od KdZDwS (lub organu kierującego wydarzeniem sportowym) zgodę na przeprowadzenie i koordynowanie takich badań. Jeżeli organizacja antydopingowa nie jest zadowolona z odpowiedzi uzyskanej od KdZDwS (lub organu kierującego wydarzeniem sportowym), organizacja antydopingowa może poprosić WADA o zgodę na przeprowadzenie badań oraz ustalenie sposobu koordynowania takich badań, zgodnie z procedurami określonymi w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw. WADA udzieli zgody na przeprowadzenie takich badań dopiero po konsultacjach z KdZDwS i po poinformowaniu KdZDwS (lub organu kierującego wydarzeniem sportowym). Decyzja WADA jest ostateczna i nie podlega odwołaniu. Jeśli nie określono inaczej w upoważnieniu do przeprowadzenia badań, takie badania będą traktowane jako badania poza zawodami. Za zarządzanie wynikami takich badań odpowiada organizacja

antydingowa inicjująca badania, chyba że w regulaminie organu kierującego wydarzeniem sportowym stwierdzono inaczej.

5.3.3 Polskie Związki Sportowe oraz komitety organizacyjne krajowych wydarzeń sportowych upoważniają i koordynują realizację programu niezależnych obserwatorów na takich wydarzeniach sportowych.

5.4 Planowanie terminów i miejsc badań

Zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw oraz w porozumieniu z innymi organizacjami antydingowymi przeprowadzającymi badania tych samych zawodników KdZDwS opracowuje i wprowadza skuteczny i proporcjonalny plan badań, adekwatny do dyscyplin sportowych, kategorii zawodników, rodzajów badań, rodzajów pobieranych próbek oraz rodzajów analiz próbek – zawsze zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu badań i śledztw. Na żądanie WADA KdZDwS dostarcza WADA kopię aktualnego planu badań.

5.5 Koordynacja badań

Gdy jest to możliwe w rozsądnych granicach badanie będzie koordynowane poprzez system ADAMS lub inny system zatwierdzony przez WADA, aby zmaksymalizować skuteczność kontroli oraz aby unikać niepotrzebnego powtarzania badań.

5.6 Wymagania dotyczące obowiązku informowania o miejscu pobytu zawodnika

5.6.1 KdZDwS określa zarejestrowaną grupę zawodników poddawanych badaniom, którzy mają spełniać wymagania Aneksu I do Międzynarodowego standardu badań i śledztw dotyczące obowiązku informowania o miejscu pobytu. Każdy zawodnik w zarejestrowanej grupie zawodników ma następujące obowiązki, zawsze zgodnie z Aneksiem I do Międzynarodowego standardu badań i śledztw: (a) co kwartał informuje KdZDwS o swoim miejscu pobytu; (b) regularnie aktualizuje informacje o miejscu pobytu, jeśli zajdzie taka potrzeba, aby były one zawsze aktualne i dokładne; oraz (c) stawia się na badania w podanym miejscu pobytu.

5.6.2 KdZDwS udostępnia poprzez system ADAMS listę zarejestrowanej grupy zawodników, identyfikując ich imieniem i nazwiskiem lub przy pomocy innych wyraźnie określonych kryteriów. KdZDwS koordynuje z Federacjami Międzynarodowymi sposób określania takich zawodników oraz gromadzenia informacji na temat ich miejsca pobytu. Gdy zawodnik zostanie umieszczony w międzynarodowej zarejestrowanej grupie zawodników przez swoją Federację Międzynarodową oraz w krajowej zarejestrowanej grupie zawodników przez KdZDwS, KdZDwS i Federacja Międzynarodowa uzgadniają między sobą, która z nich będzie przyjmowała informacje o miejscu pobytu zawodnika; w żadnym wypadku nie wymaga się od zawodnika składania informacji o miejscu pobytu w więcej niż jednej organizacji. KdZDwS analizuje i aktualizuje swoje kryteria umieszczania zawodników w swojej zarejestrowanej grupie zawodników oraz od czasu do czasu aktualizuje taką listę zgodnie z ustalonymi kryteriami. Zawodnicy są informowani przed umieszczeniem ich w zarejestrowanej grupie zawodników oraz przed ich usunięciem z takiej grupy.

5.6.3 Dla celów Artykułu 2.4, niespełnienie przez zawodnika wymogów Międzynarodowego standardu badań i śledztw uznaje się za niedostarczenie informacji lub opuszczone badanie (zgodnie z definicją w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw), gdy spełnione są warunki stwierdzenia niedostarczenia informacji lub opuszczenia badań określone w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw.

5.6.4 Zawodnik w zarejestrowanej grupie zawodników KdZDwS musi przestrzegać obowiązku dostarczania informacji na temat miejsca pobytu określone w Aneksie I do Międzynarodowego standardu badań i śledztw, chyba że i do czasu (a) pisemnego poinformowania KdZDwS, że wycofał się z współzawodnictwa lub (b) KdZDwS poinformował zawodnika, że nie spełnia on kryteriów włączenia do zarejestrowanego grupy zawodników KdZDwS.

5.6.5 Informacje na temat miejsca pobytu zawodnika są udostępniane (poprzez system ADAMS) WADA i innym organizacjom antydopingowym mającym prawo badania takiego zawodnika. Takie informacje cały czas zachowują status informacji poufnych i będą wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w Artykule 5.6 Kodeksu oraz zostaną zniszczone zgodnie z Międzynarodowym standardem ochrony prywatności i danych osobowych, gdy staną się niepotrzebne do wyżej określonych celów.

5.7 Wycofanie się i powrót do współzawodnictwa

5.7.1 Zawodnik, który został przez KdZDwS zaliczony do zarejestrowanej grupy zawodników poddawanych badaniom, który powiadomił KdZDwS o swoim wycofaniu się ze sportu nie może podjąć na nowo współzawodnictwa w zawodach międzynarodowych lub zawodach krajowych o ile nie powiadomi o tym KdZDwS na piśmie na co najmniej sześć miesięcy przed planowanym powrotem do współzawodnictwa i nie zobowiąże się do poddawania się niezapowiedzianym badaniom poza zawodami, w tym (na żądanie) nie podda się wymogom Międzynarodowego standardu badań i śledztw dotyczącym informowania o miejscu pobytu w dowolnym czasie w okresie poprzedzającym powrót do współzawodnictwa. WADA, w porozumieniu z KdZDwS oraz Międzynarodową Federacją zawodnika może zwolnić zawodnika z wymogu pisemnego powiadamiania na co najmniej sześć miesięcy przed planowanym powrotem do współzawodnictwa, gdy ścisłe stosowanie tego wymogu byłoby w oczywisty sposób niesprawiedliwe dla zawodnika. Od takiej decyzji przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułem 13. Wszystkie wyniki uzyskane podczas współzawodnictwa z naruszeniem przepisów Artykułu 5.7.1 zostaną unieważnione.

5.7.2 Jeżeli zawodnik wycofa się z współzawodnictwa w okresie obowiązywania kary, nie może podjąć na nowo współzawodnictwa w zawodach międzynarodowych lub zawodach krajowych o ile nie powiadomi o tym KdZDwS i/lub swoją Federacją Międzynarodową na piśmie na co najmniej sześć miesięcy przed planowanym powrotem do współzawodnictwa (lub na co najmniej okres pozostający do końca nałożonej kary w chwili wycofania się z współzawodnictwa, jeżeli okres ten był dłuższy niż sześć miesięcy) i nie podda się badaniom za ten okres, w tym (na żądanie) nie podda się wymogom Międzynarodowego standardu badań i śledztw dotyczącym informowania o

miejscu pobytu zgodnie z wymogami Aneksu I do Międzynarodowego standardu badań i śledztw.

ARTYKUŁ 6 ANALIZA PRÓBEK

Próbki do kontroli antydopingowej poddaje się analizie zgodnie z następującymi zasadami:

6.1 Korzystanie z laboratoriów akredytowanych i zatwierdzonych

Dla celów Artykułu 2.1, próbki są poddawane analizie wyłącznie w laboratoriach akredytowanych lub zatwierdzonych przez WADA. O wyborze laboratorium akredytowanego przez WADA lub zatwierdzonego przez WADA wykorzystywanego do analizy próbki decyduje wyłącznie KdZDwS.

[Komentarz do Artykułu 6.1: Naruszenia Artykułu 2.1 mogą być ustalone tylko w drodze analizy próbki wykonanej przez laboratorium akredytowane przez WADA lub inne laboratorium wyraźnie do tego celu upoważnione przez WADA. Naruszenia innych artykułów mogą być ustalone w oparciu o wyniki analityczne uzyskane przez inne laboratorium pod warunkiem, że wyniki są wiarygodne].

6.2 Cel pobrania i analizy próbek

6.2.1 Próbki poddawane są analizie w celu wykrycia substancji zabronionych i metod zabronionych i innych substancji według wskazówek przekazanych przez WADA zgodnie z Programem Monitoringu opisanym w Artykule 4.5 Kodeksu, bądź aby pomóc w określeniu odpowiednich parametrów w moczu, krwi lub innej macierzy pozakomórkowej zawodnika, w tym profilu DNA lub profilu genetycznego, lub dla innych uzasadnionych celów antydopingowych. Próbki mogą być pobierane i przechowywane na potrzeby przyszłych analiz.

[Komentarz do Artykułu 6.2: Na przykład, odpowiednie informacje o profilu mogą być wykorzystane do zaplanowania badania ukierunkowanego lub jako dowód w postępowaniu o naruszenie przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.2 lub do obu tych celów].

6.2.2 KdZDwS zwróci się do laboratoriów o przeprowadzenie analizy próbek zgodnie z Artykułem 6.4 Kodeksu i Artykułu 4.7 Międzynarodowego standardu badań i śledztw.

6.3 Badania na próbkach

Bez pisemnej zgody zawodnika nie można używać żadnej próbki do przeprowadzania badań naukowych. Z próbek użytych do celów innych niż wymienione w Artykule 6.2 należy usunąć wszelkie oznaczenia, aby nie można było skojarzyć próbek z żadnym konkretnym zawodnikiem.

6.4 Standardy analizy próbek i sprawozdawczości

Laboratoria analizują próbki na potrzeby kontroli antydopingowej oraz ogłaszają wyniki zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów. Aby zapewnić skuteczne badanie, Dokument techniczny, o którym mowa w Artykule 5.4.1 Kodeksu określa sposoby i zakres analizy próbek oparte o ocenę ryzyka właściwe dla danych

dyscyplin sportowych a laboratoria analizują próbki zgodnie z określonymi sposobami i zakresem analizy, z następującymi wyjątkami:

6.4.1 KdZDwS może zażądać, aby laboratoria poddały analizie próbki w zakresie rozszerzonym w stosunku do opisanego w Dokumencie technicznym.

6.4.2 KdZDwS może zażądać, aby laboratoria poddały analizie próbki w zakresie węższym niż opisany w Dokumencie technicznym tylko, jeżeli przekonująco uzasadni to przed WADA, że z uwagi na specyficzne okoliczności panujące w jej kraju lub danej dyscypliny sportowej, zgodnie z planem wyboru terminu i miejsca badań, właściwa jest analiza przeprowadzana w węższym zakresie.

6.4.3 Zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów, laboratoria z własnej inicjatywy i na własny koszt mogą analizować próbki pod kątem obecności w nich substancji zabronionych lub metod zabronionych w zakresie nieuwzględnionym w zakresie analizy opisanym w Dokumencie technicznym lub określonym przez organ decydujący o przeprowadzeniu badań. Wyniki takiej analizy należy zgłaszać i są one tak samo ważne jak każdy inny wynik analityczny oraz wiążą się z takimi samymi konsekwencjami.

[Komentarz do Artykułu 6.4: Celem Artykułu jest rozszerzenie zasady "Inteligentnych badań" do zakresu analizy próbek, który pozwala na wykrywanie dopingu w sposób najbardziej skuteczny. Uznaje się, że dostępne zasoby do walki z dopingiem są ograniczone oraz że zwiększenie zakresu analizy próbek może, w niektórych dyscyplinach sportowych i krajach zmniejszyć liczbę próbek poddawanych analizie].

6.5 Dalsza analiza próbek

Każda próbka może być przechowywana i później poddawana analizom w celach określonych w Artykule 6.2 (a) przez WADA w dowolnym czasie; i/lub (b) przez KdZDwS w dowolnym czasie przed poinformowaniem zawodnika przez KdZDwS o wynikach analizy próbki A i próbki B (lub wyniku analizy próbki A, gdy zrezygnowano z analizy lub analiza próbki B nie będzie przeprowadzana) stanowiących podstawę do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.1. Takie późniejsze analizy próbek będą przeprowadzane zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu dla laboratoriów i Międzynarodowego standardu badań i śledztw.

ARTYKUŁ 7 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI

7.1 Obowiązek zarządzania wynikami

KdZDwS jest odpowiedzialna za zarządzanie wynikami i realizację postępowań dyscyplinarnych, które przeprowadzane są zgodnie z właściwymi regulacjami KdZDwS, regulaminem Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS, właściwym regulaminem Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim i właściwym regulaminem CAS.

7.1.1 KdZDwS odpowiada za zarządzanie wynikami zawodników i innych osób podlegających jej kompetencjom, zgodnie z zasadami określonymi w Artykule 7 Kodeksu.

7.1.2 W celu ustalenia organu odpowiedzialnego za zarządzanie wynikami, gdy KdZDwS podejmie decyzję o pobraniu dodatkowych próbek w okolicznościach określonych w Artykule 5.2.4, przyjmuje się, że pobór próbek zainicjowała i zleciła Organizacja antydopingowa. Jednakże gdy KdZDwS jedynie zleca laboratorium wykonanie dodatkowych rodzajów analizy na koszt KdZDwS, wówczas za organizację antydopingową, która zainicjowała i zleciła pobranie próbek uważa się Federację międzynarodową lub organizatora ważnych wydarzeń sportowych.

7.1.3 Zarządzanie wynikami jest realizowane zgodnie z regulaminem przeprowadzania kontroli antydopingowych oraz zarządzania wynikami uchwalonym przez KdZDwS.

7.2 Ocena niekorzystnego wyniku analizy uzyskanego w badaniach zainicjowanych przez KdZDwS

W przypadku wyników badań zainicjowanych przez KdZDwS procedura zarządzania wynikami jest następująca:

7.2.1 Wyniki wszystkich analiz muszą być wysłane do KdZDwS w zakodowanym sprawozdaniu podpisanym przez upoważnionego przedstawiciela laboratorium. Cała komunikacja musi być prowadzona w sposób poufny i zgodny z ADAMS.

7.2.2 Po otrzymaniu niekorzystnego wyniku analizy KdZDwS przeprowadza ocenę w celu ustalenia, czy: (a) zostało przyznane lub zostanie przyznane stosowne TUE zgodnie z Międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych lub (b) doszło do jakiegokolwiek odstępstwa od Międzynarodowego standardu badań i śledztw lub Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, z powodu którego uzyskano niekorzystny wynik analizy.

7.2.3 Jeżeli w wyniku oceny niekorzystnego wyniku analizy zgodnie z Artykułem 7.2.2 stwierdzi się przyznanie odpowiedniego TUE lub odstępstwo od Międzynarodowego standardu badań i śledztw lub Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, które spowodowało uzyskanie nietypowego wyniku analizy, wynik całego badania uznaje się za negatywny i informuje się o tym zawodnika, Federację międzynarodową zawodnika, Polski Związek Sportowy zawodnika i WADA.

7.3 Powiadomienie po ocenie w sprawie niekorzystnego wyniku analizy

7.3.1 Jeśli po przeprowadzeniu oceny niekorzystnego wyniku analizy zgodnie z Artykułem 7.2.2 nie stwierdzi się odpowiedniego TUE lub prawa do TUE, zgodnie z Międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych lub odstępstwa od Międzynarodowego standardu badań i śledztw lub Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, które spowodowało niekorzystny wynik analizy, KdZDwS bezzwłocznie powiadamia zawodnika i jednocześnie Federację Międzynarodową zawodnika, Polski Związek Sportowy zawodnika i WADA w sposób określony w Artykule 14.1 o (a) niekorzystnym wyniku analizy; (b) naruszeniu przepisów antydopingowych; (c) prawie zawodnika do zażądania analizy próbki B lub,

jeśli zawodnik nie zażąda analizy próbki B do określonego czasu, że można uznać iż zawodnik zrzekł się analizy próbki B; (d) wyznaczonym dniu, godzinie i miejscu analizy próbki B, jeśli zawodnik lub KdZDwS zażąda analizy próbki B; (e) możliwości uczestniczenia przez zawodnika i/lub przedstawiciela zawodnika podczas otwarcia i analizy próbki B zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów; oraz (f) prawie zawodnika do zażądania kopii dokumentów laboratorium z analizy próbki A i próbki B, zawierających informacje wymagane przez Międzynarodowy standard dla laboratoriów. Jeżeli KdZDwS podejmie decyzję, aby nie traktować niekorzystnego wyniku analizy jako naruszenia przepisów antydopingowych powiadamia o tym zawodnika, Federację międzynarodową zawodnika, Polski Związek Sportowy zawodnika i WADA.

7.3.2 Gdy zawodnik lub KdZDwS zażąda analizy próbki B, należy zorganizować analizę próbki B zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów. Zawodnik może zrezygnować z analizy próbki B i zaakceptować wynik analizy próbki A. Mimo tego KdZDwS może dokonać analizy próbki B.

7.3.3 Zawodnik i/lub jego przedstawiciel mogą być obecni podczas analizy próbki B. Również przedstawiciel KdZDwS a także przedstawiciel Polskiego Związku Sportowego zawodnika mogą być obecni podczas analizy próbki B.

7.3.4 Jeżeli analiza próbki B nie potwierdzi wyniku analizy próbki A, wówczas (chyba że KdZDwS stwierdzi naruszenie przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.2), wynik całego badania uznaje się za negatywny i informuje się o tym zawodnika, Federację międzynarodową zawodnika, Polski Związek Sportowy zawodnika i WADA.

7.3.5 Jeżeli analiza próbki B potwierdzi wynik analizy próbki B, o wynikach informuje się zawodnika, Federację międzynarodową zawodnika, Polski Związek Sportowy zawodnika i WADA.

7.4 Analiza wyników nietypowych

7.4.1 Zgodnie z przepisami Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, w niektórych okolicznościach instruuje się laboratoria, aby podawały stwierdzoną obecność substancji zabronionych, które mogą być wytwarzane również endogennie, jako wynik nietypowy podlegający dalszym badaniom.

7.4.2 Po otrzymaniu nietypowego wyniku analizy KdZDwS przeprowadza ocenę w celu ustalenia, czy: (a) zostało przyznane lub zostanie przyznane stosowne TUE zgodnie z Międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych lub (b) doszło do jakiegokolwiek odstępstwa od Międzynarodowego standardu badań i śledztw lub Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, z powodu którego uzyskano nietypowy wyniki analizy.

7.4.3 Jeżeli w wyniku oceny nietypowego wyniku analizy zgodnie z Artykułem 7.4.2 stwierdzi się przyznanie odpowiedniego TUE lub odstępstwo od Międzynarodowego standardu badań i śledztw lub Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, które spowodowało uzyskanie nietypowego wyniku analizy, wynik całego badania uznaje się za ujemny i informuje się o tym zawodnika, jego Federację międzynarodową i WADA.

7.4.4 Jeśli po przeprowadzeniu takiej oceny nie stwierdzi się odpowiedniego TUE lub odstępstwa od Międzynarodowego standardu badań i śledztw lub Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, które spowodowało uzyskanie nietypowego wyniku analizy, które spowodowało niekorzystny wynik analizy, KdZDwS przeprowadza niezbędne dochodzenie lub zleca przeprowadzanie takiego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia, powiadamia się zawodnika, Federację międzynarodową zawodnika, Polski Związek Sportowy zawodnika i WADA, czy nietypowy wynik analizy zostanie uznany za niekorzystny wynik analizy. Zawodnik jest powiadamiany zgodnie z postanowieniami w Artykule 7.3.1.

7.4.5 KdZDwS informuje o wyniku nietypowym dopiero po zakończeniu dochodzenia i podjęciu decyzji o uznaniu wyniku nietypowego za niekorzystny wynik analizy, chyba że wystąpi jedna z następujących okoliczności:

7.4.5.1 Jeśli KdZDwS ustali, że przed zakończeniem dochodzenia należy przeprowadzić analizę próbki B, może ona przeprowadzić analizę próbki B po powiadomieniu zawodnika; takie powiadomienie zawiera opis wyniku nietypowego oraz informacje opisane w Artykule 7.3.1 punkt (d) do (f).

7.4.5.2 Jeśli KdZDwS otrzyma od (a) organizatora ważnego wydarzenia sportowego, na krótko przed jednym z organizowanych przez niego międzynarodowych wydarzeń sportowych, lub (b) od organizacji sportowej odpowiedzialnej za dobór w określonym terminie członków zespołu na międzynarodowe wydarzenie sportowe, wniosek o ujawnienie, czy w stosunku do zawodnika znajdującego się na liście dostarczonej przez organizatora ważnego wydarzenia sportowego lub organizację sportową toczy się dochodzenie w sprawie nietypowego wyniku analizy, KdZDwS ujawni nazwisko takiego zawodnika organizatorowi ważnego wydarzenia sportowego lub organizację sportową, z tym że wcześniej powiadomi zawodnika o uzyskanym wyniku nietypowym.

7.5 Ocena nietypowych wyników paszportowych i niekorzystnych wyników paszportowych

Ocena nietypowych wyników paszportowych i niekorzystnych wyników paszportowych dokonywana jest zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw i Międzynarodowym standardem dla laboratoriów. Gdy KdZDwS uzyska informacje, że doszło do naruszenia przepisów antydopingowych bezzwłocznie powiadamia zawodnika (i jednocześnie Federację międzynarodową zawodnika, Polski Związek Sportowy zawodnika i WADA) o stwierdzonym naruszeniu przepisów antydopingowych oraz podstawie takiego stwierdzenia.

7.6 Ocena naruszenia obowiązku informowania o miejscu pobytu

KdZDwS dokona oceny ewentualnego naruszenia obowiązku informowania o miejscu pobytu i opuszczonych badań (zgodnie z definicją w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw) w odniesieniu do zawodników, którzy przekazują do KdZDwS informacje o miejscu pobytu, zgodnie z Aneksiem I do Międzynarodowego standardu badań i śledztw. Gdy KdZDwS uzyska informacje, że doszło do naruszenia przepisów

antydotyngowych na mocy Artykułu 2.4, bezzwłocznie informuje zawodnika (i jednocześnie Federację międzynarodową zawodnika, Polski Związek Sportowy zawodnika i WADA), że stwierdza naruszenie Artykułu 2.4 oraz podaje podstawę takiego stwierdzenia.

7.7 Ocena innych naruszeń przepisów antydotyngowych nieobjętych Artykułami 7.2-7.6

KdZDwS przeprowadza kontrole sprawdzające ewentualne naruszenie przepisów antydotyngowych nieobjętych Artykułami 7.2-7.6. Gdy KdZDwS uzyska informacje, że doszło do naruszenia przepisów antydotyngowych na mocy Artykułu 2.4, bezzwłocznie informuje zawodnika (i jednocześnie Federację międzynarodową zawodnika, Polski Związek Sportowy zawodnika i WADA), że stwierdza naruszenie przepisów antydotyngowych oraz podaje podstawę takiego stwierdzenia.

7.8 Stwierdzenie wcześniejszych naruszeń przepisów antydotyngowych

Przed poinformowaniem zawodnika lub innej osoby o stwierdzeniu naruszenia przepisów antydotyngowych w zakresie określonym powyżej KdZDwS sprawdza w systemie ADAMS oraz kontaktuje się z WADA i innymi właściwymi organizacjami antydotyngowymi w celu ustalenia, czy doszło do wcześniejszego naruszenia przepisów antydotyngowych.

7.9 Tymczasowe wykluczenie

7.9.1 Obowiązkowe tymczasowe wykluczenie: Jeżeli analiza próbki A da niekorzystny wynik dotyczący substancji zabronionej, która nie jest substancją określoną i jeżeli w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z Artykułem 7.2.2 nie zostanie stwierdzone przyznanie stosownego TUE ani odstępstwo od Międzynarodowego standardu badań i śledztw lub Międzynarodowego standardu dla laboratoriów, które spowodowało niekorzystny wynik analizy, to w dniu powiadomienia lub bezzwłocznie po powiadomieniu w sposób opisany w Artykułach 7.2, 7.3 i 7.5 nakładane jest tymczasowe wykluczenie.

7.9.2 Opcjonalne tymczasowe wykluczenie: W przypadku niekorzystnego wyniku analizy dotyczącego substancji określonej lub w przypadku dowolnych innych naruszeń przepisów antydotyngowych nieobjętych Artykułem 7.9.1 można nałożyć tymczasowe wykluczenie na zawodnika lub inną osobę, wobec której stwierdzono naruszenie przepisów antydotyngowych w dowolnym czasie po ocenie i powiadomieniu opisanym w Artykułach 7.2-7.7 oraz przed główną rozprawą opisaną w Artykule 8.

7.9.3 Gdy tymczasowe wykluczenie zostanie nałożone zgodnie z Artykułem 7.9.1 lub Artykułem 7.9.2, zawodnik lub inna osoba otrzyma (a) możliwość wstępnej rozprawy albo przed nałożeniem tymczasowego wykluczenia albo niezwłocznie po nałożeniu tymczasowego wykluczenia; (b) możliwość przyspieszonej rozprawy zgodnie z Artykułem 8 niezwłocznie po nałożeniu tymczasowego wykluczenia. Ponadto zawodnik lub inna osoba ma prawo do wniesienia odwołania od orzeczenia tymczasowym wykluczeniu zgodnie z Artykułem 13.2 (z zastrzeżeniem określonym w Artykule 7.9.3.1).

7.9.3.1 Tymczasowe wykluczenie może być cofnięte, jeżeli zawodnik udowodni organowi dyscyplinarnemu prawdopodobieństwo, że

naruszenie ma związek z produktem skażonym lub stosowaniem dozwolonych terapeutycznych dawek leków. Od orzeczenia organu dyscyplinarnego o niecofnięciu obowiązkowego tymczasowego wykluczenia z powodu, zgodnie z twierdzeniem zawodnika, produktu skażonego nie przysługuje odwołanie.

7.9.4 Jeśli tymczasowe wykluczenie zostanie nałożone po uzyskaniu niekorzystnego wyniku analizy próbki A, a przeprowadzona analiza próbki B nie potwierdzi wyniku analizy próbki A, wówczas zawodnik nie podlega tymczasowemu wykluczeniu z powodu naruszenia przepisów antydopingowych na mocy Artykułu 2.1. W okolicznościach, w których zawodnik (lub zespół zawodnika) zostanie usunięty z zawodów z powodu naruszenia określonego w Artykule 2.1, a przeprowadzona później analiza próbki B nie potwierdzi wyniku analizy próbki A, i jeżeli nadal istnieje możliwość przywrócenia zawodnika lub zespołu do zawodów bez wpływania na niego w inny sposób, to zawodnik lub zespół mogą kontynuować uczestnictwo w zawodach. Ponadto zawodnik lub zespół mogą później brać udział w innych zawodach tego samego wydarzenia sportowego.

7.9.5 We wszystkich przypadkach, w których zawodnik lub inna osoba została powiadomiona o naruszeniu przepisów antydopingowych, ale tymczasowe wykluczenie nie zostało nałożone, zawodnikowi lub innej osobie zostanie złożona propozycja przyjęcia tymczasowego wykluczenia dobrowolnie do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

[Komentarz do Artykułu 7.9: Okres tymczasowego wykluczenia jest odliczany od okresu kary wykluczenia nałożonej ostatecznie na zawodnika. Zob. Artykuły 10.11.3.1 i 10.11.3.2.]

7.10 Rozstrzygnięcie bez rozprawy

7.10.1 Zawodnik lub inna osoba, wobec której postawiony jest zarzut naruszenia przepisów antydopingowych może przyznać się do takiego zarzutu w dowolnym czasie, zrezygnować z rozprawy i poddać się konsekwencjom określonym w Przepisach antydopingowych lub (gdy zgodnie z Przepisami antydopingowymi konsekwencje można stosować w sposób dyskrejonalny) zaproponowanym przez KdZDwS.

7.10.2 Alternatywnie, jeżeli zawodnik lub inna osoba, której postawiono zarzut naruszenia przepisów antydopingowych nie podważy takiego zarzutu w terminie określonym w zawiadomieniu wysłanym przez KdZDwS stawiającym zarzut naruszenia, uznaje się, że zawodnik lub inna osoba przyznała się do naruszenia, zrzekła się prawa do przeprowadzenia rozprawy oraz poddała się konsekwencjom określonym w Przepisach antydopingowych lub (gdy konsekwencje mogą być stosowane w sposób dyskrejonalny zgodnie z niniejszymi Przepisami antydopingowymi) które zostały zaproponowane przez KdZDwS.

7.10.3 W przypadkach, gdy zastosowanie ma Artykuł 7.10.1 lub Artykuł 7.10.2 nie ma potrzeby przeprowadzania rozprawy przez organ orzekający. W takiej sytuacji KdZDwS bezzwłocznie ogłasza na piśmie orzeczenie potwierdzające przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych oraz nałożone konsekwencje oraz wszechstronnie uzasadniając każdą nałożoną na zawodnika karę wykluczenia, w tym (jeżeli zasadne) uzasadnienie, dlaczego nie

nałożono kary maksymalnego możliwego do nałożenia potencjalnego okresu wykluczenia. KdZDwS wysłała kopie swojego orzeczenia do innych organizacji antydopingowych mających prawo wniesienia odwołania na mocy Artykułu 13.2.3 oraz podaje swoją decyzję do publicznej wiadomości zgodnie z Artykułem 14.3.2.

7.11 Powiadomienie o decyzjach dotyczących zarządzania wynikami

We wszystkich wypadkach, w których KdZDwS stwierdziła przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych, wycofała zarzut naruszenia przepisów antydopingowych, nałożyła tymczasowe wykluczenie lub uzgodniła z zawodnikiem lub inną osobą wyciągnięcie konsekwencji bez rozprawy organ orzekający powiadamia o swoim rozstrzygnięciu zgodnie z Artykułem 14.2.1 inne organizacje antydopingowe, którym przysługuje prawo wniesienia odwołania zgodnie z Artykułem 13.2.3.

7.12 Wycofanie się ze sportu

Jeżeli zawodnik lub inna osoba wycofa się ze sportu w czasie trwania procedury zarządzania wynikami, KdZDwS zachowuje prawo do dokończenia tej procedury. Jeżeli zawodnik lub inna osoba wycofała się ze sportu przed rozpoczęciem procedury zarządzania wynikami, a KdZDwS była uprawniona do zarządzania wynikami w czasie, w którym zawodnik lub inna osoba naruszyła przepisy antydopingowe, wówczas KdZDwS zachowuje prawo do przeprowadzenia procedury zarządzania wynikami w związku z takim naruszeniem przepisów antydopingowych.

[Komentarz do Artykułu 7.12: Postępowanie zawodnika lub innej osoby w okresie, w którym zawodnik lub inna osoba nie podlegała jurysdykcji dowolnej organizacji antydopingowej nie stanowiłoby naruszenia przepisów antydopingowych, ale mogłoby być uzasadnioną podstawą do odmówienia zawodnikowi lub innej osobie prawa członkostwa w organizacji sportowej].

ARTYKUŁ 8 PRAWO DO SPRAWIEDLIWEJ ROZPRAWY

8.1 Postępowania prowadzone po zakończeniu procedury zarządzania wynikami przez KdZDwS

8.1.1 Panel Dyscyplinarny przy KdZDwS jest samodzielnym organem działającym przy Komisji do Zwalczania Dopingu w Sporcie powołanym w celu orzekania w sprawach o naruszenie przepisów antydopingowych.

8.1.2 KdZDwS powołuje członków Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS, który orzeka w pierwszej i drugiej instancji.

8.1.3 W skład Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS wchodzi dziesięciu członków, po pięciu do rozstrzygania w każdej z instancji. Członkowie w każdej z instancji wybierają ze swojego grona przewodniczącego.

8.1.4 Panel Dyscyplinarny przy KdZDwS pierwszej i drugiej instancji orzeka w trzyosobowych składach (przewodniczący i dwóch członków). Członkowie w ramach Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS pierwszej lub drugiej instancji powoływani są przez właściwego przewodniczącego instancji do rozpoznania konkretnej sprawy.

8.1.5 Kadencja członka Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS trwa 3 lata. Członkiem Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS może zostać osoba, która wykonuje zawód w dziedzinie: medycyny, sportu, etyki, biologii lub prawa i daje rękojmię prawidłowego wykonywania zadań. Przynajmniej połowa członków Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS musi się legitymować wykształceniem wyższym z zakresu nauk prawnych.

8.1.6 Panel Dyscyplinarny przy KdZDwS orzeka na podstawie niniejszych przepisów.

8.1.7 Gdy KdZDwS powiadomi zawodnika lub inną osobą o zarzucie naruszenia przepisów antydopingowych a zawodnik lub inna osoba nie zrzeknie się przeprowadzenia rozprawy zgodnie z Artykułem 7.10.1 lub Artykułem 7.10.2, sprawa zostanie przekazana do rozpatrzenia przez Panel Dyscyplinarny przy KdZDwS pierwszej instancji. Po otrzymaniu takiej sprawy przewodniczący Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS pierwszej instancji powołuje dwóch członków do rozpatrzenia i wydania orzeczenia w sprawie. Powołani członkowie nie mogą być w żaden sposób powiązani ze sprawą. W chwili powołania każdy członek musi ujawnić przewodniczącemu Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS pierwszej instancji wszelkie okoliczności, które mogłyby wpłynąć na jego bezstronność wobec którejkolwiek ze stron.

8.1.8 Organizacja i regulamin Panelu Dyscyplinarnego KdZDwS zostaną zdefiniowane w regulaminie Panelu Dyscyplinarnego KdZDwS. Członkowie Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS pierwszej i drugiej instancji nie mogli mieć żadnego związku ze sprawą, zgodnie z regulaminem Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS.

8.1.9 Obsługę organizacyjną i administracyjną Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS zapewnia Biuro KdZDwS.

8.1.10 Obsługę Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS, w tym w zakresie finansowym, zapewnia KdZDwS.

8.2 Zasady sprawiedliwej rozprawy

8.2.1 Rozprawy przeprowadzane są w stosownym czasie. Rozprawy prowadzone w związku z wydarzeniem sportowym, które podlega Przepisom antydopingowym mogą być prowadzone w trybie przyspieszonym na podstawie decyzji organu orzekającego.

[Komentarz do Artykułu 8.2.1: Na przykład rozprawę można przyspieszyć i może ona się odbyć w dzień poprzedzający ważne wydarzenie sportowe, gdy rozstrzygnięcie w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych jest konieczne do ustalenia, czy zawodnik ma prawo uczestniczyć w wydarzeniu sportowym lub może się ono odbyć w czasie trwania wydarzenia sportowego, gdy

rozstrzygnięcie sprawy wpływa na ważność wyników uzyskanych przez zawodnika lub warunkuje jego dalsze uczestnictwo w wydarzeniu sportowym].

8.2.2 Panel Dyscyplinarny przy KdZDwS pierwszej i drugiej instancji ustala procedurę obowiązującą podczas rozprawy.

8.2.3 WADA i Polski Związek Sportowy zawodnika lub innej osoby mogą uczestniczyć w rozprawie w charakterze obserwatorów z prawem wyrażania opinii. W każdym wypadku KdZDwS przekazuje WADA wszelkie informacje na temat prowadzonych spraw oraz wyników rozpraw.

8.2.4 Panel Dyscyplinarny przy KdZDwS pierwszej i drugiej instancji rozpatruje sprawy w sposób sprawiedliwy i bezstronny wobec wszystkich stron.

8.2.5 Członkowie pierwszej i drugiej instancji Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS powinni być bezstronni i niezależni przez cały czas trwania postępowania.

8.2.6 Członek Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS winien wyłączyć się od rozpoznania sprawy, jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

8.2.7 Po objęciu swoich funkcji członkowie Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS zobowiązują się je pełnić zgodnie z niniejszymi przepisami i regulaminem Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS pierwszej i drugiej instancji.

8.2.8 Członkowie Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS muszą podpisać oświadczenie o bezstronności przed każdym posiedzeniem lub rozpoznaniem konkretnej sprawy.

8.2.9 Członkowie Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS, przedstawiciel polskiego związku sportowego lub innej organizacji sportowej oraz pracownicy Biura KdZDwS zobowiązani są do zachowania w poufności wszelkich informacji dotyczących postępowania.

8.3 Orzeczenia panelu dyscyplinarnego

8.3.1 Po zakończonej rozprawie Panel Dyscyplinarny przy KdZDwS właściwej instancji wydaje orzeczenie, które sporządza na piśmie, opatrzone datą i podpisane. Orzeczenie może być podjęte jednomyślnie lub większością głosów i musi zawierać pełne uzasadnienie.

8.3.2 KdZDwS o orzeczeniu Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS właściwej instancji informuje zawodnika lub inną osobę, Polski Związek

Sportowy oraz organizację antydopingową, które mają prawo wniesienia odwołania w trybie Artykułu 13.2.3.

8.3.3 Od orzeczenia przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułem 13. Jeżeli od orzeczenia nie zostanie wniesione odwołanie, wówczas (a) jeżeli zostanie uznane, że doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, orzeczenie jest podawane do publicznej wiadomości zgodnie z Artykułem 14.3.2; ale (b) jeżeli zostanie uznane, że nie doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, wówczas orzeczenie jest podawane do publicznej wiadomości jedynie za zgodą zawodnika lub innej osoby, której orzeczenie dotyczy. KdZDwS podejmie wszelkie działania, aby uzyskać taką zgodę i w przypadku jej uzyskania poda orzeczenie do publicznej wiadomości w całości lub w takiej formie, na jaką zawodnik lub inna osoba wyrazi zgodę. Zasady zawarte w Artykule 14.36 stosuje się w przypadkach dotyczących osób niepełnoletnich.

8.4 Rozprawy przed CAS

Sprawy o naruszenie przepisów antydopingowych zarzucane zawodnikom klasy międzynarodowej lub zawodnikom klasy krajowej mogą być prowadzone bezpośrednio przed CAS bez konieczności przeprowadzenia wcześniejszej rozprawy za zgodą zawodnika, KdZDwS, WADA oraz każdej innej organizacji antydopingowej, która miałaby prawo wniesienia odwołania w pierwszej instancji od orzeczenia do CAS.

[Komentarz do Artykułu 8.4: Gdy wszystkie strony wymienione w niniejszym Artykule uzyskają pewność, że ich interesy będą odpowiednio chronione w jednej rozprawie, nie ma potrzeby ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z dwoma rozprawami. Organizacja antydopingowa, która chce uczestniczyć w rozprawie przed CAS jako strona lub jako obserwator może uzależnić swoją zgodę na jedną rozprawę od uzyskania takiego prawa uczestniczenia]."

ARTYKUŁ 9 AUTOMATYCZNE UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW INDYWIDUALNYCH

Stwierdzenie naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika w badaniu przeprowadzonym podczas zawodów automatycznie prowadzi do unieważnienia wyników indywidualnych uzyskanych w danych zawodach, ze wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich zdobytych medali, punktów czy nagród.

[Komentarz do Artykułu 9: W przypadku sportów zespołowych wszystkie nagrody zdobyte przez poszczególnych zawodników ulegają przypadkowi. Sporty zespołowe reguluje Artykuł 11]. W sportach, które nie są sportami zespołowymi, ale w których nagrody przyznawane są zespołom, unieważnienie lub inna kara dyscyplinarna przeciwko zespołowi, gdy jeden lub więcej członków zespołu naruszy przepisy antydopingowej będzie taka, jaką określono w obowiązujących przepisach Federacji Międzynarodowej].

ARTYKUŁ 10 KARY W SPORTACH INDYWIDUALNYCH

10.1 Unieważnienie wyników w wydarzeniach sportowych, w których doszło do naruszenia Przepisów antydopingowych

Naruszenie przepisów antydopingowych mające miejsce podczas lub w związku z wydarzeniem sportowym może, decyzją organu orzekającego tego wydarzenia, spowodować unieważnienie wszystkich indywidualnych wyników osiągniętych w tym

wydarzeniu z wszystkimi tego konsekwencjami, w tym z przypadkiem wszystkich zdobytych medali, punktów i nagród, z wyjątkiem sytuacji określonej w Artykule 10.1.1.

Przy podejmowaniu decyzji o jednoczesnym unieważnieniu innych wyników uzyskanych przez zawodnika podczas wydarzenia sportowego można na przykład wziąć pod uwagę ustalenie, na ile naruszenie przepisów antydopingowych jest poważne oraz czy w innych zawodach wyniki badań antydopingowych u tego zawodnika były negatywne.

[Komentarz do Artykułu 10.1: O ile Artykuł 9 unieważnia wynik w jednych zawodach, w których wynik testu dopingowego, któremu poddano zawodnika był pozytywny (np. wyścig na 100 m stylem grzbietowym), niniejszy Artykuł może prowadzić do unieważnienia wszystkich wyników we wszystkich wyścigach podczas danego wydarzenia sportowego (np. Mistrzostwa Świata FINA)].

10.1.1 Jeśli zawodnik udowodni, że nie ponosi żadnej winy ani nie jest winny zaniedbania w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych, indywidualne wyniki zawodnika uzyskane w innych zawodach nie zostaną unieważnione, chyba że na wyniki zawodnika w zawodach innych niż zawody, podczas których nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych, prawdopodobnie wpływ miało naruszenie przez zawodnika przepisów antydopingowych.

10.2 Kara wykluczenia z powodu obecności, użycia lub usiłowanie użycia, lub posiadania substancji zabronionych i metod zabronionych

Jeśli nie zostaną spełnione warunki do skrócenia okresu kary wykluczenia lub skrócenia okresu kary zgodnie z Artykułami 10.4, 10.5 lub 10.6 okres kary wykluczenia nałożonej za naruszenie Artykułu 2.1, Artykułu 2.2 lub Artykułu 2.6 będzie następujący:

10.2.1 Okres kary wykluczenia będzie wynosił cztery lata, gdy:

10.2.1.1 Naruszenie przepisów antydopingowych nie wiąże się z substancją określoną, chyba że zawodnik lub inna osoba może wykazać, że naruszenie przepisów antydopingowych nie było celowe.

10.2.1.2 Naruszenie przepisów antydopingowych wiąże się z substancją określoną a KdZDwS może wykazać, że naruszenie przepisów antydopingowych było celowe.

10.2.2 Jeśli Artykuł 10.2.1 nie ma zastosowania, okres kary wykluczenia wynosi dwa lata.

10.2.3 Intencją zastosowania pojęcia "celowe" użytego w Artykułach 10.2 I 10.3 jest zidentyfikowanie tych zawodników, którzy oszukują. Zatem zgodnie z tym pojęciem, zawodnik lub inna osoba, która jest świadoma tego, że jej zachowanie stanowiło naruszenie przepisów antydopingowych lub wiedziała, że istniało poważne ryzyko, że takie zachowanie może stanowić lub jej skutkiem może być naruszenie przepisów antydopingowych świadomie zlekceważyła to ryzyko. Przyjmuje się, że naruszenie przepisów antydopingowych, jakim jest negatywny wynik analityczny z powodu

substancji, która jest zabroniona jedynie podczas zawodów może być obalona jako niebędące naruszeniem „celowym”, jeśli substancja jest substancją określona a zawodnik może wykazać, że substancja zabroniona została użyta poza zawodami. Naruszenie przepisów antydopingowych, jakim jest niekorzystny wynik analizy z powodu substancji, która jest zabroniona jedynie podczas zawodów nie będzie traktowane jako „celowe”, jeżeli substancja nie jest substancją określoną a zawodnik może wykazać, że substancja zabroniona została użyta poza zawodami w kontekście niezwiązanym z wynikami sportowymi.

10.3 Kara wykluczenia za naruszenie innych przepisów antydopingowych

Kara wykluczenia z powodu naruszeń przepisów antydopingowych innych niż określone w Artykule 10.2 wynosi jak określono poniżej, chyba że zastosowanie ma Artykuł 10.5 lub 10.6:

10.3.1 W przypadku naruszeń z Artykułu 2.3 lub z Artykułu 2.5 obowiązuje okres czterech lat wykluczenia w przypadku niestawienia się na pobranie próbki, zawodnik może wykazać, że naruszenie przepisów antydopingowych nie było celowe (zgodnie z definicją w Artykule 10.2.3) - w takim wypadku kara wykluczenia wynosi dwa lata.

10.3.2 W przypadku naruszeń z Artykułu 2.4 okres kary wykluczenia wynosi dwa lata i może być skrócona do minimum jednego roku, w zależności od stopnia winy zawodnika. Z możliwości skrócenia okresu kary z dwóch lat do jednego roku określonej w niniejszym Artykule nie mogą skorzystać zawodnicy, w przypadku których wielokrotnie dokonywane na ostatnią chwilę zmiany miejsca pobytu lub inne zachowanie budzi poważne podejrzenia, że zawodnik próbował uniknąć przebywania w miejscu, w którym mógłby być poddany badaniom.

10.3.3 W przypadku naruszeń z Artykułów 2.7 lub 2.8 okres kary wykluczenia wynosi od przynajmniej czterech (4) lat do dożywotniej dyskwalifikacji, w zależności od wagi naruszenia. Naruszenie przepisów antydopingowych z Artykułów 2.7 lub 2.8 dotyczące niepełnoletniego uznaje się za szczególnie poważne i jeżeli zostało popełnione przez członka personelu pomocniczego niepełnoletniego zawodnika za naruszenia inne niż użycie substancji określonych na członka personelu pomocniczego zawodnika nakłada się karę dożywotniego wykluczenia. Ponadto istotne naruszenia Artykułów 2.7 lub 2.8, które mogą jednocześnie naruszać przepisy i regulacje inne niż sportowe, zgłaszane są do właściwych władz administracyjnych, zawodowych lub sądowych.

[Komentarz do Artykułu 10.3.3: Osoby, które uczestniczą w dopingowaniu zawodników lub ukrywają doping powinny podlegać karom surowszym, niż kary nakładane na zawodników, w których wykrywane są substancje zabronione. Ponieważ organizacje sportowe mogą jedynie nakładać karę zakazu udzielania akredytacji i innych świadczeń sportowych, zgłaszanie personelu pomocniczego zawodnika do właściwych organów jest ważnym etapem w walce z dopingiem].

10.3.4 Za naruszenia z Artykułu 2.9, okres kary wykluczenia wynosi minimum dwa lata do maksymalnie czterech lat w zależności od wagi naruszenia.

10.3.5 Za naruszenia z Artykułu 2.10, okres kary wykluczenia wynosi dwa lata, w zależności od stopnia winy zawodnika lub innej osoby i innych okoliczności sprawy.

[Komentarz do Artykułu 10.3.5: Gdy „inna osoba”, o której mowa w Artykule 2.10 jest osobą prawną a nie osobą fizyczną, na tę osobę prawną można nałożyć kary opisane w Artykule 12].

10.4 Rezygnacja z kary wykluczenia przy braku winy lub zaniedbania

Jeżeli zawodnik lub inna osoba wykaze, że w indywidualnym przypadku nie ponosi winy ani nie jest winna zaniedbania, rezygnuje się z kary wykluczenia, która w przeciwnym razie zostałaby nałożona.

[Komentarz do Artykułu 10.4: Artykuł 10.4 i Artykuł 10.5.2 stosuje się wyłącznie do nakładania kar; nie mają one zastosowania do ustalenia, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych. Stosuje się je jedynie w okolicznościach wyjątkowych, na przykład gdy zawodnik może udowodnić, że mimo należytej troski i staranności jego konkurent zastosował wobec niego akt sabotażu. I odwrotnie, zapisy o braku winy i zaniedbania nie będą stosowane w następujących okolicznościach: (a) badania dały wynik pozytywny z powodu złego oznakowania bądź skażenia witaminy lub suplementu diety (zawodnicy ponoszą odpowiedzialność za to, co spożywają (Artykuł 2.1.1) i zostali ostrzeżeni przed możliwością skażenia suplementów); (b) substancja zabroniona została podana przez osobistego lekarza zawodnika lub trenera, który nie poinformował o tym zawodnika (zawodnicy są odpowiedzialni za wybór personelu medycznego oraz za poinformowanie personelu medycznego, że nie wolno im podawać żadnych substancji zabronionych); oraz (c) żywność lub napoje zawodnika zostały umyślnie skażone przez małżonka, trenera lub inną osobę z jego bezpośredniego kręgu (zawodnicy są odpowiedzialni za to, co spożywają oraz za postępowanie osób, którym umożliwili dostęp do swojego pożywienia i napojów). Jednakże w zależności od faktycznych okoliczności konkretnej sprawy, w każdej z przytoczonych sytuacji można nałożyć na zawodnika niższą karę stosując zasadę braku istotnej winy lub zaniedbania, zgodnie z Artykułem 10.5].

10.5 Skrócenie okresu kary wykluczenia z powodu braku istotnej winy lub zaniedbania

10.5.1 Skrócenie okresu kary z uwagi na substancje określone lub produkty skażone – naruszenia Artykułów 2.1, 2.2 lub 2.6.

10.5.1.1 Substancje określone

Gdy naruszenie przepisów antydopingowych wiąże się z substancją określoną a zawodnik lub inna osoba może wykazać brak istotnej winy lub zaniedbania, minimalną karą jest nagana bez orzekania wykluczenia a maksymalna kara wynosi dwa lata wykluczenia w zależności od stopnia winy zawodnika lub innej osoby.

10.5.1.2 Produkty zanieczyszczone

W przypadku, gdy zawodnik lub inna osoba może wykazać brak istotnej winy lub zaniedbania a wykryta substancja zabroniona pochodzi z produktu zanieczyszczonego, minimalną karą jest nagana bez orzekania kary wykluczenia a maksymalną karą wynosi dwa lata wykluczenia w zależności od stopnia winy zawodnika lub innej osoby.

[Komentarz do Artykułu 10.5.1.2: Przy ocenie stopnia winy korzystnym będzie ujawnienie w protokole kontroli antydopingowej produktu, który, co późniejsza analiza wykaże, był zanieczyszczony].

10.5.2 Stosowanie zasady braku istotnej winy lub zaniedbania wychodzące poza Artykuł 10.5.1

Jeśli zawodnik lub inna osoba wykaże w konkretnym przypadku, do którego nie ma zastosowania Artykuł 10.5.1, że nie ponosi żadnej istotnej winy ani nie jest winny zaniedbania, oprócz skrócenia lub rezygnacji z kary zgodnie z Artykułem 10.6, okres kary wykluczenia, która byłaby nałożona, może być skrócony w zależności od stopnia winy zawodnika lub innej osoby, ale po skróceniu okres kary wykluczenia nie może być krótszy niż połowa obowiązującej wówczas kary wykluczenia. Jeśli wówczas obowiązującą karą jest karą dożywotniego wykluczenia, okres skróconej na mocy niniejszego Artykułu nie może być krótszy niż osiem lat.

[Komentarz do Artykułu 10.5.2: Artykuł 10.5.2 może mieć zastosowanie do dowolnego naruszenia przepisów antydopingowych z wyjątkiem tych Artykułów, w których zamiar jest elementem naruszenia przepisów antydopingowych (np. Artykuły 2.5, 2.7, 2.8 lub 2.9) lub elementem konkretnej kary (np. Artykuł 10.2.1) lub różne kary wykluczenia zostały określone w Artykule w zależności od stopnia winy zawodnika lub innej osoby].

10.6 Rezygnacja, skrócenie lub zawieszenie kary wykluczenia lub innych konsekwencji z powodów innych niż wina

10.6.1 Znacząca pomoc w wykryciu lub stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych

10.6.1.1 Organ dyscyplinarny może, przed podjęciem ostatecznego orzeczenia w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 13 lub przed przedawnieniem terminu na wniesienie odwołania, zawiesić część kary wykluczenia w konkretnym przypadku, gdy zawodnik lub inna osoba udzieli organizacji antydopingowej, organom prowadzącym postępowanie karne lub organom dyscyplinarnym organizacji zawodowych znaczącej pomocy, dzięki której (i) organizacja antydopingowa wykryje lub stwierdzi naruszenie przepisów antydopingowych przez inną osobę bądź (ii) dzięki której organ prowadzący postępowanie karne lub organ dyscyplinarny organizacji zawodowej wykryje lub stwierdzi popełnienie przestępstwa lub naruszenia przepisów o działalności zawodowej przez inną osobę a informacje dostarczone przez osobę udzielającą znaczącej pomocy zostaną udostępnione KdZDwS. Po podjęciu ostatecznego orzeczenia w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 13 lub po upływie terminu złożenia odwołania, Organ dyscyplinarny może jedynie zawiesić część kary wykluczenia, którą zagrożone jest dane naruszenie, za zgodą WADA lub właściwej Federacji Międzynarodowej. Zakres, w jakim normalnie obowiązująca kara wykluczenia może być zawieszona zależy od tego, jak poważne jest naruszenie przepisów antydopingowych popełnione przez zawodnika lub inną osobę oraz od wagi znaczącej pomocy udzielonej przez zawodnika lub inną osobę działaniom na rzecz eliminacji dopingu w sporcie. Zawiesić można nie więcej niż trzy czwarte normalnie obowiązującej kary wykluczenia.

Jeśli normalnie stosowaną karą jest dożywotnie wykluczenie, okres który nie podlega zawieszeniu nie może być krótszy niż osiem lat. Jeżeli zawodnik lub inna osoba nie będzie kontynuowała współpracy i nie będzie udzielała pełnej i wiarygodnej znaczącej pomocy, która była podstawą zawieszenia części kary wykluczenia, Organ dyscyplinarny przywróci pierwotnie zawieszoną karę wykluczenia. Jeśli Organ dyscyplinarny podejmie decyzję o przywróceniu zawieszanej kary wykluczenia lub podejmie decyzję o nieprzywróceniu zawieszanej kary wykluczenia, wówczas można odwołać się od tej decyzji zgodnie z Artykułem 13.

10.6.1.2 Aby dodatkowo zachęcić zawodników i inne osoby do udzielania znaczącej pomocy organizacjom antydopingowym, na żądanie KdZDwS lub na żądanie zawodnika lub innej osoby, która popełniła lub której zarzuca się popełnienie naruszenia przepisów antydopingowych, WADA może wyrazić opinię na dowolnym etapie procesu zarządzania wynikami, także po ostatecznym orzeczeniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 13 na temat okresu zawieszenia kary, jaka zostałaby nałożona oraz na temat innych konsekwencji. W okolicznościach wyjątkowych WADA może wyrazić zgodę na zawieszenie kary wykluczenia i innych konsekwencji z uwagi na udzielenie znaczącej pomocy na czas dłuższy niż określony w niniejszym Artykule lub w ogóle zrezygnować z kary wykluczenia i/lub zatrzymanie nagrody pieniężnej lub anulowanie kar finansowych lub kosztów. Zgoda WADA wiąże się z przywróceniem kary określonej w niniejszym Artykule. Bez uszczerbku dla Artykułu 13 od decyzji WADA podjętej w kontekście niniejszego Artykułu żadnej organizacji antydopingowej nie przysługuje odwołanie.

10.6.1.3 Jeżeli organ dyscyplinarny zawiesi dowolną część należnej kary z powodu udzielenia znaczącej pomocy, wówczas zawiadomienie z uzasadnieniem orzeczenia przekazuje się innym organizacjom antydopingowym, którym przysługuje prawo odwołania na mocy Artykułu 13.2.3 w sposób opisany w Artykule 14.2. W wyjątkowych okolicznościach, gdy WADA ustali, że byłoby to w najlepszym interesie walki z dopingiem, WADA może upoważnić KdZDwS do zawarcia właściwej umowy o ochronie informacji poufnej ograniczającej lub opóźniającej ujawnienie umowy o znaczącej pomocy lub istotę udzielonej znaczącej pomocy.

[Komentarz do Artykułu 10.6.1: Współpraca zawodników, personelu pomocniczego zawodnika i innych osób, które przyznają się do błędów i chcą ujawnić naruszenie przepisów antydopingowych jest bardzo ważna dla czystego sportu. Jest to jedyna okoliczność w Kodeksie, gdy możliwe jest zawieszenie normalnie nakładanej kary wykluczenia].]

10.6.2 Przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych przy braku innych dowodów

Gdy zawodnik lub inna osoba dobrowolnie przyzna się do naruszenia przepisów antydopingowych przed otrzymaniem powiadomienia o pobraniu próbki, której analiza mogłaby wykryć naruszenie przepisów antydopingowych (lub, w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych innych niż określone w Artykule 2.1, przed otrzymaniem pierwszego

powiadomienia o naruszeniu zgodnie z Artykułem 7) i to przyznanie się jest jedynym wiarygodnym dowodem naruszenia w chwili przyznania się, wówczas okres kary wykluczenia może być skrócony, ale nie więcej niż o połowę kary wykluczenia, którą zagrożone jest dane naruszenie.

[Komentarz do Artykułu 10.6.2: Artykuł ten ma być stosowany, gdy zawodnik lub inna osoba przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych w okolicznościach, gdy żadna organizacja antydopingowa nie wie, że mogło dojść do naruszenia przepisów antydopingowych. Nie należy stosować go w okolicznościach, gdy zawodnik lub inna osoba przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych, kiedy jest przekonana, że zostanie przyłapana za naruszenie przepisów antydopingowych. Czas, o jaki skracana jest kara wykluczenia, zależy od prawdopodobieństwa, że zawodnik lub inna osoba zostałaaby przyłapana, gdyby nie przyznała się dobrowolnie].

10.6.3 Natychmiastowe przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych po otrzymaniu zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych podlegających karze na mocy Artykułu 10.2.1 lub Artykułu 10.3.1

Gdy zawodnik lub inna osoba, na którą może być nałożona kara czteroletniego wykluczenia zgodnie z Artykułem 10.2.1 lub 10.3.1 (za uchylanie się lub odmowę poddania się pobraniu próbki lub utrudnianie pobrania próbki), przyzna się do naruszenia przepisów antydopingowych zarzucanego przez KdZDwS a także za zgodą i według uznania WADA i KdZDwS, wówczas kara wykluczenia może być skrócona do minimum dwóch lat, w zależności od wagi naruszenia oraz stopnia winy zawodnika lub innej osoby.

10.6.4 Złagodzenie kary na mocy więcej niż jednego postanowienia

Gdy zawodnik lub inna osoba dowiedzie swojego prawa do skrócenia lub zawieszenia kary wykluczenia na mocy dwóch lub więcej artykułów spośród Artykułów 10.4, 10.5 lub 10.6, przed skróceniem lub zawieszeniem kary na mocy Artykułu 10.6 należy najpierw ustalić okres wykluczenia zgodnie z Artykułami 10.2, 10.3, 10.4 i 10.5. Jeżeli zawodnik lub inna osoba dowiedzie prawa do zmniejszenia lub zawieszenia kary wykluczenia na mocy Artykułu 10.6, wówczas kara wykluczenia może być skrócona lub zawieszona, ale do wymiaru nie mniejszego niż jedna czwarta stosowanej kary.

[Komentarz do Artykułu 10.6.4: Właściwa kara jest ustalana w czterech etapach. Po pierwsze, organ dyscyplinarny ustala, która z podstawowych kar (Artykuł 10.2, Artykuł 10.3, Artykuł 10.4 lub Artykuł 10.5) odpowiada danemu naruszeniu przepisów antydopingowych. Po drugie, jeśli na zawodnika można za dane przewinienie nałożyć różne kary, organ orzekający musi ustalić właściwą karę spośród możliwych kar w zależności od stopnia winy zawodnika lub innej osoby. W trzecim kroku organ dyscyplinarny ustala, czy istnieje podstawa do anulowania, zawieszenia lub skrócenia kary (Artykuł 10.6). Wreszcie organ dyscyplinarny podejmuje decyzję o rozpoczęciu kary wykluczenia zgodnie z Artykułem 10.11. Kilka przykładów ilustrujących sposób stosowania Artykułu 10 omówiono w Załączniku 2].

10.7 Naruszenia wielokrotne

10.7.1 W przypadku drugiego naruszenia przepisów antydopingowych kara wykluczenia będzie karą najwyższą spośród niżej określonych:

- (a) sześć miesięcy;
- (b) połowa kary wykluczenia nałożonej za pierwsze naruszenie przepisów antydopingowych bez uwzględnienia skrócenia kary na mocy Artykułu 10.6 lub
- (c) dwukrotna wysokość kary wykluczenia nakładanej za drugie naruszenie przepisów antydopingowych traktowane jako naruszenie pierwsze, bez uwzględniania skrócenia kary na mocy Artykułu 10.6.

Okres kary wykluczenia ustalony w powyższy sposób może być następnie skrócony poprzez zastosowanie Artykułu 10.6.

10.7.2 Karą za trzecie naruszenie przepisów antydopingowych jest zawsze dożywotnie wykluczenie, z wyjątkiem sytuacji, gdy trzecie naruszenie spełnia warunki określone dla odstąpienia od wymierzenia kary lub skrócenia kary wykluczenia na mocy Artykułu 10.4 lub 10.5 lub polega na naruszeniu określonym w Artykule 2.4. W tych przypadkach kara wykluczenia wynosi od ośmiu (8) lat do wykluczenia dożywotniego.

10.7.3 Dla celów niniejszego Artykułu naruszenia przepisów antydopingowych nie traktuje się jako naruszenia, gdy zawodnik lub inna osoba wykazał brak winy lub zaniedbania.

10.7.4 Dodatkowe przepisy dotyczące pewnych potencjalnych wielokrotnych naruszeń.

10.7.4.1 Na potrzeby nakładania kar zgodnie z Artykułem 10.7 naruszenie przepisów antydopingowych uznaje się za drugie naruszenie tylko wówczas, gdy KdZDwS stwierdzi, że zawodnik lub inna osoba popełniła drugie naruszenie przepisów antydopingowych po otrzymaniu przez zawodnika lub inną osobę powiadomienia zgodnie z Artykułem 7 lub po podjęciu przez KdZDwS rozsądnej próby powiadomienia o pierwszym naruszeniu przepisów antydopingowych. Jeżeli KdZDwS nie jest w stanie stwierdzić powyższego, naruszenia traktuje się łącznie jako jedno pierwsze naruszenie, a karę wymierza się biorąc pod uwagę naruszenie zagrożone surowszą karą.

10.7.4.2 Jeśli, po nałożeniu kary za pierwsze naruszenie przepisów antydopingowych KdZDwS odkryje fakty wiążące się z naruszeniem przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobę, które miały miejsce przed powiadomieniem o pierwszym naruszeniu, wówczas KdZDwS nakłada dodatkową karę w oparciu o karę, która zostałaby nałożona, gdyby rozstrzygnięcia w sprawie obu naruszeń zapadły jednocześnie. Wyniki uzyskane we wszystkich zawodach rozegranych w czasie lub po wcześniejszym naruszeniu przepisów antydopingowych zostaną unieważnione zgodnie z Artykułem 10.8.

10.7.5 Wielokrotne naruszenie przepisów antydopingowych w okresie dziesięciu lat.

Dla potrzeb stosowania Artykułu 10.7 przyjmuje się, że naruszeniem wielokrotnym jest tylko taka sytuacja, w której poszczególne naruszenia przepisów antydopingowych miały miejsce na przestrzeni dziesięciu lat.

10.8 Unieważnienie wyników uzyskanych w zawodach rozgrywanych po pobraniu próbki lub po stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych

Oprócz automatycznego unieważnienia wyników osiągniętych w zawodach, podczas których badanie próbki dało wynik pozytywny zgodnie z Artykułem 9, wszystkie inne wyniki uzyskane podczas zawodów od dnia pobrania pozytywnej próbki (bez względu na to, czy pobrano ją podczas zawodów czy poza zawodami) lub od dnia innego naruszenia przepisów antydopingowych, do rozpoczęcia tymczasowego wykluczenia lub kary wykluczenia ulegają, o ile zasady sprawiedliwości nie nakazą inaczej, unieważnione z wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich medali, punktów i nagród.

[Komentarz do Artykułu 10.8: Niniejsze Przepisy Antydopingowe w niczym nie przeszkadzają czystym zawodnikom lub innym osobom poszkodowanym w wyniku działań osoby, która naruszyła przepisy antydopingowe, w korzystaniu z normalnie przysługującego im prawa do żądania odszkodowania od takiej osoby].

10.9 Zapłata kosztów zasądzonych przez CAS i przeznaczenie skonfiskowanych nagród pieniężnych

W pierwszym rzędzie pieniądze ze skonfiskowanych nagród pieniężnych będą przeznaczone na zwrot kosztów zasądzonych przez CAS, w drugiej kolejności przyznaje się je innym zawodnikom, jeśli przepisy Federacji Międzynarodowej na to pozwalają i na koniec na zwrot kosztów poniesionych przez KdZDwS.

10.10 Konsekwencje finansowe

Gdy zawodnik lub inna osoba naruszy przepisy antydopingowe KdZDwS może według własnego uznania i zgodnie z zasadą proporcjonalności a) nakazać zawodnikowi lub innej osobie zwrot kosztów związanych z naruszeniem przepisów antydopingowych bez względu na długość nałożonej kary wykluczenia i/lub b) nałożyć na zawodnika lub inną osobę karę finansową w maksymalnej wysokości 5 tysięcy złotych ale tylko w przypadkach, gdy już nałożona została maksymalna kara wykluczenia.

Nałożenie kary finansowej przez KdZDwS lub nakazanie zawodnikowi zwrot kosztów nie należy traktować jako podstawy do skrócenia kary wykluczenia, jakiej zawodnik lub inna osoba podlegałaby na mocy Przepisów antydopingowych lub Kodeksu.

10.11 Rozpoczęcie kary wykluczenia

Z wyjątkiem sytuacji opisanych poniżej, kara wykluczenia rozpoczyna się w dniu ogłoszenia przez organ dyscyplinarny orzeczenia o karze wykluczenia lub, jeżeli

zrezygnowano z rozprawy, w dniu zaakceptowania kary wykluczenia lub nałożenia jej w inny sposób.

10.11.1 Opóźnienia niezawinione przez zawodnika lub inną osobę

W przypadku niezawinionej przez zawodnika lub inną osobę zwłoki w procesie dyscyplinarnym lub innych czynnościach związanych z kontrolą antydopingową, organ dyscyplinarny nakładając karę może ustalić, że kara wykluczenia rozpoczyna się wcześniej, tzn. w dniu, w którym pobrano próbkę lub w dniu, w którym doszło do innego naruszenia przepisów antydopingowych. Wszystkie wyniki uzyskane w zawodach w okresie kary wykluczenia, w tym kary wykluczenia nałożonej z datą wsteczną, zostają unieważnione.

[Komentarz do Artykułu 10.11.1: W przypadku naruszeń innych niż określonych w Artykule 2.1 czas, jaki organizacja antydopingowa potrzebuje do zebrania informacji niezbędnych do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych może być długi, szczególnie, gdy zawodnik lub inna osoba podjęła działanie, aby uniemożliwić wykrycie naruszenia. W takich okolicznościach nie należy stosować zapisu niniejszego Artykułu pozwalającego na rozpoczęcie kary w terminie wcześniejszym].

10.11.2 Niezwłoczne przyznanie się

Gdy zawodnik niezwłocznie (co zawsze oznacza przed ponownym udziałem w zawodach przez zawodnika) przyzna się do naruszenia przepisów antydopingowych po przedstawieniu mu zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych przez KdZDwS, kara wykluczenia może się rozpocząć już w dniu pobrania próbki lub w dniu, w którym nastąpiło ostatnie naruszenie przepisów antydopingowych. Jednak w każdym przypadku zastosowania niniejszego Artykułu zawodnik lub inna osoba musi odbyć co najmniej połowę kary wykluczenia liczonej od dnia akceptacji kary lub od dnia, w którym podjęta została decyzja o nałożeniu kary, lub od dnia, w którym kara została nałożona w inny sposób. Niniejszego Artykułu nie stosuje się, gdy kara wykluczenia już została skrócona zgodnie z Artykułem 10.6.3.

10.11.3 Skrócenie okresu kary o okres tymczasowego wykluczenia lub odbytej kary wykluczenia

10.11.3.1 Jeżeli zawodnik stosuje się do nałożonej na niego kary tymczasowego wykluczenia, okres kary tymczasowego wykluczenia podlega odliczeniu od ewentualnej kary wykluczenia ostatecznie nałożonej na zawodnika. Jeżeli kara wykluczenia wykonywana jest zgodnie z orzeczeniem, od której później zostanie wniesione odwołanie, wówczas zawodnikowi lub innej osobie odlicza się od kary czas kary wykluczenia już wykonanej od kary wykluczenia ostatecznie nałożonej na zawodnika.

10.11.3.2 Jeżeli zawodnik lub inna osoba dobrowolnie zaakceptuje karę tymczasowego wykluczenia, o której został powiadomiony pisemnie przez KdZDwS i powstrzyma się od udziału w zawodach, okres tymczasowego wykluczenia podlega odliczeniu od ewentualnej kary wykluczenia ostatecznie nałożonej na zawodnika lub inną osobę. Kopię dobrowolnej akceptacji przez zawodnika lub inną osobę kary

tymczasowego wykluczenia dostarcza się bezzwłocznie wszystkim stronom uprawnionym do otrzymania powiadomienia o możliwym naruszeniu przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 14.1.

[Komentarz do Artykułu 10.11.3.2: Dobrowolne zaakceptowanie przez zawodnika kary tymczasowego wykluczenia nie jest równoznaczne z przyznaniem się przez zawodnika i nie może być wykorzystane w żaden sposób do wyciągania wniosków niekorzystnych dla zawodnika].

10.11.3.3 Od kary wykluczenia nie odlicza się okresu poprzedzającego wejście w życie kary tymczasowego wykluczenia lub dobrowolnego tymczasowego wykluczenia, bez względu na to, czy zawodnik podjął decyzję o wycofaniu się ze współzawodnictwa lub został zawieszony przez swój zespół.

10.11.3.4 W sportach zespołowych gdy kara wykluczenia zostanie nałożona na zespół, jeśli zasada sprawiedliwości nie wymagają inaczej, kara wykluczenia rozpoczyna się w dniu ogłoszenia przez organ dyscyplinarny orzeczenia o karze wykluczenia lub, jeżeli zrezygnowano z rozprawy, w dniu zaakceptowania kary wykluczenia lub nałożenia jej w inny sposób. Od całkowitej kary wykluczenia odlicza się każdy okres tymczasowego wykluczenia zespołu (który został nałożony lub któremu zespół poddał się dobrowolnie).

[Komentarz do Artykułu 10.11: Artykuł 10.11 wyraźnie wyjaśnia, że opóźnienia niezawinione przez zawodnika, szybkie przyznanie się przez zawodnika oraz tymczasowe wykluczenie są jedynym uzasadnieniem rozpoczęcia kary wykluczenia wcześniej, niż w dniu podjęcia decyzji przez organ dyscyplinarny].

10.12 Status w czasie kary wykluczenia

10.12.1 Zakaz uczestnictwa w okresie kary wykluczenia

Żaden zawodnik, ani inna osoba, na którą nałożono karę wykluczenia, nie może w okresie wykluczenia uczestniczyć w żadnej roli w zawodach ani prowadzić działań (innych niż działania w ramach zatwierdzonych edukacyjnych programów antydopingowych lub programów rehabilitacyjnych) zatwierdzonych lub zorganizowanych przez KdZDwS lub Polski Związek Sportowy, klub lub inną organizację członkowską KdZDwS, ani w zawodach zatwierdzonych lub zorganizowanych przez dowolną ligę zawodową lub dowolnego organizatora wydarzeń sportowych szczebla międzynarodowego lub krajowego lub w dowolnych działaniach sportowych elitarnych lub szczebla krajowego finansowanych przez agencję rządową.

Zawodnik lub inna osoba, na którą nałożono karę wykluczenia dłuższą niż cztery lata może, po zakończeniu czteroletniej kary wykluczenia, uczestniczyć w lokalnych wydarzeniach sportowych, do których nie stosuje się przepisów lub które nie podlegają jurysdykcji sygnatariusza Kodeksu lub członka sygnatariusza kodeksu, ale tylko pod warunkiem, że ranga lokalnych wydarzeń sportowych nie pozwala zawodnikowi lub innej osobie zakwalifikować się bezpośrednio lub pośrednio do uczestniczenia (i zdobywania punktów) w zawodach o randze mistrzostw krajowych lub międzynarodowych wydarzeń sportowych i nie prowadzi do kontaktów między zawodnikiem lub inną osobą w jakiegokolwiek roli z niepełnoletnimi.

Zawodnik lub inna osoba odbywająca karę wykluczenia w dalszym ciągu podlega obowiązkowi badań.

[Komentarz do Artykułu 10.10.1: Na przykład, z zastrzeżeniem Artykułu 10.12.2 poniżej, zawodnik odbywający karę wykluczenia nie może uczestniczyć w obozie szkoleniowym, zawodach pokazowych czy ćwiczeniach zorganizowanych przez jego Polski Związek Sportowy lub klub, który jest członkiem tego Związku lub które są finansowane przez agencję rządową. Ponadto zawodnik odbywający karę wykluczenia nie może, bez narażania się na konsekwencje opisane w Artykule 10.12.3, uczestniczyć w zawodach organizowanych przez ligę zawodową niebędącą sygnatariuszem (np. krajowa liga hokejowa, krajowe stowarzyszenie koszykówki itp.), w wydarzeniach sportowych organizowanych przez organizatora międzynarodowych wydarzeń sportowych niebędącego sygnatariuszem lub organizatora krajowych wydarzeń sportowych niebędącego sygnatariuszem. Pojęcie „czynności” obejmuje także, na przykład, czynności administracyjne, takie jak pełnienie funkcji dyrektora, pracownika, urzędnika lub wolontariusza organizacji opisanej w niniejszym Artykule. Kary nałożone w jednej dyscyplinie sportowej są także uznawane przez inne dyscypliny sportowe (por. Artykuł 15.1 Wzajemne uznawanie).].

10.12.2 Wznowienie treningów

Zawodnik może wznowić treningi z zespołem lub korzystać z pomieszczeń i wyposażenia klubu lub innej organizacji członkowskiej będącej członkiem Polskiego Związku Sportowego w (1) ostatnich dwóch miesiącach kary wykluczenia odbywanej przez zawodnika lub (2) po odbyciu trzech czwartych kary wykluczenia, przy czym obowiązuje okres krótszy.

[Komentarz do Artykułu 10.12.2: W wielu sportach zespołowych i niektórych sportach indywidualnych (np. skoki narciarskie i gimnastyka) zawodnik nie może efektywnie trenować samodzielnie, aby być gotowym do udziału w zawodach po zakończeniu kary wykluczenia nałożonej na zawodnika. W okresie treningowym opisanym w niniejszym Artykule zawodnik, na którego nałożono karę wykluczenia nie może uczestniczyć w zawodach ani wykonywać żadnych czynności opisanych w Artykule 10.12.1 innych niż trening].

10.12.3 Naruszenie zakazu uczestnictwa w czasie odbywania kary wykluczenia

Jeżeli zawodnik lub inna osoba, na którą nałożona została kara wykluczenia, naruszy opisany w Artykule 10.12.1 zakaz uczestnictwa w okresie obowiązywania kary, wyniki uzyskane podczas takich zawodów zostają unieważnione, a pierwotnie nałożona kara wykluczenia rozpoczyna się od nowa od dnia naruszenia zakazu wykluczenia. Nowy okres kary wykluczenia może być skrócony, jeżeli zawodnik lub inna osoba udowodni, że z jego strony nie było istotnej winy lub zaniedbania w związku z naruszeniem zakazu uczestnictwa. Ustalenie, czy zawodnik lub inna osoba naruszyła zakaz uczestnictwa i skrócenie kary jest właściwe, leży w gestii panelu dyscyplinarnego przy KdZDwS. Od tego orzeczenia przysługuje odwołaniena mocy Artykułu 13.

Gdy osoba z personelu pomocniczego zawodnika lub inna osoba pomaga takiej osobie w naruszeniu zakazu uczestnictwa a w okresie obowiązywania kary wykluczenia, za taką pomoc panel dyscyplinarny przy KdZDwS nakłada kary za naruszenie Artykułu 2.9.

10.12.4 Wstrzymanie pomocy finansowej w czasie obowiązywania kary wykluczenia

Ponadto, w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych, za które nie przysługuje przewidziana Artykułem 10.4 lub 10.5 kara skrócona KdZDwS, rząd Rzeczypospolitej Polskiej oraz Polskie Związki Sportowe wstrzymują część lub całą pomoc finansową związaną ze sportem lub inne świadczenia związane ze sportem otrzymywane przez osobę, która dopuściła się naruszenia.

10.13 Automatyczne podanie kary do publicznej wiadomości

Częścią każdej kary jest obowiązkowe automatyczne podawanie kary do publicznej wiadomości, zgodnie z Artykułem 14.3.

[Komentarz do Artykułu 10: Harmonizacja kar jest jednym z najczęściej dyskutowanych obszarów walki z dopingiem. Harmonizacja oznacza, że do oceny faktów każdej sprawy stosowane są te same przepisy i kryteria. Argumenty przeciw harmonizacji kar wynikają z różnic między dyscyplinami sportowymi. Na przykład w niektórych dyscyplinach zawodnicy uczestniczą w zawodach jako zawodowcy uzyskując znaczne przychody z tego tytułu, a w innych zawodnicy uczestniczą wyłącznie jako amatorzy. Po drugie – w tych dyscyplinach sportowych, w których kariera zawodnika jest krótka standardowa kara wykluczenia ma znacznie dotkliwszy skutek niż w dyscyplinach, w których kariera zawodnicza jest znacznie dłuższa. Podstawowym argumentem za harmonizacją jest przekonanie, że po prostu niesprawiedliwą jest sytuacja, w której dwóch zawodników z tego samego kraju, u których wykryto obecność tej samej substancji niedozwolonej w podobnych okolicznościach otrzymują różne kary tylko dlatego, że uprawiają różne dyscypliny sportowe. Ponadto możliwość skracania lub zawieszania kary często postrzegana była jako niemożliwa do zaakceptowania możliwość traktowania zawodników stosujących doping w sposób łagodny przez niektóre organizacje sportowe. Brak harmonizacji kar był także często źródłem problemów kompetencyjnych między Federacjami międzynarodowymi i krajowymi organizacjami antydopingowymi].

ARTYKUŁ 11 KONSEKWENCJE DLA ZESPOŁÓW

11.1 Badania w sportach zespołowych

W przypadku gdy w związku z wydarzeniem sportowym więcej niż jeden członek zespołu w sporcie zespołowym zostanie na mocy Artykułu 7 powiadomiony o naruszeniu przepisów antydopingowych, organ kierujący wydarzeniem przeprowadza badania ukierunkowane zespołu w czasie trwania wydarzenia sportowego.

11.2 Konsekwencje dla sportów zespołowych

W przypadku stwierdzenia u więcej niż dwóch członków zespołu w sporcie zespołowym naruszenia przepisów antydopingowych w czasie trwania wydarzenia sportowego, organ zarządzający wydarzeniem sportowym może nałożyć odpowiednią karę na zespół (np. utrata punktów, wykluczenie z zawodów lub wydarzenia sportowego lub inna kara) niezależnie od wszelkich wszystkich kar nałożonych na poszczególnych zawodników naruszających przepisy antydopingowe.

11.3 Organ zarządzający wydarzeniem sportowym może wprowadzić surowsze konsekwencje w sportach zespołowych

Organ zarządzający wydarzeniem sportowym może zdecydować o stosowaniu w związku z wydarzeniem sportowym kar dla sportów zespołowych surowszych niż określone w Artykule 11.2.

[Komentarz do Artykułu 11.3: Na przykład, Międzynarodowy Komitet Olimpijski może wprowadzić przepisy, zgodnie z którymi zespół należy wykluczyć z Igrzysk Olimpijskich przy mniejszej liczbie naruszeń przepisów antydopingowych popełnionych w czasie trwania Igrzysk Olimpijskich].

ARTYKUŁ 12 SANKCJE PRZECIWKO ORGANOM SPORTOWYM I DODATKOWE KOSZTY

12.1 KdZDwS może wnioskować, aby właściwe władze publiczne wstrzymały część lub całe finansowanie lub inną pomoc niefinansową kierowaną do Polskich Związków Sportowych, które nie przestrzegają niniejszych Przepisów antydopingowych.

12.3 KdZDwS może zwrócić się do Polskiego Komitetu Olimpijskiego o podjęcie dodatkowych działań dyscyplinarnych przeciwko Polskiemu Związkowi Sportowemu w związku z uznaniem, prawem jej przedstawicieli i zawodników do uczestniczenia w międzynarodowych wydarzeniach sportowych oraz kar pieniężnych w przypadku:

12.3.1 Popełnienia przez zawodników lub inne osoby będące członkami Polskiego Związku Sportowego w okresie 12 miesięcy czterech lub więcej naruszeń Przepisów antydopingowych (innych niż naruszenia z Artykułu 2.4).

12.3.2 Gdy więcej niż jeden zawodnik lub inna osoba z Polskiego Związku Sportowego popełni wykroczenie antydopingowe podczas międzynarodowego wydarzenia sportowego.

12.3.3 Gdy Polski Związek Sportowy na żądanie KdZDwS nie poinformowała KdZDwS o miejscu pobytu zawodnika.

ARTYKUŁ 13 ODWOŁANIA

13.1 Orzeczenia od których przysługuje odwołanie

Od orzeczeń podjętych na mocy niniejszych Przepisów Antydopingowych przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułami 13.2 do 13.7 lub w innym trybie określonym w niniejszych Przepisach antydopingowych, Kodeksie lub standardach międzynarodowych. Orzeczenia, od których się odwołano podlegają wykonaniu w trakcie procedury odwoławczej, chyba że organ odwoławczy postanowi inaczej. Przed rozpoczęciem procedury odwoławczej należy wyczerpać wszystkie inne możliwości określone w przepisach Organizacji antydopingowej prowadzącej sprawę, pod warunkiem, że ocena sprawy jest zgodna z zasadami określonymi w Artykule 13.2.2 poniżej (z zastrzeżeniem Artykułu 13.1.1).

13.1.1 Zakres oceny nie jest ograniczony

Do zakresu oceny po wniesieniu odwołania wchodzi wszystkie zagadnienia istotne dla sprawy; zakresu nie ogranicza się jedynie do kwestii lub zakresu oceny dokonanej przed podjęciem pierwszej decyzji.

13.1.2 CAS nie musi brać pod uwagę faktów, od których wnosi się odwołanie

Podejmując swoją decyzję CAS nie musi brać pod uwagę orzeczenia organu, od którego wnoszone jest odwołanie.

[Komentarz do Artykułu 13.1.2: Sportowy Sąd Arbitrażowy prowadzi sprawę de novo (od początku). Wcześniejsze postępowanie nie ogranicza materiału dowodowego ani nie ma znaczenia dla rozprawy przed Sportowym Sądem Arbitrażowym].

13.1.3 WADA nie musi wyczerpać wewnętrznych środków odwoławczych

Jeżeli WADA przysługuje prawo do odwołania zgodnie z Artykułem 13, a żadna inna strona nie złożyła odwołania od ostatecznego orzeczenia w procedurze przeprowadzonej przez KdZDwS, WADA może się odwołać od takiego orzeczenia bezpośrednio do CAS bez konieczności wyczerpania innych środków wewnętrznych w ramach procedury KdZDwS.

[Komentarz do Artykułu 13.1.1: Jeżeli orzeczenie zostało wydane przed ostatnim etapem procedury KdZDwS (np. pierwsza rozprawa), a żadna strona nie zdecydowała się na odwołanie do przewidzianego procedurą KdZDwS organu wyższej instancji, wówczas WADA może pominąć pozostałe kroki wewnętrznej procedury KdZDwS i odwołać się bezpośrednio do CAS].

13.2 Odwołania od orzeczeń dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych, kar, tymczasowych wykluczeń, uznania decyzji i jurysdykcji

Od orzeczeń o naruszeniu przepisów antydopingowych, orzeczeń o karach za naruszenie przepisów antydopingowych, braku kary za naruszenie przepisów antydopingowych, orzeczeń lub decyzji stwierdzającej, że nie doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, orzeczenia stwierdzającego, że nie można kontynuować postępowania o naruszenie przepisów antydopingowych z przyczyn proceduralnych (w tym, na przykład, z powodu przedawnienia), decyzji WADA o utrzymaniu w mocy wymogu powiadamiania przez zawodnika, który wycofał się ze współzawodnictwa i chce wrócić do współzawodnictwa z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem zgodnie z Artykułem 5.7.1; decyzji WADA cedującej zarządzanie wynikami zgodnie z Artykułem 7.1 Kodeksu; orzeczenia organu dyscyplinarnego o nietraktowaniu niekorzystnego wyniku analizy lub wyniku nietypowego jako naruszenia przepisów antydopingowych po przeprowadzeniu postępowania zgodnie z Artykułem 7.7, orzeczenia o nałożeniu tymczasowego wykluczenia w oparciu o wstępną rozprawę, nieprzestrzeganie przez KdZDwS Artykułu 7.9, decyzji, zgodnie z którą KdZDwS nie jest organizacją właściwą do orzekania w przypadku zarzucanego naruszenia przepisów antydopingowych lub karach, orzeczeniu o zawieszeniu lub niezawieszeniu kary wykluczenia lub o przywróceniu lub nieprzywróceniu zawieszonych kary wykluczenia zgodnie z Artykułem 10.6.1, decyzji na mocy Artykułu 10.12.3 i orzeczenia KdZDwS o nie uznawaniu decyzji innej organizacji antydopingowej zgodnie z Artykułem 15 przysługuje odwołanie wyłącznie w trybie określonym w Artykułach 13.2 – 13.7.

13.2.1 Odwołania dotyczące zawodników klasy międzynarodowej lub międzynarodowych wydarzeń sportowych

W sprawach związanych z uczestnictwem w międzynarodowych wydarzeniach sportowych lub w przypadkach dotyczących zawodników klasy międzynarodowej, od orzeczenia przysługuje odwołanie do Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS drugiej instancji a następnie od orzeczenia Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS drugiej instancji do CAS.

[Komentarz do Artykułu 13.2.1: Decyzje CAS są ostateczne i wiążące, z wyjątkiem wymaganych prawem rewizji dotyczących anulowania lub wykonania decyzji sądu arbitrażowego].

13.2.2 Odwołania dotyczące zawodników klasy krajowej lub innych osób.

W sprawach, do których nie stosuje się Artykułu 13.2.1, od orzeczenia wydanego przez Panel Dyscyplinarny przy KdZDwS pierwszej instancji można wnieść odwołanie do Panelu Dyscyplinarnego przy KdZDwS drugiej instancji następnie do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim.

13.2.2.1 Rozprawy przed Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim (krajowe organy apelacyjne) w sprawach o naruszenie przepisów antydopingowych

13.2.2.1.1 Przepisy szczególne określają sposób powoływania członków organów odwoławczych.

13.2.2.1.2 Osoby powołane w skład organu odwoławczego nie mogą być wcześniej zaangażowane w sprawę. Żadna osoba powołana w skład organu odwoławczego nie może wcześniej rozpatrywać wniosku o TUE ani uczestniczyć w procedurze apelacyjnej tego samego zawodnika, który wniósł odwołanie w aktualnie rozpatrywanej sprawie. Każda osoba powołana w skład organu odwoławczego po powołaniu musi ujawnić przewodniczącemu wszelkie okoliczności, które mogłyby wpłynąć na bezstronność wobec dowolnej strony sprawy.

13.2.2.1.3 Jeśli członek organu odwoławczego powołany przez przewodniczącego do uczestniczenia w procedurze odwoławczej nie chce lub nie może z dowolnego powodu uczestniczyć w procedurze, przewodniczący może powołać zastępcę tej osoby lub powołać nowy skład organu odwoławczego (np. spośród wcześniej wybranej grupy kandydatów).

13.2.2.1.4 Organ odwoławczy szczebla krajowego może, według swego uznania, powołać biegłego, który będzie pomagał lub doradzał organowi odwoławczemu zgodnie z jego potrzebami.

13.2.2.1.5 KdZDwS ma prawo przystąpić do postępowania i uczestniczyć w rozprawach Trybunału Arbitrażowego ds.

Sporty przy PKOl o w sprawach o naruszenie przepisów antydopingowych jako strona.

13.2.2.1.6 Federacja Międzynarodowa i/lub Polski Związek Sportowy, jeśli nie są stroną postępowania, Polski Komitet Olimpijski, jeśli nie jest stroną postępowania, i WADA mają prawo uczestniczenia w rozprawach prowadzonych przed organem odwoławczym szczebla krajowego w roli obserwatora.

13.2.2.1.7 Rozprawy prowadzone zgodnie z niniejszym Artykułem powinny być przeprowadzone jak najszybciej i bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od daty orzeczenia organu orzekającego w sprawach o naruszenie przepisów antydopingowych, chyba że termin ten nie mógł być dotrzymany z powodu wyjątkowych okoliczności.

13.2.2.1.8 Rozprawy prowadzone w związku z wydarzeniami sportowymi mogą być prowadzone w trybie przyspieszonym.

13.2.2.2 Procedura organu odwoławczego szczebla krajowego

13.2.2.2.1 Z zastrzeżeniem postanowień niniejszych Przepisów antydopingowych, organ odwoławczy szczebla krajowego jest uprawniony do ustalania własnej procedury postępowania.

13.2.2.2.2 Osoba wnosząca odwołanie przedstawia swoją sprawę a strona lub strony pozwane przedstawiają swoje stanowisko w sprawie.

13.2.2.2.3 Nieobecność strony lub jej przedstawiciela podczas rozprawy po powiadomieniu traktowana jest jako rezygnacja z przysługującego jej prawa do rozprawy. Prawo to można przywrócić po przedstawieniu odpowiedniego uzasadnienia.

13.2.2.2.4 Każda strona może być reprezentowana podczas rozprawy przez pełnomocnika, na własny koszt.

13.2.2.2.5 Każda strona ma prawo do tłumacza podczas rozprawy, jeśli obecność tłumacza zostanie uznana przez organ orzekający za konieczną. Organ orzekający decyduje kto pokrywa koszty tłumacza.

13.2.2.2.6 Każda strona postępowania ma prawo do przedstawienia dowodów, w tym prawo do wzywania i zadawania pytań świadkom (za zgodą organu odwoławczego szczebla krajowego zeznania mogą być składane telefonicznie lub przy pomocy innych sposobów komunikacji).

13.2.2.2.7 Postępowanie niezgodne z wymogami lub poleceniami organu odwoławczego szczebla krajowego nie uniemożliwi temu organowi procedowania sprawy a takie

postępowanie może być wzięte pod uwagę przez organ odwoławczy szczebla krajowego przy podejmowaniu decyzji.

13.2.2.3 Orzeczenia organu odwoławczego szczebla krajowego:

13.2.2.3.1 Po zakończeniu rozprawy lub bez zbędnej zwłoki po rozprawie organ odwoławczy szczebla krajowego wydaje pisemne orzeczenie, opatrzone datą i podpisane (jednomyślnie lub większością głosów), wraz z pełnym uzasadnieniem zarówno orzeczenia jaki i każdej nałożonej kary wykluczenia, w tym (jeśli zasadne) wyjaśnienie, dlaczego nie nałożono maksymalnej możliwej do nałożenia kary.

13.2.2.3.2 KdZDwS przekazuje orzeczenie zawodnikowi lub innej osobie, właściwemu Polskiemu Związkowi Sportowemu oraz organizacjom antydopingowym, którym przysługuje prawo wniesienia odwołania zgodnie z Artykułem 13.2.3.

13.2.2.3.3 Od orzeczenia można wnieść odwołanie zgodnie z Artykułem 13.2.3. Jeśli od orzeczenia nie zostanie wniesione odwołanie, wówczas (a) jeśli stwierdzono naruszenie przepisów antydopingowych, orzeczenie jest podawana do publicznej wiadomości zgodnie z Artykułem 14.3.2, natomiast (b) jeśli nie stwierdzono naruszenia przepisów antydopingowych, orzeczenie podaje się do publicznej wiadomości tylko za zgodą zawodnika lub innej osoby, która jest przedmiotem orzeczenia. KdZDwS podejmie starania, aby uzyskać taką zgodę i jeśli uzyska taką zgodę poda orzeczenie do publicznej wiadomości w całości lub w takiej formie, na jaką zawodnik lub inna osoba wyrazi zgodę.

13.2.3 Osoby uprawnione do składania odwołań

W przypadkach określonych w Artykule 13.2.1 następujące strony mają prawo do wnoszenia odwołań do CAS: (a) zawodnik lub inna osoba będąca przedmiotem zaskarżanej decyzji; (b) druga strona sprawy, której dotyczy decyzja; (c) właściwa Federacja Międzynarodowa; (d) KdZDwS i (jeśli inna) Krajowa Organizacja Antydopingowa kraju zamieszkania lub krajów, których osoba jest obywatelem lub posiadaczem licencji, w szczególności Polski Związek Sportowy; (e) odpowiednio Międzynarodowy Komitet Olimpijski lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, gdy decyzja może mieć skutki związane z Igrzyskami Olimpijskimi lub Igrzyskami Paraolimpijskimi, w tym z decyzjami dotyczącymi prawa do uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich; oraz (f) WADA.

W przypadkach określonych w Artykule 13.2.2 następujące strony mają prawo do wnoszenia odwołań: (a) zawodnik lub inna osoba będąca przedmiotem zaskarżanej decyzji; (b) druga strona sprawy, której dotyczy decyzja; (c) właściwa Federacja Międzynarodowa; (d) KdZDwS oraz (jeśli inna) Krajowa organizacja antydopingowa właściwa ze względu na miejsca zamieszkania osoby, w szczególności Polski Związek Sportowy; (e) Międzynarodowy Komitet Olimpijski lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski gdy decyzja może mieć skutki związane z Igrzyskami Olimpijskimi lub Igrzyskami Paraolimpijskimi, w

tym z decyzjami dotyczącymi prawa do uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich; oraz (f) WADA.

W sprawach z Artykułu 13.2.2 prawo do wniesienia odwołania do CAS od orzeczenia organu odwoławczego szczebla krajowego przysługuje także WADA, Międzynarodowemu Komitetowi Olimpijskiemu, Międzynarodowemu Komitetowi Paraolimpijskiemu oraz właściwym Federacjom międzynarodowym. Każda strona wnosząca odwołanie ma prawo do uzyskania pomocy CAS w uzyskaniu odpowiednich informacji od organizacji antydopingowej, od orzeczenia której wnoszone jest odwołanie a takie informacje, jeśli CAS tak postanowi, muszą być przekazane.

Bez uszczerbku dla innych postanowień zawartych w niniejszych Przepisach antydopingowych, jedyną osobą, której przysługuje odwołanie od kary tymczasowego wykluczenia jest zawodnik lub inna osoba, na którą nałożono tę karę.

13.2.4 Odwołania wzajemne i inne dalsze apelacje dozwolone

Odwołania wzajemne i inne dalsze apelacje wnoszone przez dowolną stronę pozwaną w sprawach rozpatrywanych przez CAS na mocy Kodeksu są dozwolone. Strona mająca prawo do wniesienia odwołania na mocy niniejszego Artykułu 13 musi wnieść odwołanie wzajemne lub dalszą najpóźniej w terminie udzielenia odpowiedzi przez stronę.

[Komentarz do Artykułu 13.2.4: Niniejsze postanowienie jest konieczne gdyż od 2011 r. przepisy CAS nie dają zawodnikowi prawa do wnoszenia odwołania wzajemnego, gdy organizacja antydopingowa wnieśli odwołanie od orzeczenia po wygaśnięciu prawa zawodnika do wniesienia odwołania. Niniejsze postanowienie zezwala na rozprawę przy udziale wszystkich stron].

13.3 Niewydanie orzeczenia w terminie

Gdy w konkretnym przypadku panel dyscyplinarny przy KdZDwS lub Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy PKOl nie podejmie orzeczenia w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych w terminie określonym przez WADA, WADA może wnieść odwołanie bezpośrednio do CAS tak samo, jak w sytuacji, gdyby panel dyscyplinarny przy KdZDwS lub Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy PKOl stwierdził brak naruszenia przepisów antydopingowych. Jeśli skład orzekający CAS ustali, że naruszone zostały przepisy antydopingowe oraz że WADA działała w sposób rozsądny wnosząc odwołanie bezpośrednio do CAS, wówczas KdZDwS lub Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy PKOl zwraca WADA koszty poniesione przez WADA i honoraria prawników związane z apelacją.

[Komentarz do Artykułu 13.3: Biorąc pod uwagę różne okoliczności każdego badania naruszenia przepisów antydopingowych oraz procesu zarządzania wynikami, nie jest możliwe ustalenie precyzyjnego czasu dla [Federacji Międzynarodowej] na wydanie orzeczenia zanim WADA wnieśli odwołanie bezpośrednio do CAS. Przed podjęciem takiego działania WADA powinna przeprowadzić konsultację z [Federacją międzynarodową] i dać [Federacji Międzynarodowej] możliwość wyjaśnienia, dlaczego jeszcze nie wydała decyzji].

13.4 Odwołania od decyzji przyznającej lub odmawiającej przyznania wyłączenia dla celów terapeutycznych

Od decyzji przyznających lub odmawiających przyznania wyłączenia dla celów terapeutycznych (TUE) przysługuje odwołanie wyłącznie w sposób opisany w Artykule 4.4.

13.5 Powiadamianie o orzeczeniach w sprawie odwołań

Każda organizacja antydopingowa, która jest stroną postępowania odwoławczego bezzwłocznie przekazuje orzeczenie podjęte w postępowaniu odwoławczym zawodnikowi lub innej osoby oraz innym organizacjom antydopingowym, które miałyby prawo do wniesienia odwołania na mocy Artykułu 13.2.3 w sposób opisany w Artykule 14.2.

13.6 Termin wniesienia odwołania

13.6.1 Odwołania do CAS

Termin wniesienia odwołania do CAS wynosi dwadzieścia jeden (21) dni od daty otrzymania orzeczenie przez stronę wnoszącą odwołanie. Bez uszczerbku dla powyższego, w związku z odwołaniami wnoszonymi przez stronę uprawnioną do odwołania, która jednak nie była stroną postępowania prowadzącego do orzeczenia będącej przedmiotem odwołania, obowiązują następujące terminy:

- (a) W terminie piętnastu dni od powiadomienia o orzeczeniu, strona taka ma prawo żądania od organu, który wydał orzeczenie, kopii akt, na których opierał rozstrzygnięcie;
- (b) W przypadku wniesienia takiego żądania w terminie piętnastu dni, stronie wnoszącej żądanie przysługuje termin dwudziestu jeden dni od otrzymania akt do wniesienia odwołania do CAS.

Bez uszczerbku dla powyższego, WADA może składać odwołania lub interweniować nie później niż:

- (a) Dwadzieścia jeden (21) dni od ostatniego dnia, w którym dowolna strona sprawy miała prawo złożyć odwołanie, lub
- (b) Dwadzieścia jeden (21) dni od otrzymania przez WADA pełnych akt dotyczących orzeczenia.

13.6.2 Odwołania na mocy Artykułu 13.2.2

Termin wniesienia odwołania do organu odwoławczego szczebla krajowego wynosi dwadzieścia jeden (21) dni od daty otrzymania orzeczenia przez stronę wnoszącą odwołanie. Bez uszczerbku dla powyższego, w związku z odwołaniami wnoszonymi przez stronę uprawnioną do odwołania, która jednak nie była stroną postępowania prowadzącego do orzeczenia będącej przedmiotem odwołania, obowiązują następujące terminy:

(a) W terminie piętnastu dni od powiadomienia o orzeczeniu, strona taka ma prawo żądania od organu, który wydał orzeczenie, kopii akt, na których opierał rozstrzygnięcie;

(b) W przypadku wniesienia takiego żądania w terminie piętnastu dni, stronie wnoszącej żądanie przysługuje termin dwudziestu jeden dni od otrzymania akt do wniesienia odwołania do organu odwoławczego szczebla krajowego.

Bez uszczerbku dla powyższego, WADA może składać odwołania lub interweniować nie później niż:

- (a) Dwadzieścia jeden (21) dni od ostatniego dnia, w którym dowolna strona sprawy miała prawo złożyć odwołanie, lub
- (b) Dwadzieścia jeden (21) dni od otrzymania przez WADA pełnych akt dotyczących orzeczenia.

ARTYKUŁ 14 POUFNOŚĆ I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

14.1 Informacje dotyczące niekorzystnych wyników analitycznych, nietypowych wyników analitycznych i innych zarzucanych naruszeń przepisów antydopingowych

14.1.1 Powiadamianie zawodników i innych osób o naruszeniu przepisów antydopingowych

Zawodnicy lub inne osoby są powiadamiane o zarzutach naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 7 i Artykułem 14 niniejszych Przepisów antydopingowych.

14.1.2 Powiadamianie o naruszeniu przepisów antydopingowych Federacji międzynarodowych i WADA

Federacje międzynarodowe i WADA są powiadamiane o zarzutach naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 7 i Artykułem 14 niniejszych Przepisów antydopingowych w tym samym czasie, co zawodnik lub inna osoba.

14.1.3 Treść powiadomienia o naruszeniu przepisów antydopingowych

W powiadomieniu o naruszeniu przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.1 należy podać: imię i nazwisko zawodnika, kraj, sport i dyscyplinę w ramach danego sportu, poziom zawodnika, informację o tym, czy badanie przeprowadzono podczas zawodów czy poza zawodami, datę pobrania próbki oraz wynik analizy podany przez laboratorium oraz inne informacje zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu badań i śledstw.

W powiadomieniu o naruszeniu przepisów antydopingowych innych niż określone w Artykule 2.1 należy podać naruszony przepis antydopingowy oraz podstawę zarzutu o naruszeniu.

14.1.4 Sprawozdania ze stanu postępowań

Z wyjątkiem postępowań, które nie zakończyły się powiadomieniem o naruszeniu przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 14.1.1, Federacje międzynarodowe i WADA są informowane na bieżąco o aktualnym stanie i wynikach każdej oceny lub postępowań prowadzonych zgodnie z Artykułami 7, 8 lub 13 oraz bezzwłocznie otrzymują pisemne uzasadnienia lub decyzje wyjaśniające sposób rozstrzygnięcia sprawy.

14.1.5 Poufność

Do czasu podania informacji do publicznej wiadomości przez KdZDwS i z zastrzeżeniem sytuacji, w której organizacja ta nie ujawni takich informacji zgodnie z Artykułem 14.3, organizacje otrzymujące informacje nie mogą ich ujawniać żadnym osobom innym poza osobami, które muszą się z takimi informacjami zapoznać (do których zalicza się właściwy personel właściwego Narodowego Komitetu Olimpijskiego, Polski Związek Sportowy oraz zespół w przypadku sportów zespołowych).

14.2 Powiadomianie o orzeczeniach w sprawach o naruszenie przepisów antydopingowych i wnioski o wydanie akt

14.2.1 W orzeczeniach w sprawach o naruszenie przepisów antydopingowych wydanych zgodnie z Artykułami 7.11, 8.3, 10.4, 10.5, 10.6, 10.12.3 lub 13.5 należy podać pełne uzasadnienie oraz, jeśli zasadne, wyjaśnienie, dlaczego nie nałożono maksymalnej możliwej do nałożenia kary. Gdy orzeczenie zostanie ogłoszone w języku innym niż angielski lub francuski KdZDwS dołączy streszczenie orzeczenia oraz jej uzasadnienia w języku angielskim lub francuskim.

14.2.2 Organizacja antydopingowa mająca prawo do wniesienia odwołania od orzeczenia otrzymanego zgodnie z Artykułem 14.2.1 może w ciągu piętnastu dni od otrzymania orzeczenia złożyć wnioski o wydanie wszystkich akt sprawy dotyczących orzeczenia.

14.3 Podanie do publicznej wiadomości

14.3.1 Tożsamość zawodnika lub innej osoby, którą KdZDwS uzna za winną naruszenia przepisów antydopingowych może być podana do wiadomości publicznej przez KdZDwS dopiero po powiadomieniu zawodnika lub innej osoby zgodnie z Artykułami 7.3, 7.4, 7.5, 7.6 lub 7.7 oraz jednocześnie WADA i Federacji Międzynarodowej zawodnika lub innej osoby zgodnie z Artykułem 14.1.2.

14.3.2 W terminie nie dłuższym niż dwadzieścia dni od ostatecznego orzeczenia w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 13.2.1 lub 13.2.2 lub od odstąpienia od przeprowadzenia rozprawy zgodnie z Artykułem 8 lub od niezakwestionowanego stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych, KdZDwS musi podać do wiadomości publicznej swoje rozstrzygnięcie w sprawie o doping, ujawniając dyscyplinę sportu, naruszony przepis antydopingowy, tożsamość zawodnika lub innej osoby winnej naruszenia przepisów antydopingowych, substancję zabronioną lub metodę zabronioną (jeśli stwierdzono) oraz nałożone kary. KdZDwS musi także podać do publicznej wiadomości w ciągu dwudziestu dni rozstrzygnięcia w sprawie

odwołań dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych, w tym informacje określone powyżej.

14.3.3 Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozprawy lub odwołania rozstrzygnięto, że zawodnik lub inna osoba nie naruszyła przepisów antydopingowych, rozstrzygnięcie to można podać do wiadomości publicznej tylko za zgodą zawodnika lub innej osoby, która jest przedmiotem orzeczenia. KdZDwS podejmuje wszelkie wysiłki w celu uzyskania takiej zgody, a po uzyskaniu zgody podaje do publicznej wiadomości decyzję w całości lub w formie zredagowanej, uzgodnionej z zawodnikiem lub inną osobą.

14.3.4 Warunek podania do publicznej wiadomości uznaje się za spełniony, jeżeli wymagane informacje zostaną umieszczone przynajmniej na stronie internetowej KdZDwS lub zostaną podane do publicznej wiadomości w inny sposób i pozostaną tam przez okres przynajmniej jednego miesiąca lub przez czas obowiązywania kary wykluczenia w zależności od tego, który czas jest dłuższy.

14.3.5 KdZDwS oraz Polskie Związki Sportowe i ich przedstawiciele nie mogą się wypowiadać publicznie na temat konkretnych faktów dotyczących sprawy będącej w toku (z wyjątkiem ogólnego opisu postępowania i faktów stwierdzonych naukowo), chyba że wypowiedzi takie stanowią reakcję na publiczne komentarze przypisywane zawodnikowi lub innej osobie, której zarzuca się naruszenie przepisów antydopingowych lub ich przedstawicielom.

14.3.6 Nie ma obowiązku podawania do wiadomości publicznej zgodnie z Artykułem 14.3.2 gdy zawodnik lub inna osoba, której udowodniono naruszenie przepisów antydopingowych jest osobą małoletnią. Ewentualne podanie do wiadomości publicznej w sprawie dotyczącej osoby małoletniej będzie proporcjonalne do faktów i okoliczności sprawy.

14.3.7 Jeżeli podanie do wiadomości publicznej danych zawodnika zgodnie z art. 14.3.2, który naruszył przepisy antydopingowe stoi w kolizji z właściwymi narodowymi normami o ochronie danych osobowych KdZDwS nie ma obowiązku podejmowania działań określonych w art. 14.3.

14.4 Sprawozdawczość statystyczna

Co najmniej raz w roku KdZDwS publikuje ogólny raport statystyczny zawierający informacje na temat prowadzonych przez nią działań w zakresie kontroli antydopingowej; kopia raportu przesyłana jest do WADA.

14.5 Biuro informacji o kontroli antydopingowej

W celu ułatwienia skoordynowanego planowania rozkładu badań oraz aby uniknąć niepotrzebnego powielania badań przez różne organizacje antydopingowej KdZDwS przesyła wszystkie wyniki badań przeprowadzonych na takich zawodnikach podczas zawodów i poza zawodami do biura informacyjnego WADA bezzwłocznie po przeprowadzeniu badań. WADA udostępnia takie informacje zgodnie z obowiązującymi przepisami zawodnikowi, Federacji Międzynarodowej oraz każdej innej organizacji antydopingowej mającej prawo do badania zawodnika.

14.6 Ochrona danych osobowych

14.6.1 KdZDwS może gromadzić, przechowywać, przetwarzać lub ujawniać informacje osobowe dotyczące zawodników i innych osób, gdy jest to konieczne i właściwe w celu wykonywania czynności antydopingowych zgodnie z Kodeksem, standardami międzynarodowymi (w tym szczególnie Międzynarodowym standardem ochrony prywatności i danych osobowych) oraz niniejszymi Przepisami antydopingowymi. Z zastrzeżeniem właściwych narodowych norm o ochronie danych osobowych.

14.6.2 Przyjmuje się, że każdy uczestnik, który przekazał informacje, w tym swoje dane osobowe dowolnej osobie zgodnie z niniejszymi Przepisami antydopingowymi wyraził zgodę zgodnie z odpowiednimi przepisami o ochronie danych osobowych na gromadzenie, przetwarzanie, ujawnianie i wykorzystywanie takich informacji przez taką osobę zgodnie z Międzynarodowym standardem ochrony prywatności i danych osobowych, co jest wymagane w celu wdrożenia niniejszych Przepisów antydopingowych. Z zastrzeżeniem właściwych narodowych norm o ochronie danych osobowych.

ARTYKUŁ 15 STOSOWANIE I UZNAWANIE DECYZJI

15.1 Z zastrzeżeniem prawa do odwołania na mocy Artykułu 13, badanie oraz wyniki rozpraw lub ostateczne rozstrzygnięcia dowolnego sygnatariusza, zgodnie z Kodeksem i leżące w kompetencjach tego sygnatariusza, są uznawane i szanowane przez KdZDwS i wszystkie Polskie Związki Sportowe.

[Komentarz do Artykułu 15.1: Zakres uznawania decyzji w sprawie TUE podjętych przez inne organizacje antydopingowej jest określony Artykułem 4.4 oraz Międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych].

15.2 KdZDwS i wszystkie Polskie Związki Sportowe uznają takie same działania innych organów, które nie przyjęły Kodeksu, jeśli przepisy tych organów są poza tym zgodne z Kodeksem.

[Komentarz do Artykułu 15.2: Gdy decyzja organu, który nie przyjął Kodeksu jest pod pewnymi względami zgodna z Kodeksem, a pod innymi względami niezgodna z Kodeksem, KdZDwS lub Federacje krajowe podejmują próbę stosowania decyzji w zgodzie z zasadami Kodeksu. Na przykład, jeśli w procesie spójnym z Kodeksem strona niebędąca sygnatariuszem stwierdzi naruszenie przez zawodnika przepisów antydopingowych z powodu obecności substancji zabronionej w jego organizmie, ale nałożona kara wykluczenia jest krótsza niż kara przewidziana w Kodeksie, wówczas organ orzekający powinien uznać wykrycie naruszenia przepisów antydopingowych i powinien przeprowadzić rozprawę zgodnie z Artykułem 8 w celu ustalenia, czy należy nałożyć dłuższą karę wykluczenia przewidzianą w niniejszych Przepisach antydopingowych].

15.3 Z zastrzeżeniem prawa do odwołania na mocy Artykułu 13, wszelkie decyzje/orzeczenia KdZDwS dotyczące naruszenia niniejszych Przepisów antydopingowych uznawane są przez wszystkie Polskie Związki Sportowe, przy czym Polskie Związki Sportowe podejmują wszelkie działania niezbędne do wykonania takich decyzji.

ARTYKUŁ 16 WŁĄCZENIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH KdZDwS I OBOWIĄZKÓW POLSKICH ZWIĄZKÓW SPORTOWYCH

16.1 Wszystkie Polskie Związki Sportowe i ich członkowie mają obowiązek przestrzegania niniejszych Przepisów antydopingowych. Przepisy antydopingowe zostaną także włączone bezpośrednio lub przez odwołanie do przepisów każdego Polskiego Związku Sportowego, aby KdZDwS mogła je egzekwować bezpośrednio wobec zawodników i innych osób podlegających jurysdykcji Polskiego Związku Sportowego.

16.2 Wszystkie Polskie Związki Sportowe opracują przepisy wymagające od wszystkich zawodników oraz każdej osoby z personelu pomocniczego zawodnika uczestniczącej jako trener, menadżer, członek zespołu, działacz, lekarz lub para medyk w zawodach lub działaniu zatwierdzonym lub zorganizowanym przez Polski Związek Sportowy lub jedną z jej organizacji członkowskich wyrażenia zgody na przestrzeganie Przepisów antydopingowych oraz poddanie się decyzjom Organizacji antydopingowej odpowiedzialnej na mocy Kodeksu w zakresie zarządzania wynikami będące warunkiem takiego udziału.

[UWAGA: Praktyczne wdrożenie może polegać na umieszczeniu w karcie członkowskiej/licencji każdego Polskiego Związku Sportowego informacji, że posiadacz karty/licencji jest związany przepisami antydopingowymi Krajowej organizacji antydopingowej oraz właściwego Polskiego Związku Sportowego wraz z podpisem zawodnika potwierdzającym akceptację takiego zapisu].

16.3 Wszystkie Polskie Związki Sportowe przekazują KdZDwS oraz swoim Federacjom międzynarodowym wszelkie informacje sugerujące lub dotyczące naruszenia przepisów antydopingowych oraz współpracują podczas badania naruszenia przez Organizację antydopingową uprawnioną do przeprowadzania takiego badania.

16.4 Wszystkie Polskie Związki Sportowe muszą opracować i wprowadzić przepisy dyscyplinarne uniemożliwiające osobom z personelu pomocniczego zawodnika używającym substancji zabronionych lub metod zabronionych bez właściwego uzasadnienia udzielanie wsparcia i pomocy zawodnikom podlegającym KdZDwS lub Polskiemu Związkowi Sportowemu.

16.5 Wszystkie Polskie Związki Sportowe muszą prowadzić edukację antydopingową w koordynacji z KdZDwS.

ARTYKUŁ 17 PRZEDAWNIE

Przeciwno zawodnikowi lub innej osobie nie wolno podejmować żadnych działań z tytułu naruszenia przepisów antydopingowych, jeżeli nie została ona powiadomiona o naruszeniu przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 7 lub jeśli nie podjęto rozsądnej próby powiadomienia w ciągu dziesięciu lat od stwierdzonej daty naruszenia.

ARTYKUŁ 18 RAPORTY ZGODNOŚCI KdZDwS DLA WADA

KdZDwS informuje WADA o przestrzeganiu Kodeksu przez KdZDwS zgodnie z Artykułem 23.5.2 Kodeksu.

ARTYKUŁ 19 EDUKACJA

KdZDwS planuje, wdraża, ocenia i monitoruje programy informacyjne, edukacyjne i uświadamiające na rzecz sportu wolnego od dopingu uwzględniając w nich co najmniej te kwestie, które wymienione są w Artykule 18.2 Kodeksu oraz wspierają aktywne uczestnictwo zawodników i osób z personelu pomocniczego zawodnika w takich programach.

ARTYKUŁ 20 ZMIANY I INTERPRETACJA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH

20.1 Niniejsze Przepisy antydopingowe mogą być co pewien czas zmieniane przez KdZDwS.

20.2 Niniejsze Przepisy antydopingowe interpretuje się jako niezależny i autonomiczny tekst, a nie przez odwołania do obowiązującego prawa lub przepisów wewnętrznych.

20.3 Tytuły różnych Części i Artykułów niniejszych Przepisów antydopingowych służą jedynie wygodzie i nie stanowią części niniejszych Przepisów antydopingowych ani w żaden sposób nie wpływają na treść postanowień, do których się odnoszą.

20.4 Kodeks i standardy międzynarodowe stanowią integralne części niniejszych Przepisów antydopingowych i są nadrzędne w przypadku jakiegokolwiek kolizji przepisów.

20.5 Niniejsze Przepisy antydopingowe zostały przyjęte zgodnie z obowiązującymi postanowieniami Kodeksu i są interpretowane w sposób zgodny z obowiązującymi postanowieniami Kodeksu. Wstęp jest integralną częścią niniejszych Przepisów antydopingowych.

20.6 Komentarze do różnych postanowień Kodeksu i niniejszych Przepisów antydopingowych mają za zadanie pomóc w interpretacji niniejszych Przepisów antydopingowych.

20.7 Niniejsze Przepisy Antydopingowe weszły w życie 1 stycznia 2015 r. („Data wejścia w życie”). Nie stosuje się ich z mocą wsteczną do spraw toczących się przed Datą wejścia w życie, z następującymi zastrzeżeniami:

20.7.1 Naruszenia przepisów antydopingowych mających miejsce przed Datą wejścia w życie traktowane są jako „pierwsze naruszenia” lub „drugie naruszenia” dla celów ustalenia kar na mocy Artykułu 10 za naruszenia mające miejsce po Dacie wejścia w życie.

20.7.2 Okresy retrospektywne, w których wcześniejsze naruszenia mogą być traktowane dla celów naruszeń wielokrotnych zgodnie z Artykułem 10.7.5 oraz przedawnienia określonego w Artykule 17 są przepisami proceduralnymi i powinny być stosowane z mocą wsteczną z zastrzeżeniem, że Artykuł 17 można stosować z mocą wsteczną tylko wówczas, gdy okres przedawnienia do Dnia wejścia w życie nie upłynął. W przeciwnym razie w odniesieniu do sprawy o naruszenie przepisów antydopingowych toczącej się w Dniu wejścia w życie i każdej sprawy o naruszenie przepisów antydopingowych wniesionej po Dacie wejścia w życie z powodu naruszenia

przepisów antydopingowych, do których doszło przed Datą wejścia w życie sprawa jest rozpatrywana zgodnie z materialnymi przepisami antydopingowymi obowiązującymi w czasie, w którym doszło do zarzucanego naruszenia przepisów antydopingowych, chyba że organ dyscyplinarny rozpatrujący sprawę ustali, że w okolicznościach sprawy właściwe jest zastosowanie zasady „lex mitior”.

20.7.3 Wszelkie naruszenia z Artykułu 2.4 (niezależnie od tego, czy jest to niepoinformowanie o miejscu pobytu czy niestawienie się na badania <opuszczenie badań> zgodnie z definicją w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw) stwierdzone przed Datą wejścia w życie muszą być przedmiotem postępowania i można się na nie powoływać do czasu przedawnienia, zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw, ale przyjmuje się, że ulegają przedawnieniu po upływie 12 miesięcy od wystąpienia.

20.7.4 W przypadkach, w których ostateczne rozstrzygnięcie stwierdzające naruszenie przepisów antydopingowych nastąpiło przed Wejściem w życie, a w Dniu wejścia w życie zawodnik lub inna osoba nadal odbywała karę wykluczenia, zawodnik lub inna osoba może zwrócić się do Organizacji antydopingowej, która w tym przypadku była odpowiedzialna za zarządzanie wynikami, o rozważenie skrócenia kary wykluczenia w świetle niniejszych Przepisów antydopingowych. Taki wniosek należy wnieść przed upływem okresu wykluczenia. Od wydanej decyzji przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułem 13.2. Niniejsze przepisy antydopingowe nie mają zastosowania w przypadkach naruszeń przepisów antydopingowych, w których wydano ostateczną decyzję stwierdzającą naruszenie przepisów, a okres wykluczenia minął.

20.7.5 W celu oceny okresu wykluczenia za drugie naruszenie na mocy Artykułu 19.7.1, gdy kara za pierwsze naruszenie została ustalona w oparciu o przepisy obowiązujące przed Datą wejścia w życie, stosuje się karę wykluczenia, jaka zostałaby nałożona za pierwsze naruszenie, gdyby obowiązywały Przepisy antydopingowe.

ARTYKUŁ 21 INTERPRETACJA KODEKSU

21.1 Oficjalny tekst Kodeksu jest dokumentem WADA publikowanym w języku angielskim i francuskim. W razie jakiegokolwiek kolizyjności między wersjami w języku angielskim i francuskim obowiązuje wersja w języku angielskim.

21.2 Komentarze do różnych postanowień Kodeksu mają za zadanie pomóc w interpretacji Kodeksu.

21.3 Kodeks interpretuje się jako niezależny i autonomiczny tekst, a nie przez odwołania do obowiązującego prawa lub przepisów wewnętrznych Sygnatariuszy lub rządów.

21.4 Tytuły różnych Części i Artykułów Kodeksu służą jedynie wygodzie i nie stanowią części Kodeksu ani w żaden sposób nie wpływają na treść postanowień, do których się odnoszą.

21.5 Kodeksu nie stosuje się z mocą wsteczną do spraw toczących się przed datą przyjęcia Kodeksu przez Sygnatariusza i włączenia go do jego przepisów. Jednakże naruszenia przepisów antydopingowych popełnione przed datą przyjęcia Kodeksu będą nadal traktowane jako „pierwsze naruszenia” lub „drugie naruszenia” dla celów ustalenia kar na mocy Artykułu 10 za naruszenia przepisów antydopingowych popełnione po przyjęciu Kodeksu.

21.6 Cel, zakres i organizacja programu antydopingowego oraz Kodeksu oraz Załącznik 1 do Kodeksu (Definicje) i Załącznik 2 do Kodeksu (Przykłady stosowania Artykułu 10) stanowią integralne części Kodeksu.

ARTYKUŁ 22 DODATKOWE ROLE I OBOWIĄZKI ZAWODNIKÓW I INNYCH OSÓB

22.1 Role i obowiązki zawodników

22.1.1 Znajomość i przestrzeganie niniejszych Przepisów antydopingowych.

22.1.2 Gotowość do poddania się obowiązkowi oddania próbek.

[Komentarz do Artykułu 22.1.2: Chociaż próbki pobierane są z uwzględnieniem praw człowieka i prawa do prywatności zawodnika, czasami trzeba je pobierać późno w nocy lub wcześnie rano. Na przykład wiadomo, że niektórzy zawodnicy stosują niskie dawki EPO w tych godzinach, aby nie można ich było wykryć podczas badania przeprowadzanego w godzinach porannych].

22.1.3 Odpowiedzialność, w kontekście zwalczania dopingu za to, co zawodnik spożywa i czego używa.

22.1.4 Informowanie personelu medycznego o ciążyącym na zawodniku obowiązku nieużywania substancji zabronionych oraz niestosowania metod zabronionych oraz odpowiedzialność za sprawdzenie, czy procedury medyczne, jakim są poddawani nie naruszają niniejszych Przepisów antydopingowych.

22.1.5 Informowanie Polskiego Związku Sportowego i KdZDwS o każdej decyzji organizacji niebędącej sygnatariuszem stwierdzającej, że zawodnik naruszył przepisy antydopingowe w ciągu minionych dziesięciu lat.

22.1.6 Współpraca z organizacjami antydopingowymi badającymi naruszenia przepisów antydopingowych.

[UWAGA: Brak współpracy nie jest naruszeniem przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem, ale może stanowić podstawę do postępowania dyscyplinarnego zgodnie z przepisami interesariusza. Właściwe zapisy regulujące tę kwestię można umieścić w przepisach dyscyplinarnych Polskiego Związku Sportowego].

22.2 Role i obowiązki personelu pomocniczego zawodników

22.2.1 Znajomość i przestrzeganie niniejszych Przepisów antydopingowych.

22.2.2 Współpraca z programem badań zawodników.

22.2.3 Wywieranie wpływu na wartości wyznawane przez zawodników i na zachowania zawodników w celu promowania postaw antydopingowych.

22.2.4 Informowanie Polskiego Związku Sportowego i KdZDwS o każdej decyzji organizacji niebędącej sygnatariuszem stwierdzającej, że zawodnik naruszył przepisy antydopingowe w ciągu minionych dziesięciu lat.

22.2.5 Współpraca z organizacjami antydopingowymi badającymi naruszenia przepisów antydopingowych.

[UWAGA: Brak współpracy nie jest naruszeniem przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem, ale może stanowić podstawę do postępowania dyscyplinarnego zgodnie z przepisami interesariusza. Właściwe zapisy można umieścić w przepisach dyscyplinarnych Polskiego Związku Sportowego].

22.2.6 Osoby z personelu pomocniczego zawodnika nie używają, ani nie posiadają żadnych substancji zabronionych ani nie stosują żadnych metod zabronionych bez wiarygodnego uzasadnienia.

[UWAGA: Trenerzy i inne osoby z personelu pomocniczego zawodnika często stanowią dla zawodników wzór do naśladowania. Nie powinni zatem zachowywać się w sposób sprzeczny z obowiązkiem zachęcania zawodników do stosowania zasad czystego sportu i fair play oraz unikania stosowania dopingu. Używanie lub posiadanie substancji zabronionej lub stosowanie metody zabronionej przez osobę z personelu pomocniczego zawodnika bez wiarygodnego uzasadnienia nie jest naruszeniem przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem, ale powinno być przedmiotem innych przepisów antydopingowych. Właściwe zapisy regulujące tę kwestię można umieścić w przepisach dyscyplinarnych Polskich Związków Sportowych].

ZAŁĄCZNIK 1 DEFINICJE

ADAMS: *Anti-Doping Administration and Management System [Antydopingowy System Administracji i Zarządzania]* – internetowa baza danych służąca do wprowadzania, przechowywania, udostępniania i raportowania danych, ułatwiająca interesariuszom i WADA prowadzenie działań antydopingowych zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych.

Administrowanie: Udostępnianie, dostarczanie, nadzorowanie, ułatwianie lub inne uczestniczenie w użyciu lub próbie użycia przez inną osobę substancji zabronionej lub metody zabronionej. Definicja nie obejmuje działań personelu medycznego działającego w dobrej wierze i stosującego substancje zabronione lub metody zabronione dla celów zgodnych z prawem i terapeutycznych lub innych wiarygodnie uzasadnionych i nie obejmuje działań wiążących się z substancjami zabronionymi, które nie są zabronione podczas badań poza zawodami, chyba że wszystkie okoliczności świadczą o tym, że takie substancje zabronione nie są przeznaczone do faktycznych celów terapeutycznych lub których celem jest poprawienie wyników sportowych.

Badania: Części procesu kontroli antydopingowej obejmujące planowanie rozkładu badań, pobieranie próbek, obchodzenie się z próbkami oraz przewożenie próbek do laboratorium.

Badanie ukierunkowane: Wybór zawodników do badań według kryteriów ustalonych w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw.

Bezwzględna odpowiedzialność: Przepis, które stanowi, że zgodnie z Artykułem 2.1 i Artykułem 2.2 organizacja antydopingowa nie musi wykazać zamiaru, winy, zaniedbania lub świadomego użycia przez zawodnika, aby ustalić naruszenie przepisów antydopingowych.

Brak winy lub zaniedbania: Dowiedzenie przez zawodnika lub inną osobę, że nie wiedziała, nie podejrzewała oraz że nie mogła wiedzieć ani podejrzewać, nawet przy zachowaniu należytej staranności, że użyła/zastosowała substancję zabronioną/metodę zabronioną bądź, że taka substancja/metoda została jej podana/zastosowana wobec niej. Z wyjątkiem, gdy zawodnik jest niepełnoletni, w przypadku każdego naruszenia na mocy Artykułu 2.1. zawodnik musi także wykazać, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu.

Brak istotnej winy lub zaniedbania: Udowodnienie przez zawodnika lub inną osobę, że jej wina lub zaniedbanie biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności oraz uwzględniając kryteria ustalenia braku winy lub zaniedbania nie była istotna w stosunku to naruszenia przepisów antydopingowych. Z wyjątkiem, gdy zawodnik jest niepełnoletni, w przypadku każdego naruszenia na mocy Artykułu 2.1. zawodnik musi także wykazać, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu.

[Komentarz: W przypadku kanabinoidów zawodnik może wykazać brak istotnej winy lub zaniedbania wyraźnie stwierdzając, że kontekst, w jakim doszło do ich użycia był niezwiązany z wynikami sportowymi].

CAS: Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu w Lozannie.

Czas wydarzenia sportowego: Czas od rozpoczęcia do zakończenia wydarzenia sportowego, ustalony przez organ zarządzający wydarzeniem sportowym.

Handel: Sprzedawanie, przekazywanie, transportowanie, wysyłanie, dostarczanie lub dystrybucja (lub posiadanie w dowolnym z tych celów) substancji zabronionej lub metody zabronionej (fizyczne lub drogą elektroniczną lub inną) przez zawodnika, osobę z personelu pomocniczego zawodnika lub dowolną inną osobę podlegającą jurysdykcji organizacji antydopingowej dowolnej stronie trzeciej, jednakże przy zastrzeżeniu, że definicja nie obejmuje działań „bona fide” wykonywanych przez personel medyczny używający substancję zabronioną w zgodnych z prawem celach terapeutycznych lub inaczej wiarygodnie uzasadnionych i nie obejmuje działań wiążących się z substancjami zabronionymi, które nie są zabronione w badaniach poza zawodami, chyba że z wszystkich okoliczności wynika, że takie substancje zabronione nie są używane do zgodnych z prawem celów terapeutycznych lub że ich celem jest poprawienie wyników sportowych.

Kara wykluczenia: Zob. *Konsekwencje naruszeń przepisów antydopingowych*.

Kary pieniężne: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych*.

Kodeks: Światowy Kodeks Antydopingowy.

Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych („Kary”): Za naruszenie przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobę może być nałożona jedna z następujących kar: (a) unieważnienie oznacza unieważnienie wyników zawodnika uzyskanych podczas konkretnych zawodów lub wydarzenia sportowego oraz wszystkie wynikające z tego konsekwencje, w tym przepadek wszelkich medali, punktów i nagród; (b) kary wykluczenia oznacza, że zawodnik lub inna osoba nie może w określonym czasie uczestniczyć w jakichkolwiek zawodach lub innych działaniach ani być beneficjentem funduszy zgodnie z Artykułem 10.12.1; oraz (c) tyczasowe wykluczenia oznacza, że zawodnik lub inna osoba nie może tymczasowo uczestniczyć w zawodach przed ostateczną decyzją podjętą na rozprawie przeprowadzonym zgodnie z Artykułem 8; (d) kara finansowa oznacza karę finansową nałożoną za naruszenie przepisów antydopingowych lub w celu odzyskania kosztów związanych z naruszeniem przepisów antydopingowych oraz (e) podanie do publicznej wiadomości oznacza podanie do publicznej wiadomości informacji lub podanie informacji osobom innym niż osoby uprawnione do wcześniejszego powiadomienia zgodnie z Artykułem 14. Zespoły w sportach zespołowych mogą podlegać karom w sposób opisany w Artykule 11 Kodeksu.

Kontrola antydopingowa: Wszystkie kroki i procesy począwszy od planowania rozkładu badań a skończywszy na ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym, obejmujące wszystkie kroki i procesy pośrednie, takie jak dostarczanie informacji o miejscu pobytu, pobieranie i postępowanie z próbkami, analizę laboratoryjną, wyłączenia dla celów terapeutycznych (TUE), zarządzanie wynikami i postępowanie dyscyplinarne.

Konwencja UNESCO: Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu dopingu w sporcie przyjęta na 33 sesji Konferencji generalnej UNESCO w dniu 19 października 2005 r. wraz z wszystkimi poprawkami przyjętymi przez Państwa Strony Konwencji oraz Konferencję Stron do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie.

KdZDwS: *Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie. Zgodnie z art. 43 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857, z późn.zm.)* najważniejszy na szczeblu krajowym organ uprawniony i zobowiązany do przyjęcia i wprowadzenia przepisów antydopingowych, kierowania pobieraniem próbek, zarządzaniem wynikami badań oraz udziałem w realizacji antydopingowych postępowań dyscyplinarnych.

Krajowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe lub zawody, w których uczestniczą zawodnicy klasy międzynarodowej lub krajowej, a które nie jest międzynarodowym wydarzeniem sportowym.

Lista substancji i metod zabronionych: Lista zawierająca substancje zabronione i metody zabronione.

Manipulowanie: Zmiana dokonana w nagannym celu lub w naganny sposób; wywieranie nagannego wpływu; naganne zakłócanie; utrudnianie, wprowadzanie w błąd lub uczestniczenie w oszukańczym działaniu w celu zmiany wyników lub powstrzymania normalnych procedur.

Marker: Związek, grupa związków lub parametrów biologicznych, które wskazują na użycie substancji zabronionej lub zastosowanie metody zabronionej.

Metabolit: Dowolna substancja wyprodukowana w procesie przemian biologicznych.

Metoda zabroniona: Każda metoda opisana jako zabroniona na Liście substancji i metod zabronionych.

Miejsce wydarzenia sportowego: Miejsca wyznaczone przez organ zarządzający wydarzeniem sportowym.

Międzynarodowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe, w stosunku do którego Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Federacja Międzynarodowa, organizator ważnych wydarzeń sportowych lub inna Międzynarodowa organizacja sportowa jest organem decyzyjnym lub na które powołuje działaczy funkcyjnych.

Narodowy Komitet Olimpijski: Organizacja uznana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski.

Niekorzystny wynik badania: Raport sporządzony przez laboratorium lub inną jednostkę badawczą zatwierdzoną przez WADA, stwierdzający zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów i związanymi z nim Dokumentami technicznymi obecność w próbce substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów (w tym podwyższone ilości substancji endogennych) lub dowody użycia metody zabronionej.

Niekorzystny wynik paszportowy: Raport opisany jako niekorzystny wynik paszportowy opisany w odpowiednich standardach międzynarodowych.

Niepełnoletni: Osoba fizyczna, która nie skończyła 18 roku życia.

Nietypowy wynik paszportowy: Raport opisany jako nietypowy wynik paszportowy w odpowiednich standardach międzynarodowych.

Organizacja antydopingowa: Sygnatariusz, który ma obowiązek przyjęcia przepisów określających zasady inicjowania, wprowadzania lub egzekwowania dowolnej części procesu kontroli antydopingowej. Sygnatariuszami są, na przykład, Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, inni organizatorzy ważnych wydarzeń sportowych, którzy przeprowadzają badania podczas organizowanych przez siebie wydarzeń sportowych, WADA, Federacje Międzynarodowe oraz Krajowe Organizacje Antydopingowe.

Organizator ważnych wydarzeń sportowych: Kontynentalne stowarzyszenia Krajowych Komitetów Olimpijskich i innych międzynarodowych organizacji wielosportowych, pełniące

funkcję organu decyzyjnego wobec kontynentalnych, regionalnych lub innych międzynarodowych wydarzeń sportowych.

Paszport biologiczny zawodnika: Program i metody gromadzenia danych opisany w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw i Międzynarodowym standardzie dla laboratoriów.

Personel pomocniczy zawodnika: Każdy trener, fizjoterapeuta, menadżer, agent, pracownik zespołu, działacz, członek personelu medycznego lub paramedycznego, rodzic lub dowolna inna osoba pracująca z, lecząca lub pomagająca zawodnikowi uczestniczącemu lub przygotowującemu się do zawodów sportowych.

Podać do wiadomości publicznej: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych*.

Podczas zawodów: O ile przepisy Federacji Międzynarodowej lub innej odpowiedniej organu zarządzającego wydarzeniem sportowym nie stanowią inaczej, termin „podczas zawodów” oznacza okres zaczynający się dwanaście godzin przed zawodami, w których zawodnik ma uczestniczyć, trwający do końca takich zawodów, a w odniesieniu do procesu pobierania próbek - proces pobierania próbek związany z takimi zawodami.

[*Komentarz: Organ zarządzający wydarzeniem sportowym Federacji Międzynarodowej może określić okres “podczas zawodów”, który będzie inny niż okres wydarzenia sportowego*].

Polski Związek Sportowy: Krajowa struktura organizacyjna, która jest członkiem lub która jest uznawana przez Federację międzynarodową jako jednostka zarządzająca sportem Federacji Międzynarodowej w kraju.

Posiadanie: Faktyczne, fizyczne posiadanie lub domniemane posiadanie (które stwierdza się tylko jeżeli osoba sprawuje lub zamierza sprawować wyłączną kontrolę nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje substancja/metoda zabroniona); z zastrzeżeniem, że jeżeli osoba nie ma wyłącznej kontroli nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje zabroniona substancja/metoda, domniemane posiadanie można stwierdzić jedynie wówczas, gdy osoba ta wiedziała o obecności zabronionej substancji/metody i zamierzała ją kontrolować. Posiadanie samo w sobie nie stanowi jednak naruszenia przepisów antydopingowych jeżeli przed otrzymaniem przez daną osobę jakiegokolwiek powiadomienia o naruszeniu przez nią przepisów antydopingowych osoba ta podjęła konkretne działania wskazujące, że nigdy nie zamierzała wejść w posiadanie oraz wyrzekła się posiadania, wyraźnie oświadczając to Organizacji antydopingowej. Niezależnie od czegokolwiek, co w niniejszej definicji może być z tym sprzeczne, zakup (w tym drogą elektroniczną lub w inny sposób) substancji zabronionej lub metody zabronionej stanowi posiadanie przez osobę, która dokonuje zakupu.

[*Komentarz: Zgodnie z powyższą definicją sterydy znalezione w samochodzie zawodnika będą stanowiły naruszenie, chyba że zawodnik udowodni, że ktoś inny używał samochodu; w takim wypadku Organizacja antydopingowa musi udowodnić, że chociaż zawodnik nie miał wyłącznej kontroli nad samochodem, zawodnik wiedział o sterydach i zamierzał przejąć kontrolę nad sterydami. Podobnie, w przypadku sterydów znalezionych w domowej apteczce, do której dostęp ma zawodnik i jego/jej małżonka(ek), Organizacja antydopingowa musi dowieść, że zawodnik wiedział, że w apteczce znajdowały się sterydy oraz że zawodnik zamierzał przejąć kontrolę nad sterydami. Czynność zakupu substancji zabronionej stanowi posiadanie, nawet gdy, na przykład, produkt nie dotrze, zostanie odebrany przez kogoś innego lub zostanie wysłany na adres strony trzeciej*].

Poza zawodami: Każdy okres, który nie jest okresem zawodów.

Program "niezależny obserwator": Zespół obserwatorów pod kontrolą WADA obserwujących i doradzających w sprawach procedury kontroli antydopingowej na pewnych wydarzeniach sportowych i przygotowujących sprawozdanie z poczynionych obserwacji.

Produkt zanieczyszczony: Produkt zawierający substancję zabronioną, która nie została ujawniona na etykiecie produktu lub informacji, którą można by uzyskać dokonując przeszukania zasobów internetowych.

Usiłowanie: Świadome zachowanie stanowiące istotny element zaplanowanego działania mającego na celu naruszenie przepisów antydopingowych. Usiłowanie naruszenia przepisów antydopingowych nie stanowi naruszenia przepisów antydopingowych, jeżeli osoba zrezygnuje z próby naruszenia przepisów antydopingowych zanim zostanie ona wykryta i ujawniona przez osobę trzecią, nieuczestniczącą w próbie naruszenia przepisów antydopingowych.

Próbka: Każdy materiał biologiczny pobrany na potrzeby kontroli antydopingowej.

[Komentarz: Czasami twierdzi się, że pobranie próbki krwi jest sprzeczne z zasadami pewnych grup religijnych lub kulturowych. Ustalono, że nie ma podstaw do takich twierdzeń].

Rozprawa wstępna: Dla celów Artykułu 7.9 przyspieszona i skrócona rozprawa przed przeprowadzeniem rozprawy głównej zgodnie z Artykułem 8, na którym zawodnik ma możliwość przedstawienia swoich argumentów w formie pisemnej lub ustnej.

[Komentarz: Rozprawa wstępna jest postępowaniem wstępnym, na którym nie trzeba dokonywać pełnej oceny faktów sprawy. Po jej przeprowadzeniu zawodnik ma prawo do przeprowadzenia głównej rozprawy w sprawie. Pojęcie „Rozprawa przyspieszona” użyte w Artykule 7.9 jest rozprawą główną przeprowadzoną tak szybko, jak to jest możliwe].

Regionalna organizacja antydopingowa: Jednostka regionalna wyznaczone przez kraje członkowskie do koordynowania i zarządzania wyznaczonymi obszarami ich krajowych programów antydopingowych, np. przyjmowania i wdrażania przepisów antydopingowych, planowania i pobierania próbek, zarządzania wynikami, oceną TUE oraz prowadzeniem programów edukacyjnych na szczeblu regionalnym.

Sport indywidualny: Sport, który nie jest sportem zespołowym.

Sport zespołowy: Sport, w którym dozwolona jest zmiana zawodników podczas zawodów.

Standard międzynarodowy: Standard przyjęty przez WADA uzupełniający Kodeks. Aby stwierdzić przestrzeganie Standardu międzynarodowego (w przeciwieństwie do innego alternatywnego standardu, praktyki lub procedury) wystarczy ustalić, że procedury określone w Standardzie międzynarodowym zostały właściwie przeprowadzone. Standardy międzynarodowe obejmują wszelkie Dokumenty techniczne wydane zgodnie ze Standardem międzynarodowym.

Substancja określona: Zob. Artykuł 4.2.2.

Substancja zabroniona: Każda substancja opisana jako zabroniona na Liście substancji i metod zabronionych.

Sygnatariusze: Jednostki podpisujące Kodeks i wyrażające zgodę na przestrzeganie Kodeksu, zgodnie z Artykułem 23 Kodeksu.

TUE: Wyłączenie dla celów terapeutycznych, zgodnie z opisem w Artykule 4.4.

Tymczasowe wykluczenie: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych*.

Uczestnik: Każdy zawodnik lub organizacja lub inna jednostka.

Unieważnienie: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych*.

Użycie: Wykorzystywanie, stosowanie, przyjmowanie, wstrzykiwanie lub spożywanie dowolnym sposobem dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej.

WADA: Światowa Agencja Antydopingowa.

[Komentarz: Pojęcia zdefiniowane zawierają w sobie formę liczby mnogiej i formę dopełniacza, a także pojęcia używane jako inne części mowy].

Wina: Wina to dowolne naruszenie obowiązku lub dowolny brak należytej staranności właściwej dla konkretnej sytuacji. Czynnikiem branym pod uwagę podczas oceny stopnia winy zawodnika lub innej osoby są, na przykład, doświadczenie zawodnika lub innej osoby, to, czy zawodnik lub inna osoba jest niepełnoletnia, okoliczności, takie jak upośledzenie, stopień ryzyka, jaki zawodnik powinien przewidzieć oraz staranność i zakres badań przeprowadzonych przez zawodnika odnośnie tego, co powinno stanowić uświadomienie sobie ryzyka. Oceniając stopień winy zawodnika lub innej osoby należy brać pod uwagę okoliczności konkretne i istotne dla wyjaśnienia odejścia przez zawodnika lub inną osobę od oczekiwanego standardu zachowania. Na przykład fakt, że zawodnik straci możliwość zarobienia dużych pieniędzy podczas odbywania kary wykluczenia lub fakt, że do końca kariery zawodnika pozostało niewiele czasu lub terminy wydarzeń sportowych i zawodów w kalendarzu zawodów nie będą istotnymi czynnikami branymi pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o skróceniu kary wykluczenia zgodnie z Artykułami 10.5.1 lub 10.5.2.

[Komentarz: Kryteria oceny stopnia winy zawodnika są takie same w przypadku wszystkich Artykułów, w których bierze się pod uwagę winę. Jednakże zgodnie z Artykułem 10.5.2 podczas oceny stopnia winy zawodnika nie można podjąć decyzji o skróceniu kary, chyba że stwierdzono brak istotnej winy lub zaniedbania ze strony zawodnika lub innej osoby].

Wydarzenie sportowe: Seria indywidualnych zawodów organizowanych łącznie przez jeden organ (np. Igrzyska Olimpijskie, Mistrzostwa Świata FINA lub Igrzyska PanAmerykańskie).

Wynik nietypowy: Raport laboratorium lub innej jednostki zatwierdzonej przez WADA, który przed podjęciem decyzji o niekorzystnym wyniku analizy wymaga dalszego badania zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów lub związanych z nim Dokumentów technicznych.

Zarejestrowana grupa zawodników: Określona osobno przez każdą Federację międzynarodową oraz Krajową organizację antydopingową grupa zawodników najwyższej klasy, poddawanych badaniom podczas zawodów i poza zawodami w ramach planu rozkładu badań danej Federacji Międzynarodowej lub Krajowej organizacji antydopingowej, którzy w związku z tym mają obowiązek podawania informacji o miejscu pobytu zgodnie z Artykułem 5.6 Kodeksu oraz Międzynarodowym standardem badań i śledztw.

Zawodnik: Dowolna osoba, która uczestniczy w sporcie na szczeblu międzynarodowym (zgodnie z definicją każdej Federacji Międzynarodowej) lub szczeblu krajowym (zgodnie z definicją Krajowej organizacji antydopingowej). Niektóre Krajowe organizacje antydopingowe mogą także stosować przepisy antydopingowe wobec zawodników, którzy nie są ani zawodnikami klasy międzynarodowej, ani zawodnikami klasy krajowej, tym samym obejmując ich pojęciem „Zawodnik”. Zawodników, którzy nie są zawodnikami klasy międzynarodowej ani zawodnikami klasy krajowej organizacja antydopingowa może poddawać badaniom ograniczonym lub zrezygnować w ogóle z badania, analizować próbki w zakresie mniejszym niż pełna lista substancji zabronionych, wymagać podawania pełnej lub ograniczonej informacji o miejscu pobytu lub nie wymagać uzyskania TUE. Jednakże jeżeli którykolwiek zawodnik podlegający organizacji antydopingowej biorący udział w zawodach rangi niższej niż Międzynarodowa lub krajowa naruszy przepisy antydopingowe określone w Artykułach 2.1, 2.3 lub 2.5, wówczas należy stosować kary określone w Kodeksie (z wyjątkiem Artykułu 14.3.2). Dla celów Artykułu 2.8 i Artykułu 2.9 oraz dla celów informacji i edukacji antydopingowej zawodnikiem jest każda osoba, która uczestniczy w sporcie podlegającym dowolnemu sygnatariuszowi, rządowi lub innej organizacji sportowej uznającej Kodeks.

[Komentarz: Definicja jasno stwierdza, że wszyscy zawodnicy klasy międzynarodowej i krajowej podlegają przepisom antydopingowym Kodeksu; dokładne zdefiniowanie sportu o randze międzynarodowej i randze krajowej pozostawia się odpowiednio przepisom antydopingowym Federacji międzynarodowych i Krajowych organizacji antydopingowych. Definicja pozwala także każdej krajowej organizacji antydopingowej rozszerzyć jej program antydopingowy na zawodników innych niż klasy międzynarodowej lub krajowej uczestniczących w zawodach klasy niższej lub osoby uprawiające sport dla celów rekreacyjnych. Krajowa organizacja antydopingowa może, na przykład, badać zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych ale nie musi od nich wymagać TUE. Ale za takie naruszenie przepisów antydopingowych jak stwierdzenie niekorzystnego wyniku analitycznego lub manipulowanie wynikami stosuje się wszystkie kary określone w Kodeksie (z wyjątkiem Artykułu 14.3.2). Decyzję odnośnie tego, czy kary stosuje się do zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych, którzy nigdy nie uczestniczą w zawodach, pozostawia się krajowej organizacji antydopingowej. Na tej samej zasadzie organizator głównych wydarzeń sportowych organizujący wydarzenie sportowe wyłącznie dla zawodników klasy mistrzowskiej może badać zawodników, ale analizować próbki na obecność substancji zabronionych wyłącznie w określonym zakresie. Informacje i programy edukacyjne dotyczące zwalczania dopingu w sporcie powinny być kierowane do zawodników wszystkich klas

Zawodnik klasy międzynarodowej: Zawodnicy uczestniczący w sporcie na szczeblu międzynarodowym zgodnie z definicją każdej Federacji Międzynarodowej, zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw.

[Komentarz: Zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i kontroli Federacja Międzynarodowa może swobodnie ustalać kryteria stosowane do umieszczania zawodników w klasie międzynarodowej, np. stosując ranking, częstotliwość udziału w konkretnych międzynarodowych wydarzeniach sportowych, biorąc pod uwagę rodzaj licencji itp. Jednakże kryteria te muszą być opublikowane w jasnej i zwartej formie aby zawodnicy mogli szybko i łatwo ustalić, kiedy staną się zawodnikami klasy międzynarodowej. Na przykład, jeżeli wśród kryteriów jest udział w pewnych międzynarodowych wydarzeniach sportowych, Federacja Międzynarodowa musi opublikować listę takich międzynarodowych wydarzeń sportowych].

Zawodnik klasy krajowej: Zawodnicy którzy nie są zawodnikami klasy międzynarodowej.

Zawody: Jeden wyścig, mecz, gra lub jeden konkurs sportowy. Na przykład mecz koszykówki lub finał sprintu na 100 m podczas Igrzysk Olimpijskich. W przypadku wyścigów etapowych

lub innych konkursów sportowych, w których nagrody przyznawane są codziennie lub w pewnych odstępach czasu, różnicę między zawodami a wydarzeniem sportowym określają przepisy odpowiedniej Federacji Międzynarodowej.

Znacząca pomoc: Na potrzeby Artykułu 10.6.1 przyjmuje się, że osoba udzielająca znacznej pomocy musi: (1) w pełni ujawnić na piśmie wszystkie informacje, jakie posiada w związku z naruszeniami przepisów antydopingowych oraz (2) w pełni współpracować podczas dochodzenia i podejmowania decyzji w każdej sprawie związanej z tymi informacjami, w tym, na przykład, zeznawać podczas rozprawy, jeżeli zostanie o to poproszona przez Organizację antydopingową lub organ orzekający. Ponadto przekazane informacje muszą być wiarygodne i muszą stanowić istotny element wszczętej sprawy, lub, jeśli żadnej sprawy dotychczas nie wszczęto, muszą stanowić wystarczającą podstawę do wszczęcia sprawy.

ZAŁĄCZNIK 2 PRZYKŁADY STOSOWANIA ARTYKUŁU 10

PRZYKŁAD 1.

Fakty: Niekorzystny wynik analityczny jest wynikiem obecności steroidów anabolicznych w badaniu podczas zawodów (Artykuł 2.1); zawodnik bezzwłocznie przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych; zawodnik udowadnia brak istotnej winy lub zaniedbania oraz zawodnik udziela znaczącej pomocy.

Stosowanie konsekwencji:

1. Punktem wyjścia jest Artykuł 10.2. Ponieważ przyjmuje się brak istotnej winy zawodnika, co jest wystarczającym dowodem (Artykuły 10.2.1.1 i 10.2.3) potwierdzającym, że naruszenie przepisów antydopingowych nie było świadome, kara wykluczenia będzie wynosiła dwa lata, a nie cztery lata (Artykuł 10.2.2).

2. Następnie organ orzekający analizuje, czy można zastosować skrócenie kary (Artykuły 10.4 i 10.5) powiązane z winą. Uwzględniając brak istotnej winy lub zaniedbania (Artykuł 10.5.2) ponieważ steroid anaboliczny nie jest substancją określoną, wymiar kary przewidzianej za to naruszenie przepisów antydopingowych zostanie skrócony z dwóch lat do jednego roku (minimum połowa kary dwuletniego wykluczenia). Organ orzekający następnie ustala odpowiedni czas kary wykluczenia w dopuszczalnym zakresie, w zależności od stopnia winy zawodnika. (Założmy, że w omawianym przykładzie organ w przeciwnym razie nałożyłby karę wykluczenia przez 16 miesięcy).

3. W kolejnym kroku organ orzekający ocenia możliwość zawieszenia lub skrócenia kary zgodnie z Artykułem 10.6 (skrócenie niepowiązane z winą). W tym wypadku zastosowanie ma jedynie Artykuł 10.6.1 (Znacząca pomoc). (Artykuł 10.6.3 Szybkie przyznanie się nie ma zastosowania ponieważ czas kary wykluczenia już jest krótszy od minimalnej kary dwóch lat określonej w Artykule 10.6.3). Z uwagi na znaczącą pomoc czas kary wykluczenia może być zawieszony o trzy czwarte 16 miesięcy.* Minimalny czas kary wykluczenia będzie zatem wynosił 4 miesiące. (Założmy, że w omawianym przykładzie organ zawiesza dziesięć miesięcy a zatem czas kary wykluczenia wynosi sześć miesięcy).

4. Na mocy Artykułu 10.11 kara wykluczenia zasadniczo rozpoczyna się w dniu ogłoszenia ostatecznej decyzji organu orzekającego. Jednakże z uwagi na fakt, że zawodnik przyznał się bezzwłocznie do naruszenia przepisów antydopingowych, kara wykluczenia może rozpocząć się już od dnia, w którym pobrana została próbka, z tym że zawodnik musi odbyć co najmniej połowę kary wykluczenia (tzn. trzy miesiące) po dniu ogłoszenia decyzji przez organ orzekający (Artykuł 10.11.2).

5. Ponieważ naruszenie skutkujące niekorzystnym wynikiem analitycznym zostało popełnione podczas zawodów, organ orzekający będzie musiał automatycznie unieważnić wynik uzyskany w tych zawodach (Artykuł 9).

6. Zgodnie z Artykułem 10.8, wszystkie wyniki uzyskane przez zawodnika od dnia pobrania próbki do początku kary wykluczenia także są unieważniane, chyba że zasada sprawiedliwości nakazuje inaczej.

7. Informacje, o których mowa w Artykule 14.3.2 powinny być podane do publicznej wiadomości, chyba że zawodnik jest niepełnoletni, lub gdy jest to zgodne z właściwymi normami prawa Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Zawodnikowi nie wolno uczestniczyć w zawodach lub innych czynnościach związanych ze sportem organizowanych przez sygnatariusza lub jego filie w czasie odbywania przez zawodnika kary wykluczenia (Artykuł 10.12.1). Jednakże zawodnik może powrócić do treningów z zespołem lub korzystać z pomieszczeń klubu lub innej organizacji członkowskiej sygnatariusza lub jego filii w (a) ostatnich dwóch miesiącach kary wykluczenia nałożonej na zawodnika lub (b) ostatniej jednej czwartej nałożonej kary wykluczenia (Artykuł 10.12.2), przy czym stosuje się okres krótszy. Zatem zawodnik będzie mógł wrócić do treningów na półtora miesiąca przed końcem kary wykluczenia.

PRZYKŁAD 2.

Fakty: Niekorzystny wynik analityczny jest wynikiem obecności substancji stymulującej, która jest substancją określoną wykrytą w badaniu podczas zawodów (Artykuł 2.1); organizacja antydopingowa może udowodnić, że zawodnik naruszył przepisy antydopingowe świadomie; zawodnik nie jest w stanie udowodnić, że substancja zabroniona została użyta poza zawodami w kontekście niemającego nic wspólnego z poprawieniem wyników sportowych; zawodnik nie przyznaje się bezzwłocznie do zarzucanego naruszenia przepisów antydopingowych; zawodnik nie udziela znaczącej pomocy.

Stosowanie konsekwencji:

1. Punktem wyjścia jest Artykuł 10.2. Ponieważ organizacja antydopingowa może udowodnić, że przepisy antydopingowe zostały naruszone świadomie a zawodnik nie jest w stanie udowodnić, że substancja była dozwolona poza zawodami a jej użycie nie było związane z wynikami sportowymi zawodnika (Artykuł 10.2.3), kara wykluczenia wynosi cztery lata (Artykuł 10.2.1.2).

2. Ponieważ naruszenie było świadome, nie ma możliwości skrócenia z uwagi na winę (brak zastosowania Artykułów 10.4 i 10.5). Gdyby zawodnik udzielił znaczącej pomocy, karę można by zawiesić do trzech czwartych z czterech lat.* Minimalna kara wykluczenia wynosiłaby jeden rok.

3. Zgodnie z Artykułem 10.11 kara wykluczenia rozpoczyna się w dniu wydania ostatecznej decyzji przez organ orzekający.

4. Ponieważ naruszenie przepisów antydopingowych skutkujące uzyskaniem niekorzystnego wyniku analitycznego zostało popełnione podczas zawodów, organ orzekający automatycznie unieważnia wynik uzyskany w tych zawodach.

5. Zgodnie z Artykułem 10.8 wszystkie wyniki uzyskane przez zawodnika od dnia pobrania próbki do początku kary wykluczenia także są unieważniane, chyba że sprawiedliwości nakazuje inaczej.

6. Informacje, o których mowa w Artykule 14.3.2 muszą być podane do publicznej wiadomości, chyba że zawodnik jest niepełnoletni, gdyż jest to obowiązkowa część każdej kary (Artykuł 10.13).

7. Zawodnikowi nie wolno uczestniczyć w zawodach lub innych czynnościach związanych ze sportem organizowanych przez sygnatariusza lub jego filie w czasie odbywania przez zawodnika kary wykluczenia (Artykuł 10.12.1). Jednakże zawodnik może powrócić do treningów z zespołem lub korzystać z pomieszczeń klubu lub innej organizacji członkowskiej sygnatariusza lub jego filii w (a) ostatnich dwóch miesiącach kary zakazu startów nałożonej na zawodnika lub (b) ostatniej jednej czwartej nałożonej kary wykluczenia (Artykuł 10.12.2),

przy czym stosuje się okres krótszy. Zatem zawodnik będzie mógł wrócić do treningów na dwa miesiące przed końcem kary wykluczenia.

PRZYKŁAD 3.

Fakty: Niekorzystny wynik analityczny jest wynikiem obecności sterydów anabolicznych w badaniu poza zawodami (Artykuł 2.1); zawodnik udowadnia brak istotnej winy lub zaniedbania oraz zawodnik także udowadnia, że przyczyną niekorzystnego wyniku analizy był produkt skażony.

Stosowanie konsekwencji:

1. Punktem wyjścia jest Artykuł 10.2. Ponieważ zawodnik może udowodnić przedstawiając dowody, że nie naruszył przepisów antydopingowych świadomie, tzn. nie ma istotnej winy w jego użyciu produktu skażonego (Artykuły 10.2.1.1 i 10.2.3), kara wykluczenia będzie wynosiła dwa lata (Artykuł 10.2.2).

2. Następnie organ orzekający analizuje możliwości skrócenia kary powiązane z winą (Artykuły 10.4 i 10.5). Ponieważ zawodnik może udowodnić, że do naruszenia przepisów antydopingowych doszło z powodu produktu skażonego oraz że nastąpiło to bez jego istotnej winy lub zaniedbania zgodnie z Artykułem 10.5.1.2, możliwa do orzeczenia kara wykluczenia będzie wynosiła od dwóch lat do nagany. Następnie organ orzekający ustali karę wykluczenia w tym zakresie w zależności od stopnia winy zawodnika. (Założmy, że w omawianym przykładzie, że w przeciwnym razie organ orzekający nałożyłby karę wykluczenia w wysokości czterech miesięcy).

3. Zgodnie z Artykułem 10.8, wszystkie wyniki uzyskane przez zawodnika od dnia pobrania próbki do początku kary wykluczenia także są unieważniane, chyba że zasada sprawiedliwości nakazuje inaczej.

4. Informacje, o których mowa w Artykule 14.3.2 muszą być podane do publicznej wiadomości, chyba że zawodnik jest niepełnoletni, gdyż jest to obowiązkowa część każdej kary (Artykuł 10.13).

5. Zawodnikowi nie wolno uczestniczyć w zawodach lub innych czynnościach związanych ze sportem organizowanych przez sygnatariusza lub jego filie w czasie odbywania przez zawodnika kary wykluczenia (Artykuł 10.12.1). Jednakże zawodnik może powrócić do treningów z zespołem lub korzystać z pomieszczeń klubu lub innej organizacji członkowskiej sygnatariusza lub jego filii w (a) ostatnich dwóch miesiącach kary wykluczenia nałożonej na zawodnika lub (b) ostatniej jednej czwartej nałożonej kary wykluczenia (Artykuł 10.12.2), przy czym stosuje się okres krótszy. Zatem zawodnik będzie mógł wrócić do treningów na jeden miesiąc przed końcem kary wykluczenia.

PRZYKŁAD 4.

Fakty: Zawodnik, u którego nigdy nie stwierdzono niekorzystnego wyniku analitycznego lub któremu nigdy nie zarzucono naruszenia przepisów antydopingowych przyznaje się do używania sterydów anabolicznych w celu poprawienia wyników sportowych. Zawodnik udziela znaczącej pomocy.

Stosowanie konsekwencji:

1. Ponieważ naruszenie było świadome, zastosowanie ma Artykuł 10.2.1 i nałożona zostanie podstawowa kara wykluczenia w wysokości czterech lat.

2. Nie można zastosować przepisów o skróceniu kary wykluczenia w związku z winą (nie mają zastosowania Artykuły 10.4 i 10.5).

3. Jeśli uwzględnić tylko dobrowolne przyznanie się zawodnika (Artykuł 10.6.2) karę wykluczenia można skrócić do połowy z czterech lat. Jeśli uwzględnić tylko znaczącą pomoc okazaną przez zawodnika (Artykuł 10.6.1) karę wykluczenia można zawiesić do trzech czwartych z czterech lat.* Na mocy Artykułu 10.6.4 przy uwzględnieniu zarówno dobrowolnego przyznania się i znaczącej pomocy karę można maksymalnie skrócić lub zawiesić o trzy czwarte z czterech lat. Zatem minimalna kara wykluczenia wyniesie jeden rok.

4. Kara wykluczenia zasadniczo rozpoczyna się w dniu ogłoszenia ostatecznej decyzji organu orzekającego (Artykuł 10.11). Jeśli na decyzję o skróceniu kary wykluczenia ma wpływ dobrowolne przyznanie się, wówczas nie można orzec wcześniejszego rozpoczęcia kary wykluczenia na mocy Artykułu 10.11.2. Przepis nie pozwala zawodnikowi wykorzystać dwukrotnie tych samych okoliczności. Jednakże jeżeli karę wykluczenia zawieszono wyłączenie z uwagi na znaczącą pomoc, można zastosować Artykuł 10.11.2 i wówczas kara wykluczenia może rozpocząć się już w ostatnim dniu używania przez zawodnika sterydów anabolicznych.

5. Zgodnie z Artykułem 10.8, wszystkie wyniki uzyskane przez zawodnika od dnia pobrania próbki do początku kary wykluczenia także są unieważniane, chyba że zasada sprawiedliwości nakazuje inaczej.

6. Informacje, o których mowa w Artykule 14.3.2 muszą być podane do publicznej wiadomości, chyba że zawodnik jest niepełnoletni, gdyż jest to obowiązkowa część każdej kary (Artykuł 10.13).

7. Zawodnikowi nie wolno uczestniczyć w zawodach lub innych czynnościach związanych ze sportem organizowanych przez sygnatariusza lub jego filie w czasie odbywania przez zawodnika kary wykluczenia (Artykuł 10.12.1). Jednakże zawodnik może powrócić do treningów z zespołem lub korzystać z pomieszczeń klubu lub innej organizacji członkowskiej sygnatariusza lub jego filii w (a) ostatnich dwóch miesiącach kary wykluczenia nałożonej na zawodnika lub (b) ostatniej jednej czwartej nałożonej kary wykluczenia (Artykuł 10.12.2), przy czym stosuje się okres krótszy. Zatem zawodnik będzie mógł wrócić do treningów na dwa miesiące przed końcem kary wykluczenia.

PRZYKŁAD 5.

Fakty:

Osoba z personelu pomocniczego zawodnika pomaga mu w obejściu kary wykluczenia nałożonej na zawodnika i zgłasza go do zawodów pod fałszywym nazwiskiem. Osoba z personelu pomocniczego zawodnika dobrowolnie przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych (Artykuł 2.9) zanim zostanie powiadomiona o naruszeniu przez organizację antydopingową.

Stosowanie konsekwencji:

1. Zgodnie z Artykułem 10.3.4 kara wykluczenia wynosiłaby od dwóch do czterech lat, w zależności od wagi naruszenia. (Założmy, że w omawianym przykładzie organ orzeka karę wykluczenia w wysokości trzech lat).

2. Nie ma możliwości skrócenia kary wykluczenia w związku z winą z uwagi na fakt, że zamiar był elementem naruszenia przepisów antydopingowych w Artykule 2.9 (zob. Komentarz do Artykułu 10.5.2).

3. Zgodnie z Artykułem 10.6.2, zakładając, że przyznanie się jest jedynym wiarygodnym dowodem, kara wykluczenia może być skrócona do połowy. (Założmy, że w omawianym przykładzie organ orzekający nałożył karę wykluczenia w wysokości 18 miesięcy).

4. Informacje, o których mowa w Artykule 14.3.2 muszą być podane do publicznej wiadomości, chyba że osoba z personelu pomocniczego zawodnika jest niepełnoletnia, gdyż jest to obowiązkowa część każdej kary (Artykuł 10.13).

PRZYKŁAD 6.

Fakty: Zawodnika ukarano za pierwsze naruszenie przepisów antydopingowych karą wykluczenia w wysokości czternastu miesięcy, z której cztery miesiące zawieszono z uwagi na znaczącą pomoc. Obecnie zawodnik narusza przepisy antydopingowe po raz drugi – w jego próbce pobranej w badaniu podczas zawodów stwierdzono substancję stymulującą, która nie jest substancją określoną (Artykuł 2.1); zawodnik udowadnia brak istotnej winy lub zaniechania oraz udziela znaczącej pomocy. Gdyby było to pierwsze naruszenie, organ orzekający nałożyłby na zawodnika karę wykluczenia w wysokości 16 miesięcy i zawiesił sześć miesięcy kary z uwagi na znaczącą pomoc.

Stosowanie konsekwencji:

1. Do drugiego naruszenia przepisów antydopingowych zastosowanie ma Artykuł 10.7 z uwagi na zastosowanie Artykułu 10.7.4.1 i Artykułu 10.7.5.

2. Na mocy Artykułu 10.7.1 kara wykluczenia będzie karą wyższą spośród:

- (a) sześć miesięcy;
- (b) połowa kary wykluczenia nałożonej za pierwsze naruszenie przepisów antydopingowych bez skorzystania z możliwości skrócenia kary zgodnie z Artykułem 10.6 (w niniejszym przykładzie byłaby to połowa z 14 miesięcy, czyli siedem miesięcy); lub
- (c) dwukrotna wysokość kary wykluczenia, jaka zostałaby nałożona za drugie naruszenie przepisów antydopingowych traktowane jako naruszenie pierwsze, bez skorzystania z możliwości skrócenia kary zgodnie z Artykułem 10.6 (w niniejszym przykładzie byłoby to dwa razy 16 miesięcy, czyli 32 miesiące).

Zatem kara wykluczenia za drugie naruszenie będzie najwyższą karą spośród kar określonych w (a), (b) i (c), czyli 32 miesiące.

3. W kolejnym kroku organ orzekający ocenia możliwość zawieszenia lub skrócenia kary na mocy Artykułu 10.6 (skrócenie powiązane z brakiem winy). W przypadku drugiego naruszenia zastosowanie ma jedynie Artykuł 10.6.1 (Znacząca pomoc). Biorąc pod uwagę znaczącą pomoc karę wykluczenia można zawiesić o trzy czwarte z 32 miesięcy.* Minimalna kara wykluczenia wynosiłaby zatem osiem miesięcy. (Założmy na potrzeby niniejszego przykładu, że organ

orzekający zawiesza osiem miesięcy kary wykluczenia z uwagi na znaczącą pomoc, tym samym skracając nałożoną karę wykluczenia do dwóch lat).

4. Ponieważ naruszenie przepisów antydopingowych skutkujące uzyskaniem niekorzystnego wyniku analitycznego miało miejsce podczas zawodów, organ orzekający automatycznie unieważnia wynik uzyskany podczas tych zawodów.

5. Zgodnie z Artykułem 10.8, wszystkie wyniki uzyskane przez zawodnika od dnia pobrania próbki do początku kary wykluczenia także są unieważniane, chyba że zasada sprawiedliwości nakazuje inaczej.

6. Informacje, o których mowa w Artykule 14.3.2 muszą być podane do publicznej wiadomości, chyba że zawodnik jest niepełnoletni, gdyż jest to obowiązkowa część każdej kary (Artykuł 10.13).

7. Zawodnikowi nie wolno uczestniczyć w zawodach lub innych czynnościach związanych ze sportem organizowanych przez sygnatariusza lub jego filie w czasie odbywania przez zawodnika kary wykluczenia (Artykuł 10.12.1). Jednakże zawodnik może powrócić do treningów z zespołem lub korzystać z pomieszczeń klubu lub innej organizacji członkowskiej sygnatariusza lub jego filii w (a) ostatnich dwóch miesiącach kary wykluczenia nałożonej na zawodnika lub (b) ostatniej jednej czwartej nałożonej kary zakazu startów (Artykuł 10.12.2), przy czym stosuje się okres krótszy. Zatem zawodnik będzie mógł wrócić do treningów na dwa miesiące przed końcem kary wykluczenia.

* Za zgodą WADA w wyjątkowych okolicznościach maksymalne zawieszenie kary wykluczenia w przypadku udzielenia znaczącej pomocy może być większe niż trzy czwarte a ogłoszenie kary można opóźnić.